

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 19 września 2008 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 249)

USTAWA z dnia 13 czerwca 2003 r. O CUDZOZIEMCACH (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416)

Art. 3.

Ustawy nie stosuje się do:

- [1) szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, pod warunkiem wzajemności i posiadania przez te osoby dokumentów potwierdzających pełnienie przez nie funkcji, z wyjątkiem art. 13 ust. 1, art. 25, 26, 35-41, 51 ust. 1 i art. 144;*
 - 2) *obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, z wyjątkiem:*
 - a) *art. 93, art. 94, art. 96, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2, art. 131-134a, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin,*
 - b) *art. 25, art. 26 pkt 4 lit. p, art. 45 ust. 1, 1a i 2, art. 48 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 5-7, art. 49, art. 52, art. 84a, rozdziału 8a, art. 124 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, niebędących obywatelami tych państw;]*
- <1) szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, pod warunkiem wzajemności i posiadania przez**

te osoby dokumentów potwierdzających pełnienie przez nie funkcji, z wyjątkiem art. 13 ust. 1, art. 21a, 25, 28, 30-33 i 46;

- 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, z wyjątkiem:
 - a) art. 12a, art. 93, art. 94, art. 96-96c, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2, art. 131-134, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają,
 - b) art. 4 pkt 5-5d, art. 25, art. 26, art. 28 ust. 1 pkt 11, art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 39, art. 40, art. 44 ust. 4 i 7-9, art. 47, art. 48, art. 84a, rozdziału 8a, art. 124 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 134a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, niebędących obywatelami tych państw;>
- 3) cudzoziemców ubiegających się o ochronę oraz objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1695), w zakresie w niej uregulowanym;
- 4) cudzoziemców polskiego pochodzenia i członków najbliższej rodziny repatrianta, w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788).

Art. 4.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dokument podróży - dokument uznany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej, uprawniający do przekroczenia granicy, wydany cudzoziemcowi przez organ państwa obcego, organ polski lub organizację międzynarodową albo podmiot upoważniony przez organ państwa obcego lub obcą władzę o charakterze państwowym;
- 2) granica - granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944);
- 3) przewoźnik - osobę fizyczną lub prawną zajmującą się zarobkowo przewozem osób drogą powietrzną, morską lub lądową;
- 4) strefa tranzytowa lotniska międzynarodowego - teren lotniska międzynarodowego położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, rozciągający się między

pokładem statku powietrznego a stanowiskiem kontroli granicznej, który obejmuje płytę oraz pomieszczenia lotniska;

- 5) wiza - zezwolenie wydane cudzoziemcowi przez organ polski lub organ, którego właściwość w tej sprawie wynika z postanowień umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską lub organ państw obszaru Schengen, uprawniające go do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen, przejazdu przez to terytorium i pobytu na nim w czasie, w celu i na warunkach w nim określonych;

[5a) wiza jednolita - wiza, o której mowa w art. 10 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.);]

<5a) wiza jednolita – wiza, o której mowa w art. 10 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”;>

- 5b) wiza krajowa - wiza uprawniająca do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium i pobytu na nim;

[5c) centralny organ wizowy - organ odpowiedzialny za przeprowadzenie konsultacji, w tym konsultacji elektronicznych, o których mowa w art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;]

<5c) centralny organ wizowy – organ odpowiedzialny za przeprowadzenie konsultacji, w tym konsultacji elektronicznych, o których mowa w art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen;>

- 5d) państwa obszaru Schengen - państwa, które w pełni stosują dorobek Schengen;

- 6) zezwolenie na pracę - zezwolenie na pracę wydawane na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.);

- 7) zgoda na pobyt tolerowany - zgodę na pobyt tolerowany w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 8) badania naukowe - badania naukowe i prace rozwojowe w rozumieniu ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.);

- 9) naukowiec - cudzoziemca posiadającego co najmniej tytuł zawodowy odpowiadający w Rzeczypospolitej Polskiej tytułowi zawodowemu magistra lub równorzędnemu, umożliwiający co najmniej dostęp do studiów doktoranckich;

- 10) placówka naukowa:

- a) uczelnię lub jednostkę naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 lit. b-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki,

b) jednostkę organizacyjną, prowadzącą w sposób ciągły badania naukowe, posiadającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zdolność do bycia podmiotem praw i obowiązków, w tym centrum badawczo-rozwojowe, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723)[.]<;>

- <11) mały ruch graniczny – wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do których stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen (Dz. Urz. UE L 29 z 3.02.2007, str. 3), zwane dalej „rozporządzeniem nr 1931/2006”;**
- 12) ochrona czasowa – ochronę czasową w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;**
- 13) ochrona uzupełniająca – ochronę uzupełniającą w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.>**

[Art. 11a.

- 1. W sprawach uregulowanych w ustawie pisma doręcza się osobom fizycznym pod wskazanym przez nie adresem lub w każdym miejscu, gdzie adresata zostanie się.*
- 2. Cudzoziemcom pozbawionym wolności pisma doręcza się za pośrednictwem administracji zakładu, w którym przebywają.*
- 3. W toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej prowadzący postępowanie o każdej, również czasowej, zmianie swego adresu, a w przypadku wyjazdu za granicę wskazać adres dla doręczeń w kraju.*
- 4. W przypadku zaniedbania obowiązków określonych w ust. 3, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny doręczenia.*
- 5. W przypadku niezamieszkiwania adresata pod wskazanym adresem i braku możliwości doręczenia pisma za pokwitowaniem dorostemu domownikowi, lub innej osobie zamieszkującej lub przebywającej pod wskazanym adresem, która podjęłaby się oddania pisma adresatowi, pismo zwrócone nadawcy uważa się za doręczone z dniem podjęcia próby doręczenia.*
- 6. W przypadku nieobecności adresata stosuje się art. 43 i 44 Kodeksu postępowania administracyjnego.]*

<Art. 11a.

- 1. W sprawach uregulowanych w ustawie pisma doręcza się osobom fizycznym pod wskazanym przez nie adresem lub w każdym miejscu, gdzie zostanie się adresata.**
- 2. Pisma mogą również być doręczane w miejscu pracy adresata osobie upoważnionej przez pracodawcę do odbioru korespondencji.**
- 3. Cudzoziemcom pozbawionym wolności pisma doręcza się za pośrednictwem administracji zakładu, w którym przebywają.**

4. W razie wyjazdu za granicę strona jest obowiązana do ustanowienia pełnomocnika do spraw doręczeń w kraju i powiadomienia o tym organu prowadzącego postępowanie w sprawie.
5. W razie niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 4, pismo uważa się za doręczone pod dotychczasowym adresem.>

<Art. 11b.

Strona, ustanawiając pełnomocników, wyznacza jednego z nich jako właściwego do spraw doręczeń i powiadamia o tym organ prowadzący postępowanie w sprawie.

Art. 11c.

1. W toku postępowań prowadzonych na podstawie przepisów ustawy funkcjonariusze Straży Granicznej mogą wykonywać czynności polegające na:
 - 1) przeprowadzaniu wywiadu środowiskowego;
 - 2) ustalaniu miejsca pobytu małżonka lub innego członka rodziny cudzoziemca, a także osoby, z którą cudzoziemca łączą więzi o charakterze rodzinnym.
2. Jeżeli w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, nie potwierdzono informacji podanych przez cudzoziemca lub zgromadzone informacje okazały się sprzeczne albo nasuwają wątpliwości odnośnie ich prawdziwości funkcjonariusze Straży Granicznej mogą dokonać sprawdzenia lokalu we wskazanym przez cudzoziemca miejscu jego pobytu.
3. Funkcjonariusze Straży Granicznej dokonujący sprawdzenia lokalu, o którym mowa w ust. 2, mają prawo:
 - 1) wejścia do lokalu,
 - 2) żądania okazania rzeczy i przedmiotów należących do cudzoziemca,
 - 3) żądania udzielenia wyjaśnień– w celu potwierdzenia pobytu cudzoziemca w sprawdzanym lokalu.
4. Podczas przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 3, powinien być obecny cudzoziemiec lub osoba trzecia, jeżeli lokal znajduje się w jej posiadaniu, albo inny dorosły domownik. Czynności te nie mogą być podejmowane i przeprowadzane w porze nocnej.
5. Czynności, o których mowa w ust. 3, funkcjonariusze Straży Granicznej przeprowadzają za zgodą cudzoziemca.
6. W przypadku gdy cudzoziemiec nie wyrazi zgody na dokonanie sprawdzenia lokalu albo utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 3, uznaje się, że informacje o faktycznym miejscu pobytu cudzoziemca nie zostały potwierdzone.
7. Jeżeli dokonanie sprawdzenia lokalu nie jest możliwe z przyczyn niezależnych od cudzoziemca, funkcjonariusze Straży Granicznej informują o tym fakcie organ prowadzący postępowanie oraz przekazują mu informacje zgromadzone w toku czynności, o których mowa w ust. 1.
8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób i tryb przeprowadzania wywiadu środowiskowego oraz jego zakres, a także formę sprawozdania z przeprowadzonego wywiadu, uwzględniając konieczność zebrania informacji niezbędnych do postępowań prowadzonych na podstawie ustawy;

- 2) tryb sprawdzania lokalu, o którym mowa w ust. 2, oraz dokumentowania tych czynności, uwzględniając konieczność uzyskania przez Straż Graniczną informacji o faktycznym miejscu pobytu cudzoziemca i okolicznościach jego pobytu.>

Art. 13.

[1. Cudzoziemiec może przekroczyć granicę oraz przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada ważny dokument podróży oraz wizę, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.]

<1. Cudzoziemiec może przekroczyć granicę i przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada:

- 1) ważny dokument podróży;**
- 2) ważną wizę lub inny ważny dokument uprawniający do wjazdu i pobytu na tym terytorium, jeżeli są wymagane;**
- 3) zezwolenie na wjazd do innego państwa lub zezwolenie na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane w przypadku przejazdu tranzytem.>**

- 1a. Warunki przekroczenia granicy przez cudzoziemców uczniów szkół pochodzących z państw trzecich uczestniczących w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz warunki pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określają przepisy Unii Europejskiej.
2. Przekroczenie granicy przez cudzoziemca może być uzależnione od uiszczenia przez niego opłaty związanej z wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wymaga tego zachowanie zasady wzajemności w stosunkach z innymi państwami.
3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.
4. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, listę państw, których obywatele są obowiązani uiścić opłatę, o której mowa w ust. 2, wysokość tej opłaty oraz organy właściwe do jej pobrania lub kontroli jej uiszczenia.
5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, należy uwzględnić wysokość opłat za przekroczenie granicy państwowej, stosowanych wobec obywateli polskich w państwach, których obywatele będą obowiązani do uiszczenia opłaty. Przy wyznaczaniu właściwych organów bierze się pod uwagę względy organizacyjno-porządkowe na granicy oraz to, czy wobec obywateli państw objętych rozporządzeniem istnieje obowiązek wizowy lub czy mają oni możliwość uiszczenia opłaty przed przekroczeniem granicy.

<Art. 13a.

- 1. Cudzoziemcy będący członkami załóg statków morskich przyplływających do polskich portów morskich, przekraczający granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego, posiadający ważny dokument podróży oraz przepustkę wydaną przez komendanta placówki Straży Granicznej, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.**
- 2. Przepustkę wydaje, odmawia jej wydania lub unieważnia komendant placówki Straży Granicznej.**

3. Przepustkę wydaje się cudzoziemcowi na wniosek złożony przez armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu.
4. Do wniosku o wydanie przepustki dołącza się listę członków załogi statku morskiego zawierającą informacje określone w załączniku do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236, z 1972 r. Nr 27, poz. 199 oraz z 2003 r. Nr 131, poz. 1200).
5. W przepustce zamieszcza się:
 - 1) imię (imiona) i nazwisko członka załogi statku morskiego;
 - 2) nazwę i numer dokumentu podróży, którym legitymuje się członek załogi statku morskiego;
 - 3) nazwę statku morskiego;
 - 4) nazwę portu (stoczni, przystani);
 - 5) datę wystawienia przepustki oraz okres jej ważności;
 - 6) odcisk stempla kontrolerskiego i podpis wystawiającego przepustkę;
 - 7) informację, że przepustka jest ważna tylko z dokumentem podróży i upoważnia jej posiadacza do przebywania w obrębie miasta portowego.
6. Przepustkę wydaje się na okres postoju statku morskiego w porcie wskazanym we wniosku o wydanie przepustki. Przepustka jest wydawana na okres nie dłuższy niż 15 dni.
7. W przypadku nieprzewidzianego przedłużenia się okresu postoju statku morskiego komendant placówki Straży Granicznej może, na wniosek armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu, przedłużyć ważność przepustki na okres wskazany we wniosku o przedłużenie przepustki, nie dłuższy niż 15 dni.
8. Odmawia się wydania przepustki, jeżeli zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 7-10.
9. Przepustkę unieważnia się:
 - 1) w przypadku zatrzymania cudzoziemca poza granicami miasta portowego lub po upływie okresu, na który przepustka została wydana, lub
 - 2) gdy zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4 lub 7-10.
10. Do odmowy wydania przepustki i jej unieważnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 23.
11. Wydanie, przedłużenie oraz unieważnienie przepustki rejestruje się w ewidencji prowadzonej przez komendanta placówki Straży Granicznej.
12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzór przepustki, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 5.>

[Art. 15.

1. *Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien uzasadnić cel i okoliczności planowanego pobytu oraz przedstawić dokumenty je potwierdzające,*

- posiadać i okazać na żądanie uprawnionego organu środki finansowe niezbędne do pokrycia kosztów wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu, przejazdu i wyjazdu z tego terytorium lub dokumenty umożliwiające uzyskanie takich środków oraz zezwolenie na wjazd do innego państwa lub na powrót do kraju pochodzenia, jeżeli takie zezwolenie jest wymagane.
2. Posiadanie środków finansowych, o których mowa w ust. 1, może być potwierdzone przez okazanie zaproszenia.
 3. Środków finansowych i dokumentów, o których mowa w ust. 1, nie okazują cudzoziemcy:
 - 1) przekraczający granicę na podstawie:
 - a) umów i porozumień międzynarodowych, które przewidują zwolnienie cudzoziemca z obowiązku posiadania tych środków albo obowiązków pokrycia kosztów jego pobytu przez polskie organy państwowe lub instytucje publiczne,
 - b) umów o małym ruchu granicznym lub umów, które określają warunki przekraczania granicy w przejściach na szlakach turystycznych przecinających granicę,
 - c) wizej wjazdowej,
 - d) wizej pobytowej w celu wykonywania pracy,
 - e) wizej pobytowej w celu korzystania z ochrony czasowej,
 - f) wizej pobytowej w celu udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu,
 - g) karty pobytu;
 - 2) przekraczający granicę w związku z niesieniem pomocy charytatywnej;
 - 3) uczestnicy akcji ratunkowych.
 4. Kontroli posiadania dokumentu podróży lub wizej, o których mowa w art. 13 ust. 1, dokumentów potwierdzających zamierzony cel i warunki planowanego pobytu oraz środków finansowych, dokumentów i zezwolenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje komendant placówki Straży Granicznej podczas przekraczania przez cudzoziemca granicy.
 5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw zagranicznych i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokumenty, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków oraz cel przekroczenia przez cudzoziemca granicy, jeżeli ze względu na ten cel następuje różnicowanie wysokości środków.
 6. Określona w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, wysokość środków finansowych powinna zapewniać możliwość pokrycia przez cudzoziemca kosztów zakwaterowania, wyżywienia, leczenia, przejazdu i wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy uwzględnieniu średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania na tym terytorium, długości i celu pobytu cudzoziemca. Rodzaj dokumentów, określonych w rozporządzeniu, powinien zapewniać możliwość potwierdzenia posiadania przez cudzoziemca środków finansowych w wymaganej wysokości.
 7. Cudzoziemcy wjeżdżający do Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania określonych czynności zawodowych mogą być zwolnieni z obowiązku posiadania:

- 1) dokumentu podróży pod warunkiem posiadania przez nich dokumentów potwierdzających, że wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest związany z wykonywaniem tych czynności zawodowych;
 - 2) środków finansowych, o których mowa w ust. 1, jeżeli nie ponoszą kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
8. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić:
- 1) kategorie cudzoziemców, którzy w związku z wykonywaniem określonych czynności zawodowych są zwolnieni z obowiązku, o którym mowa w ust. 7, uwzględniając specyfikę tych czynności;
 - 2) dokumenty potwierdzające, że wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest związany z wykonywaniem czynności zawodowych, o których mowa w pkt 1, uwzględniając konieczność zapewnienia kontroli ruchu granicznego;
 - 3) przypadki, w których uznaje się, że w związku z wykonywaniem czynności zawodowych cudzoziemiec nie ponosi kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględniając sposób organizacji wykonywania tych czynności;
 - 4) wysokość środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wykonujący określone czynności zawodowe, gdy ponosi on koszty pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.]

<Art. 15.

1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien:

- 1) uzasadnić cel i warunki planowanego pobytu;
- 2) posiadać oraz okazać na żądanie funkcjonariusza Straży Granicznej:
 - a) dokument potwierdzający posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzający pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – w przypadku wjazdu na podstawie wizy krajowej,
 - b) wystarczające środki utrzymania na czas trwania planowanego pobytu oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt albo dokument potwierdzający możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem,
 - c) zezwolenie na wjazd do innego państwa lub zezwolenie na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane w przypadku przejazdu tranzytem.

2. Obowiązek okazania środków utrzymania lub dokumentów potwierdzających możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem nie dotyczy cudzoziemców przekraczających granicę:

- 1) na podstawie:
 - a) umów międzynarodowych, które przewidują zwolnienie cudzoziemca z obowiązku posiadania tych środków albo obowiązek pokrycia kosztów jego pobytu przez polskie organy państwowe lub instytucje publiczne,
 - b) wizy w celu repatriacji,
 - c) wizy w celu wykonywania pracy,
 - d) wizy w celu korzystania z ochrony czasowej,

- e) wizy w celu udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu,
 - f) karty pobytu,
 - g) wizy w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka;
- 2) w związku z niesieniem pomocy charytatywnej;
 - 3) w związku z uczestnictwem w akcji ratunkowej.
3. Kontroli dokumentów potwierdzających cel i warunki planowanego pobytu, środków utrzymania lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje funkcjonariusz Straży Granicznej podczas przekraczania przez cudzoziemca granicy.
 4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość środków utrzymania, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na czas trwania planowanego pobytu na tym terytorium oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt, dokumenty, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem oraz cel i czas trwania planowanego pobytu, jeżeli ze względu na cel lub czas trwania planowanego pobytu następuje zróżnicowanie wysokości środków.
 5. Określona w rozporządzeniu wysokość środków utrzymania może być zróżnicowana w zależności od celu lub czasu trwania planowanego pobytu i powinna zapewniać możliwość pokrycia przez cudzoziemca kosztów zakwaterowania, wyżywienia, tranzytu i powrotu do państwa pochodzenia. Rodzaj dokumentów określonych w rozporządzeniu powinien zapewniać możliwość potwierdzenia posiadania przez cudzoziemca środków utrzymania w wymaganej wysokości.>

[Art. 15a.

1. *Cudzoziemcy będący członkami załóg statków morskich, przybywających do polskich portów morskich, przekraczający granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego, posiadający ważny dokument podróży oraz przepustkę wydaną przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.*
2. *Przepustkę wydaje, odmawia jej wydania lub unieważnia komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.*
3. *Przepustkę wydaje się cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, na wniosek złożony przez armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu.*
4. *Do wniosku o wydanie przepustki dołącza się listę członków załogi statku morskiego zawierającą informacje określone w załączniku do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236, z 1972 r. Nr 27, poz. 199 oraz z 2003 r. Nr 131, poz. 1200).*
5. *W przepustce zamieszcza się:*
 - 1) *imię (imiona) i nazwisko członka załogi statku morskiego;*

- 2) nazwę i numer dokumentu podróży, którym legitymuje się członek załogi statku morskiego;
 - 3) nazwę statku morskiego;
 - 4) nazwę portu (stoczni, przystani);
 - 5) datę wystawienia przepustki oraz okres jej ważności;
 - 6) odcisk stempla kontrolerskiego i podpis wystawiającego przepustkę;
 - 7) informację, że przepustka jest ważna tylko z dokumentem podróży i upoważnia jej posiadacza do przebywania w obrębie miasta portowego.
6. Przepustka jest wydawana na okres postoju statku morskiego w porcie wskazanym we wniosku o wydanie przepustki, nie dłużej niż na okres 15 dni.
 7. W przypadku nieprzewidzianego przedłużenia się okresu postoju statku morskiego, komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej może, na wniosek armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu, przedłużyć ważność przepustki na okres wskazany we wniosku o przedłużenie przepustki, nie dłużej niż na okres kolejnych 15 dni.
 8. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, odmawia się wydania przepustki, jeżeli zachodzi wobec niego którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 i 4-6.
 9. Cudzoziemcowi, który został zatrzymany poza granicami miasta portowego lub po upływie okresu, na który została wydana przepustka, albo wobec którego zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4-6, unieważnia się przepustkę.
 10. Do odmowy wydania przepustki i jej unieważnienia mają odpowiednio zastosowanie przepisy art. 23.
 11. Wydanie oraz unieważnienie przepustki rejestruje się w ewidencji prowadzonej przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.
 12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzór przepustki, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 5.)\

Art. 16.

1. [Zaproszenie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, mogą wystawić:] **<Cudzoziemiec może przedstawić jako dokument potwierdzający możliwość uzyskania wystarczających środków utrzymania zaproszenie, które mogą wystawić:>**
 - 1) obywatel polski zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członek jego rodziny, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium;
 - 2) cudzoziemiec przebywający bezpośrednio przed wystawieniem zaproszenia legalnie i nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiadający zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
 - 3) osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

- zwani dalej "zapraszającymi".

1a. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieprzerwany, stosuje się przepis art. 64 ust. 4.

2. W zaproszeniu zamieszcza się:

1) dane zapraszającego:

a) imię (imiona), nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, adres zamieszkania, zawód, rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości lub

b) firmę albo nazwę, numer REGON oraz siedzibę osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej;

2) imię (imiona), nazwisko, datę i miejsce urodzenia, płeć, obywatelstwo, adres zamieszkania, serię i numer dokumentu podróży zapraszanego cudzoziemca oraz stopień pokrewieństwa z zapraszającym;

3) imię (imiona), nazwisko, datę urodzenia i płeć małżonka oraz dzieci zapraszanego cudzoziemca, o ile są zapraszani;

4) zobowiązanie się zapraszającego do pokrycia kosztów związanych z pobytem i wyjazdem zapraszanego cudzoziemca, w tym kosztów ewentualnego leczenia oraz kosztów wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) określenie czasu, na który zapraszający zaprasza cudzoziemca;

6) nazwę organu, który dokonał wpisu zaproszenia do ewidencji zaproszeń;

7) datę i numer wpisu zaproszenia do ewidencji zaproszeń;

8) podpis zapraszającego.

Art. 17.

1. Zaproszenie uzyskuje ważność z chwilą wpisania go, na wniosek zapraszającego, do ewidencji zaproszeń i jest ważne przez okres roku.

2. Na żądanie organu, który przyjął wniosek o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń, zapraszający jest obowiązany przedstawić dokumenty potwierdzające możliwość wywiązania się z zobowiązania do pokrycia kosztów związanych z pobytem cudzoziemca, a w szczególności dokumenty potwierdzające posiadanie źródeł dochodów lub własnych środków materialnych i ich wysokość oraz dokumenty potwierdzające tytuł prawny do zajmowanego lokalu mieszkalnego lub możliwość zapewnienia cudzoziemcowi zamieszkania.

3. Decyzję o odmowie wpisania lub o unieważnieniu wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń wydaje się, jeżeli:

[1) zapraszanym jest cudzoziemiec, w przypadku którego zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 2, 4 i 7;]

<1) zapraszanym jest cudzoziemiec, w przypadku którego zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 35 pkt 1, 4 lub 6;>

2) sytuacja finansowa zapraszającego, a w przypadku osoby fizycznej także warunki mieszkaniowe, wskazują, że nie będzie on w stanie zadośćuczynić obowiązkom przyjętym na siebie w zaproszeniu;

3) zapraszający nie wykonał zobowiązań wynikających z uprzednio wystawionego zaproszenia[.]<;>

<4) zapraszający nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 16 ust. 1.>

- 3a. Decyzję o unieważnieniu wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń można wydać także na wniosek zapraszającego złożony co najmniej 7 dni przed rozpoczęciem okresu, na który cudzoziemiec został zaproszony.
4. Unieważnienie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń powoduje utratę jego ważności.

[Art. 21.

1. *Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:*
- 1) *nie posiada dokumentu podróży lub wizy, o których mowa w art. 13 ust. 1, albo nie uiścił opłaty, do której uiszczenia był obowiązany na podstawie art. 13 ust. 2;*
 - 2) *jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;*
 - 3) *nie posiada środków finansowych lub zezwolenia, o których mowa w art. 15 ust. 1;*
 - 4) *nie przedstawił wystarczających dokumentów potwierdzających zamierzony cel i okoliczności planowanego pobytu;*
 - 5) *istnieje uzasadnione podejrzenie, że jego wjazd lub pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spowodowałyby zagrożenie dla zdrowia publicznego;*
 - 6) *jego wjazd lub pobyt mogą stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego bądź jeżeli naruszyłyby one interes Rzeczypospolitej Polskiej.*
 - 7) *(uchylony).*
2. *Cudzoziemcowi, któremu wydano wizę na podstawie art. 33, nie można odmówić wjazdu.]*

<Art. 21.

1. **Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:**
- 1) **nie posiada ważnych dokumentów lub wizy, o których mowa w art. 13 ust. 1;**
 - 2) **nie uiścił opłaty, do której uiszczenia był obowiązany na podstawie art. 13 ust. 2;**
 - 3) **nie posiada dokumentu potwierdzającego posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzającego pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium;**
 - 4) **wykorzystał dopuszczalny czas pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej;**
 - 5) **nie przedstawił dokumentów wystarczających do potwierdzenia celu i warunków planowanego pobytu;**
 - 6) **nie posiada wystarczających środków utrzymania w odniesieniu do długości i celu planowanego pobytu lub środków na powrót do państwa pochodzenia lub tranzyt;**
 - 7) **posiada podrobiony lub przerobiony dokument podróży, wizę lub inny dokument uprawniający do wjazdu i pobytu;**
 - 8) **dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;**

- 9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen, o którym mowa w art. 92 Konwencji Wykonawczej Schengen, do celów odmowy wjazdu;
 - 10) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego;
 - 11) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który:
 - 1) posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielone na podstawie art. 53a ust. 2;
 - 2) posiada wizę jednolitą pobytową upoważniającą tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10.
 3. Przepisów ust. 1 pkt 1-7 i pkt 9-11 nie stosuje się do cudzoziemca przejeżdżającego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 lit. a rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), zwany dalej „kodeksem granicznym Schengen”.
 4. Przepisów ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się do cudzoziemca wjeżdżającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 3 miesięcy.
 5. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lub 9, nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy wjazdu cudzoziemcowi, który posiada wizę krajową lub wizę jednolitą pobytową upoważniającą tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 6. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4, nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy wjazdu cudzoziemcowi podróżującemu do innego państwa obszaru Schengen, które wydało mu wizę krajową, lub posiadającemu wizę jednolitą tranzytową.
 7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wykaz chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, których rozpoznanie lub podejrzenie wystąpienia może stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) kryteria pozwalające rozpoznać lub podejrzewać wystąpienie chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, o których mowa w pkt 1– uwzględniając tylko choroby epidemiczne określone przez Światową Organizację Zdrowia oraz inne choroby wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne, które podlegają zwalczaniu u obywateli polskich na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.), oraz mając na celu zapewnienie humanitarnego traktowania cudzoziemców i zapobieżenie zagrożeniu dla zdrowia publicznego w obszarze przejścia granicznego.>

<Art. 21a.

- 1. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków dotyczących wjazdu określonych w ustawie lub w art. 5 kodeksu granicznego Schengen, komendant placówki Straży Granicznej, po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej, może zezwolić na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres pobytu nie dłuższy niż 15 dni, jeżeli wymagają tego względy humanitarne, interes Rzeczypospolitej Polskiej lub zobowiązania międzynarodowe. Do wydania zezwolenia i samego zezwolenia nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.**
- 2. O wydaniu zezwolenia Komendant Główny Straży Granicznej informuje Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, również właściwy organ innego państwa obszaru Schengen, które dokonało wpisu.>**

Art. 24a.

[1. Komendant placówki Straży Granicznej jest organem właściwym do podejmowania decyzji w sprawie odmowy wjazdu zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006).]

- <1. Komendant placówki Straży Granicznej jest organem właściwym do podejmowania decyzji w sprawie odmowy wjazdu zgodnie z art. 13 ust. 2 kodeksu granicznego Schengen.>**
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

[Art. 24b.

W przypadkach i w zakresie uregulowanym przepisami rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006) nie stosuje się art. 13, 14, art. 15 ust. 1-4 i 7-8 i art. 16-21 i 23-24.]

<Art. 24b.

Do przekraczania przez cudzoziemca granicy w zakresie uregulowanym przepisami kodeksu granicznego Schengen nie stosuje się przepisów art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1-3, 6 i 7 i art. 23-24.>

<Art. 24c.

Przepisów rozdziału, z wyjątkiem art. 21 ust. 7, nie stosuje się do przekraczania granicy przez cudzoziemców w ramach małego ruchu granicznego.>

<Rozdział 2a

Przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego

Art. 24d.

Cudzoziemcy zamieszkujący w strefie przygranicznej państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską, przekraczający granicę w celu pobytu w polskiej strefie przygranicznej na podstawie ważnego zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, na zasadach określonych w umowie o małym ruchu granicznym zawartej przez Rzeczpospolitą Polską z tym państwem, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.

Art. 24e.

1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydane cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w art. 9 rozporządzenia nr 1931/2006.
2. Jeżeli cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu nr 1931/2006, odmawia się mu wydania zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Art. 24f.

1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego składa na formularzu wnioszek i przedstawia w nim powody częstego przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz dołącza:
 - 1) fotografie wnioskodawcy;
 - 2) dokumenty potwierdzające posiadanie miejsca stałego zamieszkania w strefie przygranicznej;
 - 3) dokumenty potwierdzające powody częstego przekraczania granicy.
2. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest obowiązany przedstawić właściwemu organowi ważny dokument podróży.
3. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego zamieszcza się: fotografię, informację o płci posiadacza, dane oraz pouczenie, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006, serię i numer zezwolenia, nazwę organu wydającego, a także w razie potrzeby informacje, o których mowa w art. 15 ust. 4 lit. a rozporządzenia nr 1931/2006.

Art. 24g.

1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego cofa się, jeżeli:
 - 1) zostało wydane z naruszeniem przepisów rozporządzenia nr 1931/2006;
 - 2) po wydaniu zezwolenia cudzoziemiec przestał spełniać warunki do jego wydania.
2. W przypadku wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego cudzoziemiec zwraca zezwolenie konsulowi, który je wydał.

Art. 24h.

- 1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydaje, odmawia jego wydania lub cofa konsul właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania cudzoziemca.**
- 2. Decyzja konsula w sprawie wydania lub cofnięcia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest ostateczna.**

Art. 24i.

- 1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego unieważnia się, w drodze decyzji, jeżeli cudzoziemiec, który wjechał na jego podstawie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:**
 - 1) przebywa na tym terytorium po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia, lub**
 - 2) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem mógł przebywać**

– jeżeli zachodzą przeszkody prawne do wydania w tych okolicznościach decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub decyzji o wydaleniu.
- 2. Decyzję o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydaje komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant placówki Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej, który w wyniku kontroli legalności pobytu cudzoziemca stwierdził okoliczności uzasadniające unieważnienie tego zezwolenia.**
- 3. Od decyzji o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego przysługuje odwołanie do wojewody właściwego ze względu na siedzibę organu, który wydał decyzję.**

Art. 24j.

- 1. Komendant placówki Straży Granicznej zatrzymuje zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, jeżeli podczas kontroli granicznej stwierdzi, że zezwolenie to zostało cofnięte lub unieważnione.**
- 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania po zatrzymaniu podczas kontroli granicznej zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia, uwzględniając konieczność uniemożliwienia korzystania z tego zezwolenia.**

Art. 24k.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 12, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia oraz liczbę i wymogi dotyczące dołączanych do wniosku fotografii;**
- 2) wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, uwzględniając wymogi określone w art. 24f ust. 3 i w przepisach art. 7 ust. 3 i art. 15 ust. 4 rozporządzenia nr 1931/2006.>**

Rozdział 3

Wizy

[Art. 25.

1. Wiza określa:

- 1) numer dokumentu podróży cudzoziemca;
 - 2) miejsce i datę jej wydania;
 - 3) cel wjazdu i pobytu;
 - 4) okres ważności wizy, podczas którego może nastąpić pierwszy wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i musi nastąpić ostatni wyjazd z tego terytorium;
 - 5) okres pobytu, przez który cudzoziemiec może przebywać, w okresie ważności wizy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) liczbę wjazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dozwolonych w okresie pobytu.
2. Wiza może uprawniać do jednego, dwóch lub nieograniczonej liczby wjazdów.
3. Początek okresu ważności wizy powinien przypadać na okres 3 miesięcy od dnia wydania wizy.
4. Wiza może zawierać także inne informacje i określać inne warunki wjazdu, a w szczególności:
- 1) imię i nazwisko cudzoziemca oraz jego fotografię;
 - 2) miejsce, w którym powinno nastąpić przekroczenie granicy;
 - 3) liczbę dzieci oraz innych osób towarzyszących cudzoziemcowi, wpisanych do jego dokumentu podróży.
5. Wiza może zawierać zakodowany zapis danych i informacji, o których mowa w ust. 1 i 4.

Art. 26.

Wizę wydaje się, w zależności od celu wjazdu i pobytu, jako wizę:

- 1) lotniskową;
 - 2) tranzytową;
 - 3) wjazdową w celu repatriacji;
 - 4) pobytową w celu:
 - a) turystycznym,
 - b) odwiedzin,
 - c) udziału w imprezach sportowych,
 - d) prowadzenia działalności gospodarczej,
 - e) prowadzenia działalności kulturalnej lub udziału w konferencjach międzynarodowych,
 - f) wykonywania zadań służbowych przez przedstawicieli organu państwa obcego oraz organizacji międzynarodowej,
 - g) udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu,
 - h) wykonywania pracy,
 - i) naukowym, szkoleniowym, dydaktycznym,
-

- j) korzystania z ochrony czasowej,
 - k) przyjazdu z przyczyn, o których mowa w art. 33 ust. 1,
 - l) pobytu małoletniego, o którym mowa w art. 34,
 - m) o którym mowa w art. 44 ust. 3, art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3,
 - n) przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta,
 - o) realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
 - p) dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim,
 - r) udziału w programie wymiany kulturalnej lub edukacyjnej albo programie pomocy humanitarnej lub programie wakacyjnej pracy studentów,
 - s) innym niż określone w lit. a-r;
- 5) dyplomatyczną;
 - 6) służbową;
 - 7) kurierską;
 - 8) dyplomatyczną tranzytową.

Art. 27.

1. Wiza lotniskowa uprawnia do wjazdu do strefy tranzytowej lotniska międzynarodowego i pobytu w tej strefie i może być wydana cudzoziemcowi, który wykáže, że pobyt w strefie tranzytowej lotniska międzynarodowego jest niezbędny do odbycia planowanej przez niego podróży lotniczej.
2. Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu nie dłuższy niż 2 dni.
3. Minister właściwy do spraw zagranicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, listę państw, których obywatele są obowiązani posiadać wizę lotniskową, z uwzględnieniem przepisów obowiązujących w tym zakresie w Unii Europejskiej.

Art. 28.

1. Wiza tranzytowa uprawnia do przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen i może być wydana cudzoziemcowi, który posiada prawo wjazdu do państwa docelowego lub państwa graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu nie dłuższy niż 5 dni, licząc od dnia każdego wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen.

Art. 29.

1. Wiza wjazdowa w celu repatriacji uprawnia do jednokrotnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Okres ważności wizen wjazdowych w celu repatriacji, w którym powinien nastąpić wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wynosi rok.

Art. 30.

(uchylony).

Art. 31.

1. *Wizę pobytową wydaje się jako wizę jednolitą lub krajową.*
2. *Wiza pobytowa jednolita uprawnia do wjazdu i nieprzerwanego pobytu na terytorium państw obszaru Schengen lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających przez okres nieprzekraczający łącznie 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu na to terytorium.*
3. *Wiza pobytowa krajowa uprawnia do wjazdu i nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających przez okres nieprzekraczający łącznie roku w okresie ważności wizeny.*
4. *Wiza pobytowa krajowa może być wydana w celu wjazdu i pobytu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b i d-j oraz r, jeżeli okoliczności tego pobytu wymagają, aby trwał on dłużej niż 3 miesiące.*
5. *Okres pobytu na podstawie wizeny pobytowej krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 3 i 4 odpowiednio do celu wskazanego przez cudzoziemca.*
6. *Okres ważności wizeny pobytowej może wynosić do 5 lat.*

Art. 32.

1. *Wiza pobytowa krajowa w celu wykonywania pracy może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.*
2. *Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w przyrzeczeniu lub oświadczeniu, nie dłużej jednak niż na rok.*
3. *Cudzoziemcowi, który zamierza wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracę zależną od rytmu pór roku przez czas określony, wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w przyrzeczeniu wydania zezwolenia na pracę, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu.*

Art. 33.

1. *Cudzoziemcowi może być wydana wiza pobytowa krajowa, choćby zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 42, jeżeli:*
 - 1) *przepisy prawa polskiego wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej;*
 - 2) *wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niezbędny ze względu na konieczność poddania się zabiegom lekarskim służącym bezpośrednio ratowaniu życia, którym cudzoziemiec nie może zostać poddany w innym państwie;*
 - 3) *wyjatkowa sytuacja osobista wymaga obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;*
 - 4) *wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej;*
 - 5) *istnieje uzasadnione przypuszczenie, że cudzoziemiec jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz. Urz. WE L 203 z 01.08.2002), potwierdzone przez organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi.*
2. *Wizę, o której mowa w ust. 1 pkt 1-3, wydaje się na okres pobytu niezbędny do realizacji celu, w którym została udzielona, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.*

3. *Wizę, o której mowa w ust. 1 pkt 5, wydaje się na okres pobytu niezbędny do podjęcia przez cudzoziemca decyzji o współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi, nie dłuższy jednak niż 2 miesiące.*

Art. 34.

1. *Wizę pobytową krajową wydaje się małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek jego przedstawiciela ustawowego, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy.*
2. *W przypadku gdy małoletni, o którym mowa w ust. 1, jest wpisany do dokumentu podróży przedstawiciela ustawowego, w dokumencie tym zamieszcza się nową wizę obejmującą małoletniego, a wizę poprzednio wydaną przedstawicielowi ustawowemu anuluje się.*
3. *Okresy pobytu oraz ważności wizy wydanej małoletniemu upływają w tym samym terminie, w którym upływają okresy pobytu oraz ważności wizy przedstawiciela ustawowego, z tym że w przypadku, o którym mowa w ust. 2, okresy te dotyczą wizy anulowanej.*

Art. 35.

1. *Wiza dyplomatyczna, służbowa i kurierska, uprawnia do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 6 miesięcy od daty jej wystawienia oraz do pobytu i wyjazdu w okresie w niej określonym.*
2. *Wizę dyplomatyczną, służbową i kurierską wydaje się jako wizę krajową.*

Art. 36.

Wizę dyplomatyczną wydaje się szefowi i członkowi personelu misji dyplomatycznej, kierownikowi urzędu konsularnego i członkowi personelu konsularnego państwa obcego oraz innej osobie zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

Art. 37.

Wizę służbową wydaje się członkowi personelu administracyjnego i technicznego, członkowi personelu służby misji dyplomatycznej, pracownikowi konsularnemu, członkowi personelu służby urzędu konsularnego, innej osobie skierowanej do pracy w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przyjeżdżającej służbowo zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

Art. 38.

Wizę dyplomatyczną i służbową wydaje się na okres pobytu do 3 miesięcy, chyba że umowa lub powszechnie ustalony zwyczaj międzynarodowy stanowią inaczej.

Art. 39.

Cudzoziemcowi uprawnionemu do uzyskania dokumentów, o których mowa w art. 3 pkt 1, wydaje się wizę dyplomatyczną i służbową na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane to uprawnienie.

Art. 40.

1. *Wizę kurierską wydaje się kurierowi dyplomatycznemu i konsularnemu.*
2. *Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu do 10 dni, chyba że umowa lub powszechnie ustalony zwyczaj międzynarodowy stanowią inaczej.*

Art. 41.

1. *Wizę dyplomatyczną tranzytową na przejazd przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 36, 37 i art. 40 ust. 1, który posiada*

prawo wjazdu do państwa docelowego lub państwa graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. *Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu nie dłuższy niż 5 dni, licząc od dnia każdego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.*

Art. 42.

Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy krajowej, jeżeli:

- 1) *nie zostały spełnione przesłanki do wydania wizy określonego typu;*
- 2) *jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;*
- 3) *nie posiada środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;*
- 3a) *nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ważnego przez okres zamierzonego pobytu cudzoziemca na tym terytorium;*
- 4) *zachodzi obawa, że wydanie wizy mogłoby spowodować zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej;*
- 5) *okres ważności dokumentu podróży cudzoziemca jest krótszy niż 3 miesiące od terminu, w którym musi nastąpić jego wyjazd z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tej wizy;*
- 6) *(uchylony);*
- 7) *w postępowaniu o wydanie wizy:*
 - a) *złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,*
 - b) *zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał.*

Art. 42a.

Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy pobytowej jednolitej, jeżeli jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub w przypadku gdy cudzoziemiec nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a, c, d i e rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1).

Art. 43.

1. *Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można przedłużyć wizę pobytową, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:*

- 1) *przemawia za tym ważny interes zawodowy lub osobisty cudzoziemca albo względy humanitarne;*
- 2) *zdarzenia, które są przyczyną ubiegania się o przedłużenie wizy, wystąpiły niezależnie od woli cudzoziemca i nie były możliwe do przewidzenia w chwili wydania wizy;*

- 3) okoliczności sprawy nie wskazują, że cel pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie inny niż deklarowany;
 - 4) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 2-7.
2. Okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przedłużonej wizy nie może przekraczać okresu pobytu przewidzianego dla danego typu wizy pobytowej.
 3. Cudzoziemcowi przebywającemu w szpitalu, którego stan zdrowia wyklucza przewiezienie lub wyjazd do innego państwa, wizę przedłuża się do dnia, w którym stan jego zdrowia pozwoli na opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 4. Organ właściwy do przedłużenia wizy może powołać biegłego lekarza w celu wydania opinii w sprawie, o której mowa w ust. 3.
 5. Przedłużenie wizy przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, przez zamieszczenie naklejki wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca, następuje jednokrotnie, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 3.
 6. Przedłużenie lub odmowa przedłużenia wizy następuje w drodze decyzji.

Art. 44.

1. Cudzoziemiec jest obowiązany złożyć wniosek o przedłużenie wizy co najmniej 7 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie jednolitej lub co najmniej 14 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie krajowej.
 2. Wojewoda wydaje decyzję w sprawie przedłużenia wizy przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie, jeżeli wniosek o jej przedłużenie został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1.
 3. Wojewoda wydaje cudzoziemcowi nową wizę na okres pobytu do zakończenia postępowania w pierwszej instancji w sprawie przedłużenia wizy, w przypadku gdy przedłużenie wizy z zachowaniem warunków, o których mowa w ust. 2, jest niemożliwe.
- 3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie przedłużenia wizy na wniosek strony.
4. Jeżeli termin do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie zachowany, cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie, w przypadku gdy postępowanie w sprawie przedłużenia wizy nie zostało zakończone przed upływem tego okresu pobytu.

Art. 45.

1. Wniosek o wydanie lub przedłużenie wizy zawiera:
 - 1) dane osobowe cudzoziemca oraz dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do wydania wizy;
 - 2) cechy dokumentu podróży cudzoziemca;
 - 3) informację o podróżach i pobytach zagranicznych w okresie ostatnich 5 lat;
 - 4) wskazanie celu pobytu.
- 1a. Wniosek o wydanie lub przedłużenie wizy składa się na formularzu.
2. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie lub przedłużenie wizy jest obowiązany uzasadnić wniosek, dołączyć dokumenty potwierdzające okoliczności podane we wniosku oraz fotografie osób objętych wnioskiem.
 3. Komendant placówki Straży Granicznej w przypadku, o którym mowa w art. 47 ust. 1, może zwolnić cudzoziemca od obowiązku dołączenia fotografii.

Art. 45a.

1. Wydanie wizy jednolitej w przypadkach określonych przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach wymaga uzyskania zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców działającego jako centralny organ wizowy.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców konsultuje możliwość wyrażenia zgody na wydanie wizy jednolitej:
 - 1) w przypadkach określonych w załączniku 5A do Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz (Dz. Urz. UE C 326 z 22.12.2005, str. 1), zwanych dalej "Wspólnymi Instrukcjami Konsularnymi", z:
 - a) Komendantem Głównym Straży Granicznej,
 - b) Komendantem Głównym Policji,
 - c) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - d) Szefem Agencji Wywiadu,
 - e) ministrem właściwym do spraw zagranicznych;
 - 2) w przypadkach określonych w załączniku 5B do Wspólnych Instrukcji Konsularnych z centralnymi organami wizowymi innych państw obszaru Schengen.
3. Jeżeli wydanie wizy jednolitej przez organ wizowy innego państwa obszaru Schengen wymaga zgody centralnego organu wizowego Rzeczypospolitej Polskiej, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców działający jako centralny organ wizowy konsultuje możliwość wyrażenia zgody z organami, o których mowa w ust. 2 pkt 1.
4. Organy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są obowiązane, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku o konsultację, przekazać opinię w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej. Nieprzekazanie opinii w tym terminie uznaje się za równoważne z wydaniem opinii pozytywnej.
5. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, termin przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej może być przedłużony o 5 dni, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach do 80 dni, o czym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia konsula.
6. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców informuje konsula o wyrażeniu zgody na wydanie wizy jednolitej lub braku zgody na jej wydanie, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Termin ten ulega przedłużeniu odpowiednio do przedłużenia terminu przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej, o którym mowa w ust. 5.
7. Nieudzielenie konsulowi przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej w terminach, o których mowa w ust. 6, uznaje się za wyrażenie zgody.
8. W przypadku gdy brak zgody na wydanie wizy jednolitej wynika ze stanowiska centralnego organu wizowego innego państwa obszaru Schengen, konsul może wydać cudzoziemcowi wizę jednolitą upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 45b.

1. *Przed wydaniem wizej organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7.*
2. *Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest obowiązany przekazać informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie.*

Art. 46.

1. *Wizę wydaje lub odmawia jej wydania konsul.*
2. *Wizę pobytową krajową w celu wykonywania pracy wydaje lub odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania cudzoziemca.*
3. *Wizę, o której mowa w art. 33, wydaje lub odmawia jej wydania Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, przy czym cudzoziemiec przebywający za granicą składa wniosek o wydanie wizej za pośrednictwem konsula, a cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem wojewody właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.*
4. *Wizę, o której mowa w art. 34 ust. 1 i 2, wydaje lub odmawia jej wydania oraz wizę wydaną przedstawicielowi ustawowemu anuluje w przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 2, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu przedstawiciela ustawowego.*
5. *Wizę dyplomatyczną, służbową, kurierską oraz wizę dyplomatyczną tranzytową wydają lub odmawiają jej wydania:*
 - 1) *minister właściwy do spraw zagranicznych;*
 - 2) *konsul;*
 - 3) *komendant placówki Straży Granicznej - w szczególnie uzasadnionych przypadkach.*
6. *Cudzoziemcowi uprawnionemu do uzyskania dokumentów, o których mowa w art. 3 pkt 1, wizę dyplomatyczną i służbową wydaje lub odmawia jej wydania minister właściwy do spraw zagranicznych.*
7. *Wizę dyplomatyczną, służbową i dyplomatyczną tranzytową wydaje się na podstawie noty ministerstwa spraw zagranicznych państwa obcego lub jego misji dyplomatycznej, a w przypadku wiz wydawanych za granicą - dodatkowo na podstawie wniosku o wydanie wizej.*
- 7a. *(uchylony).*
- 7b. *(uchylony).*
8. *Decyzja o odmowie wydania wizej, z wyjątkiem wizej wydawanej przez wojewodę, jest ostateczna.*
9. *Odmowę wydania wizej, o której mowa w art. 26 pkt 4 lit. p, należy uzasadnić ustnie.*
10. *Organ właściwy do wydania wizej, o której mowa w art. 26 pkt 4 lit. p, może odstąpić od uzasadnienia odmowy wydania wizej, w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.*

Art. 47.

1. *Cudzoziemcowi, który wykáže, że istnieją wyjątkowe i pilne przyczyny, w szczególności humanitarne, zawodowe lub ważny interes Rzeczypospolitej Polskiej, wymagające jego wjazdu i pobytu na jej terytorium lub przejazdu przez to terytorium oraz że z powodów niezależnych od niego i nieprzewidywalnych nie mógł uzyskać wizej od konsula, wizę tranzytową lub wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b-f oraz i, może wydać komendant placówki Straży Granicznej.*

2. *Cudzoziemcowi, który wykaże, że łączy go więzi o charakterze rodzinnym z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, komendant placówki Straży Granicznej może wydać wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. p.*
3. *Wiza, o której mowa w ust. 1 i 2, uprawnia do jednokrotnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ważności równym okresowi pobytu, nie dłuższemu jednak niż 15 dni.*
4. *Postępowanie w sprawie wydania wizy, o której mowa w ust. 1 i 2, może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.*
5. *Wydanie decyzji o odmowie wydania wizy, o której mowa w ust. 1 i 2, odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.*

Art. 48.

1. *Wizę krajową unieważnia się, jeżeli:*
 - 1) *dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, z wyjątkiem wizy wydanej na podstawie art. 33;*
 - 2) *zachodzi obawa, że wjazd lub pobyt cudzoziemca mógłby spowodować zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej;*
 - 3) *okres ważności dokumentu podróży cudzoziemca jest krótszy niż 3 miesiące od terminu, w którym musi nastąpić jego wyjazd z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tej wizy;*
 - 4) *cudzoziemiec składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu prowadzonym przez organy, o których mowa w ustawie, zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał.*
2. *Wizę można unieważnić, jeżeli cudzoziemiec nie przedstawił wystarczających dokumentów potwierdzających zamierzony cel i okoliczności planowanego pobytu.*
3. *Decyzję o unieważnieniu wizy wydaje komendant placówki Straży Granicznej przy wjeździe cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.*
4. *Postępowanie w sprawie unieważnienia wizy może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.*
5. *Od decyzji komendanta placówki Straży Granicznej, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.*
6. *Wydanie decyzji o unieważnieniu wizy odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.*
7. *Decyzji o unieważnieniu wizy nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.]*

<Art. 25.

1. Wiza określa:

- 1) numer dokumentu podróży cudzoziemca;**
- 2) miejsce i datę jej wydania;**
- 3) cel wjazdu i pobytu;**

- 4) okres ważności wizy, podczas którego może nastąpić pierwszy wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państw obszaru Schengen i musi nastąpić ostatni wjazd z tego terytorium;
 - 5) okres pobytu, przez który cudzoziemiec może przebywać, w okresie ważności wizy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państw obszaru Schengen;
 - 6) liczbę wjazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państw obszaru Schengen dozwolonych w okresie pobytu.
2. Wiza może uprawniać do jednego, dwóch lub nieograniczonej liczby wjazdów.
 3. Początek okresu ważności wizy powinien przypadać na okres 3 miesięcy od dnia wydania wizy.
 4. Wiza może określać inne warunki wjazdu, a także zawierać inne informacje, a w szczególności:
 - 1) imię i nazwisko cudzoziemca oraz jego fotografię;
 - 2) miejsce, w którym powinno nastąpić przekroczenie granicy;
 - 3) liczbę dzieci oraz innych osób towarzyszących cudzoziemcowi, wpisanych do jego dokumentu podróży.
 5. Wiza może zawierać zakodowany zapis danych i informacji, o których mowa w ust. 1 i 4.

Art. 26.

1. Wizę wydaje się jako wizę:
 - 1) jednolitą: pobytową lub tranzytową;
 - 2) krajową.
2. Wiza jednolita pobytowa uprawnia do jednego lub większej liczby wjazdów, pod warunkiem, że ani długość ciągłego pobytu, ani całkowita długość kolejnych pobytów na terytorium państw obszaru Schengen nie przekraczają 3 miesięcy w ciągu każdego okresu 6 miesięcy liczonego od dnia pierwszego wjazdu na to terytorium.
3. Wiza jednolita tranzytowa uprawnia do:
 - 1) przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen w drodze na terytorium innego państwa niż państwa obszaru Schengen, pod warunkiem że tranzyt nie przekracza 5 dni;
 - 2) pobytu w strefie tranzytowej lotniska międzynarodowego.
4. Wiza krajowa uprawnia do wjazdu i ciągłego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających łącznie dłużej niż 3 miesiące i nieprzekraczających łącznie roku w okresie ważności wizy.
5. Okres pobytu na podstawie wizy jednolitej pobytowej lub wizy krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 2 lub 4 odpowiednio do celu pobytu wskazanego przez cudzoziemca.
6. Na wniosek cudzoziemca może być wydana wiza krajowa, która przez okres 3 miesięcy, licząc od daty jej ważności, uprawnia do wjazdu i pobytu także jako wiza jednolita pobytowa, jeżeli nie zachodzą przesłanki odmowy wydania wizy krajowej oraz wizy jednolitej pobytowej.

7. Okres ważności wizeny jednolitej pobytowej lub wizeny krajowej nie może przekroczyć 5 lat.

Art. 27.

1. Wiza jednolita może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. a i c-e kodeksu granicznego Schengen.
2. Wiza jednolita o ograniczonej ważności terytorialnej upoważniająca do wjazdu i pobytu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być wydana cudzoziemcowi:
 - 1) który nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c-e kodeksu granicznego Schengen,
 - 2) który wykorzystał dopuszczalny czas pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w ciągu każdego okresu 6 miesięcy liczonego od dnia pierwszego wjazdu,
 - 3) ze względu na wyjątkową pilność sprawy, w szczególności uzasadnioną względami humanitarnymi, zobowiązaniami międzynarodowymi lub interesem Rzeczypospolitej Polskiej, gdy centralny organ wizowy innego państwa obszaru Schengen zajął negatywne stanowisko w toku konsultacji, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, lub konsul odstąpił od przeprowadzenia konsultacji– pod warunkiem że nie zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizeny krajowej; warunek ten nie dotyczy wydania wizeny w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10.
3. Wiza jednolita o ograniczonej ważności terytorialnej upoważniająca cudzoziemca do wjazdu i pobytu tylko na terytorium niektórych państw obszaru Schengen może być wydana, gdy dokument podróży cudzoziemca jest uznawany tylko na terytorium tych państw.

Art. 28.

1. Wiza jednolita pobytowa lub wiza krajowa mogą być wydane w celu:
 - 1) turystycznym;
 - 2) odwiedzin;
 - 3) udziału w imprezach sportowych;
 - 4) prowadzenia działalności gospodarczej;
 - 5) prowadzenia działalności kulturalnej lub udziału w konferencjach międzynarodowych;
 - 6) wykonywania zadań służbowych przez przedstawicieli organu państwa obcego oraz organizacji międzynarodowej;
 - 7) wykonywania pracy;
 - 8) naukowym, szkoleniowym, dydaktycznym;
 - 9) korzystania z ochrony czasowej;
 - 10) przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe;
 - 11) dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim;

- 12) udziału w programie wymiany kulturalnej lub edukacyjnej albo programie pomocy humanitarnej lub programie wakacyjnej pracy studentów;
 - 13) innym niż określony w pkt 1-12 oraz ust. 2 i 3.
2. Wiza może być wydana także jako wiza:
- 1) dyplomatyczna;
 - 2) służbowa;
 - 3) kurierska.
3. Wiza w celu:
- 1) udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu,
 - 2) o którym mowa w art. 43 ust. 4, art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3,
 - 3) przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta,
 - 4) realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
 - 5) korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka,
 - 6) repatriacji
- może być wydana tylko jako wiza krajowa.

Art. 29.

1. Wiza w celu wykonywania pracy może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.
2. Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w przyrzeczeniu lub oświadczeniu, nie dłuższy niż określony w art. 26 ust. 2 lub 4.
3. Cudzoziemcowi, który zamierza wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracę zależną od rytmu pór roku przez czas określony, wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w przyrzeczeniu wydania zezwolenia na pracę lub pisemnym oświadczeniu pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu.

Art. 30.

Wizę dyplomatyczną wydaje się szefowi i członkowi personelu misji dyplomatycznej, kierownikowi urzędu konsularnego i członkowi personelu konsularnego państwa obcego oraz innej osobie zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

Art. 31.

Wizę służbową wydaje się członkowi personelu administracyjnego i technicznego, członkowi personelu służby misji dyplomatycznej, pracownikowi konsularnemu, członkowi personelu służby urzędu konsularnego, innej osobie skierowanej do pracy w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przyjeżdżającej służbowo zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

Art. 32.

Wizę dyplomatyczną i służbową wydaje się na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania tego rodzaju wizy.

Art. 33.

Wizę kurierską wydaje się kurierowi dyplomatycznemu.

Art. 34.

1. Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy jednolitej, jeżeli jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub cudzoziemiec nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a i c-e kodeksu granicznego Schengen.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wiz jednolitych o ograniczonej ważności terytorialnej.

Art. 35.

Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy krajowej, jeżeli:

- 1) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 2) nie posiada wystarczających środków utrzymania na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ważnego przez okres zamierzonego pobytu cudzoziemca na tym terytorium;
- 4) zachodzi obawa, że wydanie wizy mogłoby spowodować zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) okres ważności dokumentu podróży cudzoziemca upływa wcześniej niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności wnioskowanej wizy;
- 6) w postępowaniu o wydanie wizy:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 7) nie zostały spełnione inne przesłanki do jej wydania.

Art. 36.

1. Wizę wydaje lub odmawia jej wydania konsul. Wizę w celu wykonywania pracy wydaje lub odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na państwo stałego zamieszkania cudzoziemca.
2. Jeżeli cudzoziemiec legalnie przebywa na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, wizę w celu wykonywania pracy może mu wydać inny konsul niż wskazany w ust. 1 zdanie drugie.

3. Wizę dyplomatyczną, służbową i kurierską wydają lub odmawiają jej wydania:
 - 1) minister właściwy do spraw zagranicznych;
 - 2) konsul.
4. Wizę dyplomatyczną i służbową wydaje minister właściwy do spraw zagranicznych na podstawie noty ministerstwa spraw zagranicznych państwa obcego lub jego misji dyplomatycznej, a konsul – dodatkowo na podstawie wniosku o wydanie wizy.
5. Decyzja wydana przez konsula jest ostateczna.
6. Konsul jest obowiązany uzasadnić ustnie odmowę wydania wizy, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 11, może jednak odstąpić od uzasadnienia w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.

Art. 37.

1. Komendant placówki Straży Granicznej może wydać wizę jednolitą na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem (Dz. Urz. WE L 64 z 7.03.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 119).
2. Postępowanie w sprawie wydania wizy na granicy może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.
3. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje wydanie decyzji o odmowie wydania wizy na granicy w dokumencie podróży cudzoziemca.
4. Decyzja wydana przez komendanta placówki Straży Granicznej jest ostateczna.
5. Komendant Główny Straży Granicznej:
 - 1) informuje właściwe organy innych państw obszaru Schengen o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej;
 - 2) gromadzi informacje o wizach o ograniczonej ważności terytorialnej wydanych na granicy przez organy innych państw obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw.

Art. 38.

1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy składa na formularzu wniosek, który zawiera:
 - 1) dane osobowe cudzoziemca oraz dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do wydania wizy;
 - 2) cechy dokumentu podróży cudzoziemca;
 - 3) informację o podróżach i pobytach zagranicznych w okresie ostatnich 5 lat;
 - 4) wskazanie i uzasadnienie celu pobytu.
2. Do wniosku dołącza się fotografie osób objętych wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające:
 - 1) okoliczności podane we wniosku;
 - 2) pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium państw obszaru Schengen w wysokości co najmniej 30 000 euro przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – w przypadku wniosku o wydanie wizy jednolitej pobytowej;

- 3) posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – w przypadku wniosku o wydanie wizy krajowej.
3. Komendant placówki Straży Granicznej w przypadku, o którym mowa w art. 37 ust. 1, może zwolnić cudzoziemca od obowiązku dołączenia fotografii.

Art. 39.

1. Wydanie wizy jednolitej w przypadkach określonych przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen wymaga uzyskania zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców działającego jako centralny organ wizowy.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców konsultuje możliwość wyrażenia zgody na wydanie wizy jednolitej:
 - 1) w przypadkach określonych w załączniku 5A do Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz (Dz. Urz. UE C 326 z 22.12.2005, str. 1), zwanych dalej „Wspólnymi Instrukcjami Konsularnymi”, z:
 - a) Komendantem Głównym Straży Granicznej,
 - b) Komendantem Głównym Policji,
 - c) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - d) Szefem Agencji Wywiadu,
 - e) ministrem właściwym do spraw zagranicznych;
 - 2) w przypadkach określonych w załączniku 5B lub 5C do Wspólnych Instrukcji Konsularnych, z centralnymi organami wizowymi innych państw obszaru Schengen.
3. Jeżeli wydanie wizy przez organ wizowy innego państwa obszaru Schengen wymaga zgody centralnego organu wizowego Rzeczypospolitej Polskiej, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców działający jako centralny organ wizowy konsultuje możliwość wyrażenia zgody z organami, o których mowa w ust. 2 pkt 1.
4. Organy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są obowiązane, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku o konsultację, przekazać opinię w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej. Nieprzekazanie opinii w tym terminie uznaje się za równoważne z wydaniem opinii pozytywnej.
5. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, termin przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej może być przedłużony o 5 dni, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach do 80 dni.
6. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców informuje konsula o wyrażeniu zgody na wydanie wizy jednolitej lub braku zgody na jej wydanie, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Termin ten ulega przedłużeniu odpowiednio do przedłużenia terminu przekazania opinii, o którym mowa w ust. 5, lub przekazania stanowiska przez centralne organy wizowe innych państw obszaru Schengen, o czym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia konsula.

7. Przepisu ust. 5 i 6 w zakresie dotyczącym terminów nie stosuje się, gdy inne terminy wynikają z umów międzynarodowych o ułatwieniach wizowych zawartych przez Unię Europejską.
8. Nieudzielenie konsulowi przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej w terminach, o których mowa w ust. 6, uznaje się za wyrażenie zgody.
9. Wiza wydawana na granicy przez komendanta placówki Straży Granicznej nie wymaga zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Art. 40.

1. Przed wydaniem wizy jednolitej, do której nie stosuje się art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen, lub wizy krajowej, organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 34 lub art. 35 pkt 1-4, 6 i 7.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 34 lub art. 35 pkt 1-4, 6 i 7, po konsultacji z organami, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1.
3. Przepisy art. 39 ust. 4-8 stosuje się odpowiednio.

Art. 41.

1. Wizę krajową zamieszcza się w dokumencie podróży lub w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca, a w przypadku szczególnym, uzasadnionym interesem cudzoziemca, na osobnym blankiecie wizowym.
2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej, w przypadku wymiany dokumentu podróży albo polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, na jego wniosek, zamieszcza wizę w nowym dokumencie.
3. Organ, który wydał cudzoziemcowi wizę krajową, może, z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, sprostować w niej błędy pisarskie i oczywiste omyłki.
4. Jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, błędy pisarskie i oczywiste omyłki w wizie krajowej wydanej cudzoziemcowi przez konsula sprostuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
5. Organ, który sprostował błędy pisarskie i oczywiste omyłki w wizie krajowej wydanej cudzoziemcowi, zamieszcza w dokumencie podróży lub polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca nową wizę prawidłowo wypełnioną i anuluje wizę wydaną poprzednio.

Art. 42.

1. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można przedłużyć wizę jednolitą pobytową lub wizę krajową, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:
 - 1) przemawia za tym ważny interes zawodowy lub osobisty cudzoziemca albo względy humanitarne;
 - 2) zdarzenia, które są przyczyną ubiegania się o przedłużenie wizy, wystąpiły niezależnie od woli cudzoziemca i nie były możliwe do przewidzenia w chwili wydania wizy;

- 3) okoliczności sprawy nie wskazują, że cel pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie inny niż deklarowany;
- 4) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 34 lub w art. 35 pkt 1-6.
2. Okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przedłużonej wizy nie może przekraczać okresu pobytu przewidzianego dla danego typu wizy.
3. Cudzoziemcowi przebywającemu w szpitalu, którego stan zdrowia wyklucza przewiezienie lub wyjazd do innego państwa, wizę przedłuża się do dnia, w którym stan jego zdrowia pozwoli na opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Organ właściwy do przedłużenia wizy może powołać biegłego lekarza w celu wydania opinii w sprawie, o której mowa w ust. 3.
5. Wizę przedłuża się jednokrotnie z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 3. Przedłużenia wizy dokonuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca przez zamieszczenie naklejki wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca.
6. Przedłużenie lub odmowa przedłużenia wizy następuje w drodze decyzji.
7. O przedłużeniu wizy jednolitej pobytowej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen wojewoda informuje właściwy organ tego państwa.

Art. 43.

1. Cudzoziemiec jest obowiązany złożyć wniosek o przedłużenie wizy co najmniej 7 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie jednolitej lub co najmniej 14 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie krajowej.
2. Do wniosku o przedłużenie wizy stosuje się odpowiednio art. 38.
3. Wojewoda powinien przedłużyć wizę albo odmówić jej przedłużenia przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie, jeżeli wniosek o jej przedłużenie został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1.
4. Wojewoda wydaje cudzoziemcowi, który złożył wniosek w terminach określonych w ust. 1, wizę krajową na okres postępowania w sprawie przedłużenia wizy i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.
5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie przedłużenia wizy na wniosek strony.

Art. 44.

1. Wizę krajową unieważnia się, jeżeli:
 - 1) dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
 - 2) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub naruszać interes Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) okres ważności dokumentu podróży cudzoziemca upływa wcześniej niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności posiadanej przez niego wizy;
 - 4) cudzoziemiec w postępowaniu o wydanie wizy:
 - a) złożył wniosek zawierający lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,

- b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument, lub takiego dokumentu jako autentycznego używał.
2. Wizę krajową można unieważnić, jeżeli cudzoziemiec nie przedstawił wystarczających dokumentów potwierdzających zamierzony cel i warunki planowanego pobytu.
 3. Do unieważniania wizy jednolitej stosuje się przepisy załącznika V do kodeksu granicznego Schengen oraz decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej (Dz. Urz. WE L 239 z 22.09.2000, str. 154; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 131).
 4. Postępowanie w sprawie unieważnienia wizy może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.
 5. Decyzję o unieważnieniu wizy wydaje komendant placówki Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej.
 6. Od decyzji komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej o unieważnieniu wizy przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.
 7. Decyzji o unieważnieniu wizy nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
 8. Wydanie decyzji o unieważnieniu wizy odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.
 9. Komendant Główny Straży Granicznej informuje o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.

Art. 45.

1. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie oraz przed upływem okresu ważności wizy, chyba że posiada ważny dokument uprawniający do pobytu na tym terytorium.
2. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy międzynarodowej o zniesieniu obowiązku wizowego lub jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego, lub wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz. Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 65, z późn. zm.), jest obowiązany opuścić to terytorium przed upływem terminu przewidzianego w umowie międzynarodowej, w jednostronnym zniesieniu obowiązku wizowego lub w rozporządzeniu, chyba że posiada ważny dokument uprawniający do pobytu na tym terytorium.
3. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ruchu bezwizowym na podstawie umowy międzynarodowej o zniesieniu obowiązku wizowego lub w związku z jednostronnym zniesieniem przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku wizowego jest obowiązany opuścić to terytorium po upływie okresu

pobytu, na który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie wypowiedzenia umowy lub przywrócenia obowiązku wizowego.

4. Jeżeli wejście w życie wypowiedzenia umowy o całkowitym lub częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub przywrócenie obowiązku wizowego nastąpiło przed ogłoszeniem o tym w formie prawem przewidzianej, termin, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia tego ogłoszenia.

Art. 46.

Minister właściwy do spraw zagranicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dokumenty potwierdzające pełnienie funkcji szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także status członków ich rodzin,
- 2) wzory dokumentów, o których mowa w pkt 1,
- 3) oznaczenie wiz wydawanych osobom, o których mowa w pkt 1

– uwzględniając obowiązujące w tym zakresie umowy lub powszechnie ustalone zwyczaje międzynarodowe.

Art. 47.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) oznaczenie wiz, z wyłączeniem wiz wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin, uwzględniając typy wiz, o których mowa w art. 26, i cele wydania wizy określone w art. 28;
- 2) wzór wizy krajowej, uwzględniając zakres danych, które powinny być w niej zawarte, określony w art. 25 ust. 1-4;
- 3) wzór blankietu wizowego, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 4) wzory formularzy wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 12 i art. 38 ust. 1, oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków;
- 5) sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego;
- 6) sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych zawartych we wniosku o wydanie wizy w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 39, lub przekazania informacji, o których mowa w art. 40;
- 7) sposób zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży oraz anulowania wizy krajowej wydawanej w toku postępowań: o przedłużenie wizy, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;

- 8) sposób odnotowywania przez komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej wydania decyzji o odmowie wydania wizy lub unieważnieniu wizy w dokumencie podróży.
2. Sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego, zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży, anulowania wizy krajowej, odnotowywania wydania decyzji o odmowie wydania wizy lub unieważnieniu wizy powinien zapewniać możliwość kontroli wykonania tych czynności.
 3. Sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych, o których mowa w ust. 1 pkt 6, powinien zapewniać sprawne przeprowadzenie konsultacji, przekazywania informacji oraz bezpieczne przekazywanie danych.
 4. W przypadku zmiany wzoru wizy w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, można określić termin ważności wiz wydanych na blankietach dotychczasowego wzoru oraz termin, do którego mogą być stosowane blankiety dotychczasowego wzoru.

Art. 48.

W zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy Wspólnych Instrukcji Konsularnych.>

[Art. 49.

1. *Organ wydający wizę, a w przypadku, o którym mowa w art. 33, organ za pośrednictwem którego składa się wniosek o wydanie wizy, zamieszcza wizę w dokumencie podróży lub w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca, a w przypadku szczególnym, uzasadnionym interesem cudzoziemca, na osobnym blankiecie wizowym.*
2. *Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, w przypadku wymiany dokumentu podróży albo polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, na jego wniosek, zamieszcza wizę w nowym dokumencie.*
3. *Organ, który wydał cudzoziemcowi wizę, może, z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, sprostować w niej błędy pisarskie i oczywiste omyłki.*
4. *W przypadku gdy cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, błędy pisarskie i oczywiste omyłki w wizie wydanej cudzoziemcowi przez konsula lub komendanta placówki Straży Granicznej prostuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.*
5. *Organ, który sprostował błędy pisarskie i oczywiste omyłki w wizie wydanej cudzoziemcowi, zamieszcza w dokumencie podróży lub polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca nową wizę prawidłowo wypełnioną i anuluje wizę wydaną poprzednio.*

Art. 50.

1. *Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie oraz przed upływem okresu ważności wizy, chyba że uzyskał przedłużenie wizy albo zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.*
2. *Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o całkowitym lub częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub na podstawie*

jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego jest obowiązany opuścić to terytorium przed upływem terminu przewidzianego w umowie międzynarodowej lub w rozporządzeniu znoszącym obowiązek wizowy, chyba że uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.

- 3. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ruchu bezwizowym na podstawie umowy o całkowitym lub częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub w związku z jednostronnym zniesieniem przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku wizowego jest obowiązany opuścić to terytorium po upływie okresu pobytu, na który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie wypowiedzenia umowy lub przywrócenia obowiązku wizowego.*
- 4. Jeżeli wejście w życie wypowiedzenia umowy o całkowitym lub częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub przywrócenie obowiązku wizowego nastąpiło przed ogłoszeniem o tym, w formie prawem przewidzianej, termin, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia tego ogłoszenia.*

Art. 51.

- 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) dokumenty, które powinni posiadać szefowie i członkowie personelu misji dyplomatycznych, kierownicy urzędów konsularnych i członkowie personelu konsularnego państw obcych oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych,*
 - 2) wzory dokumentów, o których mowa w pkt 1,*
 - 3) oznaczenie wiz wydawanych osobom, o których mowa w pkt 1,*uwzględniając obowiązujące w tym zakresie umowy lub powszechnie ustalone zwyczaje międzynarodowe.*
- 2. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może, w drodze rozporządzenia, na zasadzie wzajemności, zwolnić wszystkie lub niektóre osoby, o których mowa w art. 3 pkt 1, z obowiązku uzyskania wizy, jeżeli przemawia za tym interes Rzeczypospolitej Polskiej. W rozporządzeniu należy wskazać kraje, których przedstawiciele są zwolnieni z tego obowiązku.*
- 3. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, zwolnić obywateli jednego lub kilku krajów, całkowicie lub częściowo, z obowiązku posiadania wszystkich lub niektórych wiz przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przemawia za tym interes Rzeczypospolitej Polskiej, oraz określić czas pobytu cudzoziemca i inne niezbędne warunki jego pobytu, uwzględniając w szczególności cel pobytu. W rozporządzeniu można uzależnić zwolnienie z obowiązku posiadania wizy tranzytowej od posiadania wizy wjazdowej lub pobytowej niektórych państw, określając jednocześnie ich listę.*
- 4. Minister właściwy do spraw zagranicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", listę państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o całkowitym lub częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub dla obywateli których został jednostronnie zniesiony obowiązek wizowy przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ze wskazaniem: daty wejścia w życie umowy lub jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego, celu pobytu, dla którego zniesiono obowiązek wizowy, okresu pobytu bez konieczności uzyskania wizy oraz innych warunków dotyczących wjazdu i pobytu.*

Art. 52.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) *oznaczenie wiz, z wyłączeniem wiz wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, i wzór wizy krajowej, uwzględniając jej typy, o których mowa w art. 26, a także zakres danych, które powinny być w niej zawarte, określony w art. 25 ust. 1-4;*
 - 2) *wzór blankietu wizowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1;*
 - 3) *wzory formularzy wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 12 i art. 45 ust. 1, oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków;*
 - 4) *sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego;*
 - 5) *sposób zamieszczania wizy w dokumencie podróży oraz anulowania wizy wydanej przedstawicielowi ustawowemu w przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 2;*
 - 6) *sposób odnotowywania przez komendanta placówki Straży Granicznej w dokumencie podróży wydania decyzji o odmowie wydania wizy lub jej unieważnieniu.*
2. *Sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego, zamieszczania wizy w dokumencie podróży oraz anulowania wizy wydanej przedstawicielowi ustawowemu, a także sposób odnotowywania wydania decyzji o odmowie wydania wizy lub jej unieważnieniu, powinny zapewniać możliwość kontroli wykonania tych czynności.*
3. *W przypadku zmiany wzoru wizy, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, można określić termin ważności wiz wydanych na blankietach dotychczasowego wzoru oraz termin, do którego mogą być stosowane blankiety dotychczasowego wzoru.]*

Art. 53.

1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się cudzoziemcowi, który:
 - 1) posiada przyrzeczenie lub przedłużenie przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane,
 - 2) prowadzi działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, korzystną dla gospodarki narodowej, a w szczególności przyczyniającą się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych innowacji lub tworzenia nowych miejsc pracy,
 - 3) zamierza jako osoba o uznanym dorobku artystycznym kontynuować twórczość na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 4) bierze udział w szkoleniach i stażach zawodowych realizowanych w ramach programów Unii Europejskiej,
 - 5) zamierza jako członek rodziny zamieszkiwać wspólnie z pracownikiem migrującym, o którym mowa w Europejskiej Karcie Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67),
 - 6) jest małżonkiem obywatela polskiego,

- 7) jako członek rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną,
- 8) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przebywającym na tym terytorium bez opieki,
- 9) jest małżonkiem lub pełnoletnim dzieckiem cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, i przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez okres 5 lat na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonych w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 7,
- 10) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 7, w przypadku owdowienia, rozvodu, separacji lub śmierci wstępnego lub zstępnego pierwszego stopnia, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca,
- 11) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 6, w przypadku owdowienia lub rozvodu, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca,
- 12) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 13) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz zamierza wykonywać pracę lub prowadzić działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, podjąć lub kontynuować studia lub szkolenie zawodowe lub wykaże, że zachodzą inne okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 14) jest członkiem rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 13, z którym przebywał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, towarzyszącym mu lub chcącym się z nim połączyć,
- 15) jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi,
 - c) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów zabronionych związanych z handlem ludźmi,
- 16) przybywa lub przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia lub kontynuacji stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich na tym terytorium, zwanych dalej "studiami", także w przypadku gdy podjął studia na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które zamierza kontynuować lub uzupełnić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 17) jest naukowcem, który przybywa lub przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych na podstawie umowy o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, zawartej z placówką naukową zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw nauki,

18) posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1-7) z adnotacją "naukowiec", wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą placówką naukową tego państwa, przewiduje przeprowadzenie badań naukowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej<,>

<19) posiada uprawnienie do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz. Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687)>

- jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o to zezwolenie, uzasadnia jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

2. Za członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 13 i art. 54, uważa się:
 - 1) osobę pozostającą z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) małoletnie dziecko tego cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej, w tym także dziecko przysposobione;
 - 3) małoletnie dziecko tego cudzoziemca, w tym także przysposobione, pozostające na jego utrzymaniu, nad którym cudzoziemiec sprawuje faktycznie władzę rodzicielską;
 - 4) małoletnie dziecko osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także przysposobione, pozostające na jej utrzymaniu, nad którym sprawuje ona faktycznie władzę rodzicielską.
3. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, uważa się także wstępnego w linii prostej.
4. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykonujący lub zamierzający wykonywać pracę w utworzonej przez siebie spółce komandytowej, spółce komandytowo-akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółce akcyjnej albo w takiej spółce, do której przystąpił lub objął bądź nabył jej udziały lub akcje, jest obowiązany wykazać, że działalność tej spółki spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 2.
5. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 16, jest obowiązany potwierdzić zamiar podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedkładając zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia oraz przedstawić dowód uiszczenia opłat, jeżeli są one wymagane przez tę jednostkę w celu podjęcia lub kontynuowania studiów.
6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca:

[1] przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, chyba że cudzoziemiec ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie ust. 1 pkt 15;]

<1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust.

2, lub na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, chyba że cudzoziemiec ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie ust. 1 pkt 15;>

2) o którym mowa w art. 110;

3) posiadającego zgodę na pobyt tolerowany.

7. Przepisu ust. 1 pkt 16-18 nie stosuje się do cudzoziemca:

1) korzystającego z ochrony uzupełniającej lub z ochrony czasowej;

2) ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy lub udzielenie azylu.

8. Przepisu ust. 1 pkt 16 nie stosuje się do cudzoziemca:

1) o którym mowa w ust. 1 pkt 13;

[2) wykonującego pracę lub działalność gospodarczą we własnym imieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.]

<2) wykonującego pracę lub działalność gospodarczą we własnym imieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnego zezwolenia na podstawie ust. 1 pkt 16.>

9. Przepisu ust. 1 pkt 17 i 18 nie stosuje się do cudzoziemca:

1) zamierzającego prowadzić badania naukowe w ramach studiów doktoranckich;

2) oddelegowanego przez placówkę naukową z siedzibą na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej do placówki naukowej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 53a.

<1.> Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który:

1) zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować:

a) naukę lub

b) szkolenie zawodowe,

2) ze względu na więzi o charakterze rodzinnym zamierza dołączyć do obywatela polskiego lub obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub z nim przebywać,

3) jest duchownym, członkiem zakonu lub osobą pełniącą funkcję religijną w kościołach i związkach wyznaniowych, których status jest uregulowany umową międzynarodową, przepisami ustaw o stosunku państwa do kościoła lub innego związku wyznaniowego lub które działają na podstawie wpisu do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych i jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest związany z pełnioną funkcją lub przygotowaniem do jej pełnienia,

4) wykaże, że zachodzą okoliczności inne niż określone w pkt 1-3 lub w art. 53 ust. 1

- jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o zezwolenie, uzasadnia jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

<2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie, jeżeli:

- 1) przepisy prawa polskiego wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej;
- 2) wyjątkowa sytuacja osobista wymaga obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi stwierdza, że cudzoziemiec jest prawdopodobnie ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz. Urz. WE L 203 z 1.08.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 52).>

Art. 53b.

[1. *Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13, 14, 16-18 oraz w art. 53a, jest obowiązany posiadać:*

- 1) *ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz*
- 2) *stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4;*
- 3) *wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i powrotu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18 oraz w art. 53a pkt 1 lit. a.]*

<1. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13, 14, 16-18 oraz w art. 53a ust. 1, jest obowiązany posiadać:

- 1) **ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz**
- 2) **stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4;**
- 3) **wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i powrotu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18 oraz w art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a.>**

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest spełniony także wtedy, gdy koszty utrzymania cudzoziemca pokrywa członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, jest obowiązany ponadto wykazać, że ma zapewnione wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów studiów.

[4. *Przepisu ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7, będącego członkiem rodziny cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, gdy wniosek o*

udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy.]

<4. Przepisu ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7:

1) członka rodziny cudzoziemca posiadającego status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony przed upływem 6 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;

2) małoletniego dziecka cudzoziemca, który pozostaje w związku małżeńskim z obywatelem polskim i posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 6 lub zezwolenie na osiedlenie się udzielone w związku z pozostawaniem w związku małżeńskim z obywatelem polskim.>

5. Dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, po odliczeniu kosztów zamieszkania, przypadający na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, musi być wyższy niż wysokość dochodu, od której przyznaje się świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.).

<5a. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 5, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawę do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.>

[6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, minimalne kwoty, jakie powinni posiadać cudzoziemcy, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18, na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powrotu. Wysokości kwot określone w rozporządzeniu powinny umożliwiać pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, bez konieczności korzystania z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.]

<6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, minimalne kwoty, jakie powinni posiadać cudzoziemcy, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18, na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powrotu oraz dokumenty, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem. Wysokości kwot określone w rozporządzeniu powinny umożliwiać pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, bez konieczności korzystania z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.>

<Art. 53c.

W postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony obywatelowi Republiki Tureckiej, w związku z prowadzeniem lub zamiarem

prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględnia się przepis art. 41 ust. 1 Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją (Dz. Urz. WE L 293 z 29.12.1972, str. 4; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 11, str. 43).>

Art. 54.

Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się członkowi rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie zezwolenia na osiedlenie się;
- 2) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 3) posiadającego status uchodźcy;

<3a) w związku z udzieleniem ochrony uzupełniającej;>

- 4) co najmniej 2 lata na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony dla członka rodziny - na podstawie zezwolenia wydanego na okres pobytu nie krótszy niż rok;
- 5) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 i 18.

Art. 56.

1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się każdorazowo na okres niezbędny do realizacji celu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłuższy jednak niż 2 lata.

2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się:

- 1) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, do którego zamierza przybyć lub przybył w celu połączenia z rodziną, a jeżeli cudzoziemiec ten posiada zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej - na okres 2 lat;
- 2) małoletniemu, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 12, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony jego przedstawicielowi ustawowemu;
- 3) członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony temu cudzoziemcowi;
- 4) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 15, na okres 6 miesięcy;
- 5) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16-18, na okres roku;

[6) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53a pkt 1, na okres trwania nauki lub szkolenia zawodowego, nie dłużej jednak niż na okres roku.]

<6) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53a ust. 1 pkt 1, na okres trwania nauki lub szkolenia zawodowego, nie dłużej jednak niż na okres roku;>

<7) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53a ust. 2, na okres niezbędny do realizacji celu, w którym zostało wydane, lub do podjęcia decyzji o współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi, nie dłuższy niż 3 miesiące.>

3. Jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16-18, uzasadnia zamieszkiwanie cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż rok, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się w przypadku, o którym mowa w art. 53 ust. 1:
- 1) w pkt 16, na okres trwania studiów;
 - 2) w pkt 17, na okres realizacji projektu badawczego;
 - 3) w pkt 18, na okres prowadzenia badań naukowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 57.

1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli:
- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 53-53b;
 - 2) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
 - 2a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;
 - 3) okoliczności sprawy wskazują, że cel wjazdu lub pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest lub będzie inny niż deklarowany;
 - 4) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem polskim lub cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, a związek małżeński został zawarty w celu obejścia przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;
 - 5) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
 - 7) stwierdzono u niego chorobę lub zakażenie, podlegające obowiązkowemu leczeniu na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.), lub istnieje podejrzenie takiej choroby lub zakażenia, a cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie;
 - 8) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa;
 - <8a) nie zwrócił kosztów wydalenia, które zostały sfinansowane z budżetu państwa;>**
 - 9) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie.

1a. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16 także w przypadku, gdy nie zaliczył roku studiów i nie uzyskał warunkowego wpisu na następny rok lub semestr studiów.

[2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 32 ust. 3, odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli podstawą ubiegania się o zezwolenie są okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 lub 2.]

<2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 29 ust. 3, odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli podstawą ubiegania się o zezwolenie są okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 lub 2.>

[3. Cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego lub osoby posiadającej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby którakolwiek z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 7-9.]

<3. Nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi:

1) małżonkowi obywatela polskiego lub osoby posiadającej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby którakolwiek z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 7-9;

2) o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7 i 13, oraz członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7, gdy cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnego zezwolenia;

3) o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 8 i 12, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 9;

4) o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 15, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lub 9;

5) ubiegającemu się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę, mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 9;

6) który osiągnął pełnoletność w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wnioski o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w ciągu roku od dnia osiągnięcia pełnoletności, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 9.>

[4. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7 i 13, oraz członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, nie można odmówić udzielenia

kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7.

5. *Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 15, nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lub 9.]*
- 5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, można udzielić zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony tylko w razie istnienia poważnych przyczyn, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.
6. Cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt jest niepożądany, można w decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązać do opuszczenia tego terytorium w terminie określonym w decyzji.
7. Do decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w której zobowiązuje się cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- <8. Przepisów ust. 1 pkt 1-4 i 8-9 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 19.**
- 9. Przepisów ust. 1 pkt 1, 2 i 3-9 oraz ust. 2-7 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2.>**

Art. 58.

1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli:
- 1) ustała przyczyna, dla której zostało udzielone;
 - [2) wystąpiła którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2-9;]*
 - <2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2 lub 3-9;>**
 - [3) wykorzystywał je do realizacji innego celu niż ten, dla którego zostało udzielone;]*
 - 4) opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- [2. Do cofania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony stosuje się odpowiednio art. 57 ust. 3-5.]*
- <2. Do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony stosuje się odpowiednio art. 57 ust. 3, 8 i 9.>**
3. (uchylony).
4. Cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt jest niepożądany, można w decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązać do opuszczenia tego terytorium w terminie określonym w decyzji.
5. Do decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w której zobowiązuje się cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 60.

1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się na wniosek cudzoziemca.
- [2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, z tym że do udzielenia zezwolenia dziecku, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 i 4, jest potrzebna zgoda osoby, która sprawuje nad nim władzę rodzicielską.]
- <2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, z tym że do udzielenia zezwolenia małoletniemu dziecku, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 i 4, jest wymagana zgoda osób, które sprawują nad nim władzę rodzicielską.>
3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w ust. 1, może obejmować dzieci cudzoziemca lub inne osoby pozostające pod jego opieką.
4. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zawiera:
 - 1) dane cudzoziemca oraz dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;
 - 2) miejsce zamierzonego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) imię, nazwisko, datę urodzenia, płeć, obywatelstwo i miejsce zamieszkania członków rodziny cudzoziemca zamieszkałych w Rzeczypospolitej Polskiej, z określeniem stopnia pokrewieństwa;
 - 4) informacje o:
 - a) podróżach i pobytach zagranicznych w okresie ostatnich 5 lat,
 - b) poprzednich pobytach w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) wskazanie środków utrzymania.
- 4a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony składa się na formularzu.
5. Cudzoziemiec jest obowiązany uzasadnić wniosek, przedstawić ważny dokument podróży oraz dołączyć do wniosku:
 - 1) fotografie osób objętych wnioskiem;
 - 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.
- 5a. Do wniosku należy dołączyć także:
 - [1] tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, oraz dokumenty potwierdzające wysokość kosztów zamieszkania w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a pkt 1, 2 i 4;]
 - <1) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a ust. 1 pkt 1, 2 i 4;>
 - 2) umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego zawartą z placówką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pisemne

zobowiązanie się tej placówki naukowej do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia cudzoziemca, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą jego wydalenia są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17;

- 3) umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego zawartą z placówką naukową mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz pisemne zobowiązanie się tej placówki naukowej do poniesienia kosztów pobytu i wydalenia cudzoziemca, pokrytych ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, jeżeli podstawą jego wydalenia są okoliczności określone w art. 88 ust. 1 pkt 1, w przypadku cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 18[.]<.>

<4) zgodę osób, które sprawują władzę rodzicielską nad małoletnim cudzoziemcem ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.>

- 5b. Za tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, nie uznaje się umowy użyczenia lokalu, chyba że użyczającym jest jego zstępny, wstępny lub małżonek, rodzice małżonka, lub rodzeństwo cudzoziemca.
6. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający jego tożsamość.

Art. 61.

[1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.]

<1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem cudzoziemca przebywającego na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2, jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub przed upływem terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.>

- 1a. Wniosek złożony przez cudzoziemca:

[1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, z wyłączeniem przypadku, gdy ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15,]

<1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2, z wyłączeniem przypadku ubiegania się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15,>

- 2) o którym mowa w art. 110,
3) posiadającego zgodę na pobyt tolerowany
- pozostawia się bez rozpoznania.
2. (uchylony).
- [3. Jeżeli wniosek został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1, wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizy na okres pobytu do czasu wydania decyzji ostatecznej.]
- <3. Jeżeli wniosek został złożony w terminie określonym w ust. 1, wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizę krajową na okres postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.>**
- 3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na wniosek strony.
4. Jeżeli termin do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie zachowany, cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie lub na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w przypadku gdy postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony nie zostało zakończone przed upływem tego okresu pobytu.

Art. 62.

- [1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.]
- <1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a w przypadku cudzoziemca przebywającego za granicą - wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.>**
2. Cudzoziemiec przebywający za granicą składa wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony za pośrednictwem konsula. Konsul dołącza do wniosku informację, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
- [3. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do konsula właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania cudzoziemca za granicą lub do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
4. W przypadku innym niż wydanie decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i sposobie załatwienia sprawy.

5. *Organy, o których mowa w ust. 3, są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.*
 6. *Jeżeli organy, o których mowa w ust. 3, nie przekażą informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.]*
 - <3. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony właściwy wojewoda jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do konsula właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania cudzoziemca za granicą lub do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.**
 4. **W przypadku innym niż wydanie decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wojewoda informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i sposobie załatwienia sprawy.**
 5. **Organy, o których mowa w ust. 3, są obowiązane, w terminie 30 dni, a w przypadku, o którym mowa w art. 53a ust. 2, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.**
 6. **Jeżeli organy, o których mowa w ust. 3, nie przekażą informacji w terminach, o których mowa w ust. 5, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.>**
 7. *W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 5, może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia wojewodę.*
 - 7a. *W sprawie dotyczącej cudzoziemca, który na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierza kontynuować lub uzupełnić studia podjęte na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wojewoda może zwrócić się do właściwego organu tego państwa o udzielenie informacji o pobycie cudzoziemca na tym terytorium.*
 - [7b. W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2a, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 5a, wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.]*
 - <7b. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony określone w art. 57 ust. 5a, wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.>**
 8. **Decyzję o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a jeżeli cudzoziemiec opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wojewoda, który to zezwolenie wydał.**
-

[8a. Wojewoda jest obowiązany ustalić, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w przypadku gdy państwo obszaru Schengen zasięga opinii na podstawie art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.]

<8a. Wojewoda jest obowiązany ustalić, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w przypadku gdy państwo obszaru Schengen zasięga opinii na podstawie art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen.>

<8b. W postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6, nie stosuje się art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.>

9. Wojewoda informuje:

1) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o:

- a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13,
- b) odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, lub członkowi jego rodziny,
- c) cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, lub członkowi jego rodziny;

[2) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

3) właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o:

- a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach,
- b) braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.]

<2) komendanta oddziału Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;

3) właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o:

- a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen,

b) braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen.>

Art. 64.

1. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się cudzoziemcowi, który:
 - 1) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na osiedlenie się, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) pozostaje w związku małżeńskim, zawartym z obywatelem polskim co najmniej 3 lata przed złożeniem wniosku i bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez 2 lata na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;
[3) bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż 10 lat na podstawie zgody na pobyt tolerowany, 7 lat w związku z udzieleniem ochrony uzupełniającej lub przez okres 5 lat w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy;]
 - <3) bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż 10 lat na podstawie zgody na pobyt tolerowany udzielonej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 1 lub 1a lub ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przez okres 5 lat w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;>**
 - 4) jest dzieckiem obywatela polskiego i pozostaje pod jego władzą rodzicielską.
2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy, ochrony uzupełniającej lub zgody na pobyt tolerowany udzielonej w związku z rozpatrzeniem wniosku o nadanie statusu uchodźcy zalicza się do okresu nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, także okres pobytu w czasie postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy, choćby cudzoziemiec był w tym okresie umieszczony w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia.
3. Do postępowania o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego stosuje się art. 55.
4. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za nieprzerwany, gdy żadna z przerw w nim nie była dłuższa niż 6 miesięcy i nie przekroczyła łącznie 10 miesięcy w okresach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, chyba że przerwa była spowodowana:
 - 1) wykonywaniem obowiązków zawodowych lub świadczeniem pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie umowy zawartej z pracodawcą, którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) towarzyszeniem małżonkowi wykonującemu obowiązki zawodowe lub świadczącemu pracę w warunkach, o których mowa w pkt 1;
 - 3) (uchylony);
 - 4) leczeniem cudzoziemca.
5. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się na czas nieoznaczony.
6. Zezwolenie na osiedlenie się wygasa z mocy prawa z dniem uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Art. 65.

1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bezpośrednio przed złożeniem wniosku, legalnie i nieprzerwanie, co najmniej przez 5 lat, który posiada:
 - 1) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego do pokrycia kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;
 - 2) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu *przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym* lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca:
 - 1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu odbywania studiów lub szkolenia zawodowego;
 - 2) posiadającego zgodę na pobyt tolerowany, azyl, status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystającego z ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej;
 - 3) ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu;
 - 4) pracownika "au pair", sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcy świadczącego usługi transgraniczne;
 - [5) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7;]*
 - <5) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7, art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a lub art. 53a ust. 2;>**
 - 6) o którym mowa w art. 110.
3. Dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, po odliczeniu kosztów zamieszkania, przypadający na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, musi być wyższy niż wysokość dochodu, od której przyznaje się świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.
- <3a. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawę do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.>**
4. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca:
 - 1) zatrzymanego, umieszczonego w strzeżonym ośrodku, w areszcie w celu wydalenia, w stosunku do którego został zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju lub pozbawionego wolności na podstawie orzeczeń wydanych na podstawie ustaw;

- 2) jako pracownika "au pair", sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcy świadczącego usługi transgraniczne;
- [3) *na podstawie wizej, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7;*]
- <3) na podstawie wizej jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, wizej pobytowej wydanej w celu podjęcia lub kontynuowania nauki lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7, art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a lub art. 53a ust. 2;>**
- 4) jako szefa, członka personelu misji dyplomatycznej, kierownika urzędu konsularnego i członka personelu konsularnego państwa obcego oraz innej osoby zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.
- [5. *Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się połowę okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizej udzielonej w związku z odbywaniem studiów lub szkolenia zawodowego lub na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16 oraz w art. 53a pkt 1 lit. b.]*
- <5. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się połowę okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizej udzielonej w związku z odbywaniem studiów lub szkolenia zawodowego lub na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16 lub w art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. b.>**
6. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieprzerwany, stosuje się art. 64 ust. 4.
7. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się na czas nieoznaczony.

Art. 66.

1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, jeżeli:
- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 64 ust. 1;
 - 2) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
 - 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;
 - 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem polskim, a związek małżeński został zawarty wyłącznie w celu obejścia przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się;
 - 6) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,

- b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
 - 7) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa[.]<;>
 - <8) nie zwrócił kosztów wydalenia, które zostały sfinansowane z budżetu państwa.>**
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, można udzielić zezwolenia na osiedlenie się tylko w razie istnienia poważnych przyczyn, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.

Art. 68.

1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na osiedlenie się, jeżeli:
- 1) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego bądź interes Rzeczypospolitej Polskiej;
 - <1a) wniosek o udzielenie tego zezwolenia lub dołączone do niego dokumenty zawierały nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje;>**
 - 2) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
 - 3) został skazany prawomocnym wyrokiem w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności;
 - 4) opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- [2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się nakazuje się opuszczenie tego terytorium w terminie określonym w decyzji.]*
3. *Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, w części dotyczącej nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia.]*
- <2. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca.**
- 3. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, w części dotyczącej orzeczenia o wydaleniu cudzoziemca, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia.>**

Art. 69.

1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jeżeli:
- 1) nabycie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE nastąpiło w sposób niezgodny z prawem;
 - 2) stanowi on rzeczywiste i poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo dla bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 3) opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 6 lat;
 - 4) opuścił terytorium Unii Europejskiej na okres następujących kolejno po sobie 12 miesięcy;

- 5) uzyskał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.
2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w przypadku gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uwzględnić:
- 1) okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) jego wiek;
 - 3) istnienie związków z Rzeczpospolitą Polską lub brak związków z krajem pochodzenia;
 - 4) skutki dla cudzoziemca i członków jego rodziny, które powstaną w przypadku cofnięcia zezwolenia.
- [3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydanej na podstawie ust. 1 pkt 2, cudzoziemcowi nakazuje się opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji.*
- 4. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w części dotyczącej nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia, z wyłączeniem art. 90 ust. 2.]*
- <3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca.**
- 4. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w części dotyczącej orzeczenia o wydaleniu cudzoziemca, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia z wyłączeniem art. 90 ust. 2.>**

Art. 71.

1. Zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się na wniosek cudzoziemca.
2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się może obejmować dzieci cudzoziemca lub inne osoby pozostające pod jego opieką.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) dane cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do udzielenia zezwolenia;
 - 2) dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia, w przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się;
 - 3) informację o podróżach i pobytach zagranicznych odbytych w okresie ostatnich 5 lat.
4. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE składa się na formularzu.
5. Cudzoziemiec jest obowiązany uzasadnić wniosek, przedstawić ważny dokument podróży oraz dołączyć do wniosku:
 - 1) fotografie osób objętych wnioskiem;
 - 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;

[3) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym przebywa lub zamierza przebywać, oraz dokumenty potwierdzające wysokość kosztów zamieszkania.]

<3) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym przebywa lub zamierza przebywać, w przypadku ubiegania się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 3 lub o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.>

6. Za tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, nie uznaje się umowy użyczenia lokalu, chyba że użyczającym jest jego zstępny, wstępny lub małżonek, rodzice małżonka, lub rodzeństwo cudzoziemca.
7. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający jego tożsamość.

Art. 71a.

1. Cudzoziemiec może złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

[2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 110, oraz wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 65 ust. 2 pkt 1-4, lub cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7, pozostawia się bez rozpoznania.]

<2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca:

1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) nielegalnie,

b) na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10,

c) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2,

d) o którym mowa w art. 110,

2) przebywającego za granicą

– pozostawia się bez rozpoznania.>

<2a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 65 ust. 2 pkt 1-4, lub cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7 lub na podstawie art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a, pozostawia się bez rozpoznania.>

[3. W przypadku gdy przed upływem zgodnego z prawem okresu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie została wydana decyzja ostateczna w sprawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizy na okres pobytu do czasu wydania decyzji ostatecznej.]

<3. Wojewoda wydaje cudzoziemcowi, który złożył wniosek w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wizę krajową na okres postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub na pobyt rezydenta długoterminowego WE i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.>

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE na wniosek strony.

Art. 71b.

[1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.]

<1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.>

2. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. W przypadku innym niż wydanie decyzji o udzieleniu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE i sposobie załatwienia sprawy.

4. Organy, o których mowa w ust. 2, są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 2, nie przekazały informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 4, może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia wojewodę.

[6a. W przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 3, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 66 ust. 2, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta

długoterminowego WE wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.]

<6a. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do udzielenia zezwolenia na osiedlenie się określone w art. 66 ust. 2, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.>

7. Decyzję o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji.

<7a. W postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 6 lub w art. 68 ust. 1 pkt 2, nie stosuje się art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.>

8. Wojewoda informuje Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, gdy cudzoziemiec posiada takie zezwolenie udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

[9. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o wydaniu zezwolenia na osiedlenie się.]

10. *W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się.]*

<9. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o wydaniu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

10. **W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.>**

Art. 85.

1. Organy Straży Granicznej i Policji sprawują kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 - 1a. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewoda i organy Służby Celnej mogą sprawować kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez te organy postępowań w sprawach cudzoziemców lub w sprawach celnych.
2. Funkcjonariusz Służby Celnej, Straży Granicznej i Policji lub upoważniony przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub wojewodę pracownik przeprowadzający kontrolę może żądać okazania:
 - 1) dokumentów i zezwoleń uprawniających cudzoziemca do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - [2) środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium i wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dokumentów umożliwiających uzyskanie takich środków finansowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, od cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wizy lub umowy międzynarodowej przewidującej całkowite albo częściowe zniesienie obowiązku wizowego lub na podstawie jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego stosownie do przepisów, o których mowa w art. 51 ust. 3 i 4.]*
 - <2) środków utrzymania na czas trwania planowanego pobytu oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt albo dokumentu potwierdzającego możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. b, od cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wizy lub umowy międzynarodowej o zniesieniu obowiązku wizowego lub jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego, lub wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu;>**
 - <3) dokumentów uprawniających cudzoziemca do wykonywania pracy, prowadzenia działalności gospodarczej oraz powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcowi.>**

[Art. 86.

1. *Cudzoziemiec poddany kontroli legalności pobytu jest obowiązany udostępnić dokumenty, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 1, zezwolenie na pracę i okazać środki finansowe, o których mowa w art. 15 ust. 1, lub dokumenty umożliwiające uzyskanie takich środków.*
2. *Obowiązek okazania środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dokumentów umożliwiających uzyskanie takich środków nie dotyczy cudzoziemca, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu połączenia z rodziną do osoby, która posiada status uchodźcy.]*

<Art. 86.

1. Cudzoziemiec poddany kontroli legalności pobytu jest obowiązany okazać dokumenty lub środki utrzymania, o których mowa w art. 85 ust. 2, jeżeli są wymagane.
2. Obowiązek okazania środków utrzymania na czas trwania planowanego pobytu oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt albo dokumentu potwierdzającego możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem nie dotyczy cudzoziemca, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu połączenia z rodziną do osoby, która posiada status uchodźcy.>

Art. 88.

1. Cudzoziemcowi wydaje się decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

[1] przebywa na tym terytorium bez wymaganej wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;]

<1) przebywa na tym terytorium bez ważnej wizy, jeżeli jest wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium;>

<1a) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego czasu pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu;>

2) wykonywał pracę niezgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) nie posiada środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie może wskazać wiarygodnych źródeł ich uzyskania;

4) jego dane są wpisane do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, jeżeli wjazd cudzoziemca na to terytorium nastąpi w okresie obowiązywania wpisu;

[4a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej krótkoterminowej lub w ruchu bezwizowym;]

<4a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej lub w ruchu bezwizowym;>

5) jego dalszy pobyt stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej;

6) niezgodnie z przepisami przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę;

7) dobrowolnie nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji:

a) o zobowiązaniu do opuszczenia tego terytorium,

b) o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony,

- c) o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;
 - 8) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa;
 - 9) zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w Rzeczypospolitej Polskiej za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
 - 10) został skazany w Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym orzeczeniem na karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i istnieją podstawy do przeprowadzenia postępowania o przekazanie go za granicę w celu wykonania orzeczonej wobec niego kary[.<=>
 - <11) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać;**
 - 12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.>**
2. Cudzoziemcowi, który posiada zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, nie wydaje się decyzji o wydaleniu.

[Art. 89.

1. *Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:*
- 1) *zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;*
 - 2) *cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia;*
 - 3) *(uchylony).*
2. *(uchylony).*
3. *Do postępowania w sprawie wydalenia cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 55.]*

<Art. 89.

1. **Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:**
- 1) **zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany;**
 - 2) **cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia;**
 - 3) **cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2.**

2. **Decyzji o wydaleniu ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 lub 6, nie wydaje się cudzoziemcowi czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa.**
3. **Do postępowania w sprawie wydalenia cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 55.>**

Art. 90.

1. W decyzji o wydaleniu:

[1) określa się termin opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie dłuższy niż 14 dni;]

<1) określa się termin opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie dłuższy niż 14 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95;>

2) można określić trasę przejazdu do granicy i miejsce przekroczenia granicy;

3) można wyznaczyć cudzoziemcowi miejsce zamieszkania do czasu wykonania decyzji i zobowiązać go do zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji.

2. Decyzji o wydaleniu można nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymagają tego względy, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 5.

[3. Decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.]

<3. Decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy, unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.>

<4. Jeżeli decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.>

Art. 92.

1. Decyzję o wydaleniu cudzoziemca wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, komendanta placówki Straży Granicznej lub organu Służby Celnej, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie cudzoziemca.

[2. Wojewoda odnotowuje wydanie decyzji o wydaleniu w dokumencie podróży cudzoziemca oraz niezwłocznie informuje o jej wydaniu komendanta wojewódzkiego Policji oraz organ, który wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu.]

- <2. Wojewoda odnotowuje wydanie decyzji o wydaleniu w dokumencie podróży cudzoziemca oraz niezwłocznie informuje o jej wydaniu organ, który wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu.>
- <3. W przypadku przekazania decyzji o wydaleniu za pośrednictwem urządzeń umożliwiających odczyt i zapis znaków pisma na nośniku papierowym lub za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych i doręczenia cudzoziemcowi decyzji w formie uzyskanej w wyniku takiego przekazu wydanie decyzji o wydaleniu odnotowuje w dokumencie podróży cudzoziemca organ obowiązany do wykonania decyzji.>

Art. 93.

[1. Organ występujący z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca lub komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę wojewody, który wydał decyzję na wniosek Ministra Obrony Narodowej, organu Służby Celnej lub z urzędu, pobiera od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 98 ust. 4 lub art. 101 ust. 3, oraz sporządza jego fotografię, chyba że fotografia została sporządzona wcześniej w postępowaniu karnym na podstawie art. 74 § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego lub w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.]

- <1. Organ występujący z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca lub komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę wojewody, który wydał decyzję na wniosek Ministra Obrony Narodowej, organu Służby Celnej lub z urzędu, pobiera od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 98 ust. 4 lub art. 101 ust. 3, oraz sporządza jego fotografię, chyba że fotografia została sporządzona wcześniej w postępowaniu karnym na podstawie art. 74 § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego lub w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.>
2. Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się do pobierania odcisków linii papilarnych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu.

[Art. 95.

1. *Cudzoziemiec, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może być doprowadzony do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, w przypadku gdy:*

- 1) *przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;*
- 2) *nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;*
- 3) *wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej;*
- 4) *decyzja o wydaleniu cudzoziemca została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7.*

2. *Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.*
3. *Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca od granicy do granicy państwa, do którego następuje wydalenie, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę.*
4. *Komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu.]*

<Art. 95.

1. **Decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydany, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, jeżeli:**
 - 1) **cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;**
 - 2) **cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;**
 - 3) **wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej;**
 - 4) **została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7.**
2. **Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.**
3. **Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje wydalenie, wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę.**
4. **Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu.>**

[Art. 97.

1. *W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1-3, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie do 7 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek.*
2. *Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.*
3. *Decyzja, o której mowa w ust. 2, powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.]*

<Art. 97.

1. **W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1-3, 6, 11 i 12, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie do 7 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek.**

2. **Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się cudzoziemcowi:**
 - 1) małżonkowi obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
 - 2) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2;
 - 3) czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa – ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 lub 6.
3. **Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.**
4. **Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy, unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.**
5. **Jeżeli decyzja o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, organ, który wydał decyzję, informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.>**

Art. 98.

1. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do wojewody właściwego ze względu na siedzibę organu, który wydał decyzję.
- [3. Organ, o którym mowa w ust. 1, odnotowuje wydanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumencie podróży cudzoziemca oraz niezwłocznie informuje o jej wydaniu właściwego miejscowo wojewodę.]*
- <3. Organ, o którym mowa w ust. 1, odnotowuje wydanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumencie podróży cudzoziemca oraz niezwłocznie informuje o jej wydaniu właściwego miejscowo wojewodę, a w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 11 lub 12, informuje ponadto ministra właściwego do spraw zagranicznych.>**
4. Organ, o którym mowa w ust. 1, pobiera od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 101 ust. 3.

5. Do pobierania odcisków linii papilarnych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepis art. 14 ust. 3.

<6. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.>

[Art. 99a.

1. *Do cudzoziemców posiadających dostęp do rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz. Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687), oraz do członków ich rodzin nie stosuje się przepisów art. 88, 90, 91, 95 i art. 97-99. W zakresie uregulowanym w tych przepisach stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).*

2. *Za członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, uważa się jego:*

1) małżonka;

2) zstępnego lub zstępnego jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, lub jego małżonka;

3) wstępnego w linii prostej lub wstępnego jego małżonka, pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, lub jego małżonka.]

<Art. 99a.

Do cudzoziemców oraz członków ich rodzin posiadających uprawnienie do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r., nie stosuje się przepisów art. 88, 90, 91, 95 i art. 97-99. W zakresie uregulowanym w tych przepisach stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr ..., poz. ...).>

Rozdział 8a

Tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną

Art. 100a.

1. Jeżeli doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydalony, nie jest możliwe z uzasadnionych praktycznych powodów przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komendant Główny Straży Granicznej występuje z wnioskiem do centralnego organu innego państwa

- członkowskiego Unii Europejskiej o zezwolenie na przejazd cudzoziemca przez obszar portu lotniczego tego państwa, zwany dalej "tranzytem drogą powietrzną".
2. W przypadku gdy jest to niezbędne, wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną dotyczy także wszystkich osób, które są odpowiedzialne za cudzoziemca podczas tranzytu, w tym osób sprawujących nad nim opiekę medyczną i tłumaczy, zwanych dalej "eskortą".
 3. Komendant Główny Straży Granicznej doręcza wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną centralnemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej co najmniej 48 godzin przed rozpoczęciem tranzytu.
 4. W szczególnie pilnych przypadkach terminu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się.
 5. Do tranzytu drogą powietrzną można przystąpić po uzyskaniu zezwolenia centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, chyba że co innego wynika z dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub umów.
 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną, uwzględniając postanowienia dyrektywy Rady 2003/110/UE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz. Urz. UE L 321 z 6.12.2003).

Art. 100b.

1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia z centralnym organem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zakres pomocy w transycie drogą powietrzną i sposób jego przeprowadzenia zapewniający zakończenie tranzytu w czasie nie dłuższym niż 24 godziny.
2. W przypadku gdy tranzyt drogą powietrzną nie może być zakończony w ciągu 24 godzin, Komendant Główny Straży Granicznej może uzgodnić z organem centralnym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jego przedłużenie, nie więcej jednak niż o 48 godzin.

Art. 100c.

Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 100a ust. 1, zezwala się niezwłocznie na ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

- 1) centralny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej cofnął zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną;
- 2) podczas tranzytu drogą powietrzną wjechał bez zezwolenia na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na którego obszarze znajduje się port lotniczy, przez który jest wykonywany tranzyt;
- 3) jego wydalenie do kraju przeznaczenia lub innego państwa tranzytu lub jego wejście na pokład statku powietrznego okazało się bezskuteczne;
- 4) wykonanie tranzytu jest niemożliwe z innego powodu.

Art. 100d.

1. Koszty związane z ponownym wjazdem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ponosi Skarb Państwa.
2. Skarb Państwa zwraca koszty pomocy w transycie drogą powietrzną udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 100e.

Jeżeli doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydalony z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie jest możliwe przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium tego państwa, Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, udziela zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska.

Art. 100f.

1. Komendant Główny Straży Granicznej zawiadamia o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 48 godzin od otrzymania wniosku.
2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony o kolejne 48 godzin.

Art. 100g.

1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, w przypadku gdy:
 - 1) cudzoziemiec jest oskarżony w Rzeczypospolitej Polskiej o popełnienie przestępstwa lub jest poszukiwany w celu wykonania wyroku;
 - 2) tranzyt przez terytorium innych państw lub przyjęcie cudzoziemca przez państwo, do którego jest wydalany, nie są wykonalne;
 - 3) wykonanie decyzji o wydaleniu wymaga zmiany lotniska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) cudzoziemiec stanowi zagrożenie dla porządku i bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub interesu Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) udzielenie pomocy w wykonaniu tranzytu jest niemożliwe.
2. Komendant Główny Straży Granicznej może cofnąć zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną, jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1, wyjdą na jaw po jego udzieleniu.
3. Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej:
 - 1) o odmowie udzielenia lub cofnięciu zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną;
 - 2) o najbliższym terminie, w którym wykonanie tranzytu drogą powietrzną będzie możliwe - w przypadku odmowy udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną na podstawie ust. 1 pkt 5.

Art. 100h.

1. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w tranzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na:
 - 1) przejęciu cudzoziemca na pokładzie statku powietrznego i konwojowaniu go w obszarze lotniska;
 - 2) zapewnieniu cudzoziemcowi oraz jego eskorcie:
 - a) niezbędnej opieki medycznej,

- b) wyżywienia;
 - 3) odbiorze, przechowywaniu i przekazywaniu dokumentów podróży cudzoziemca;
 - 4) powiadamianiu centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o miejscu i czasie odlotu cudzoziemca, jeżeli tranzyt odbywa się bez eskorty;
 - 5) przekazywaniu centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej istotnych informacji dotyczących wykonania tranzytu;
 - 6) zapewnieniu cudzoziemcowi zakwaterowania w czasie wykonywania tranzytu;
 - 7) przeciwdziałaniu próbom uniemożliwienia wykonania tranzytu podejmowanym przez cudzoziemca.
2. Komendant Główny Straży Granicznej po zakończeniu tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, występuje do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o pokrycie kosztów udzielonej pomocy.

Art. 100i.

1. Funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, należący do eskorty, podczas wykonywania tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska:
 - 1) są uprawnieni do stosowania wobec cudzoziemca środków przymusu bezpośredniego przez użycie siły fizycznej w postaci chwytów obezwładniających oraz podobnych technik obrony lub ataku w celu odparcia czynnej napaści lub kajdanek w celu zapobiegnięcia czynnej napaści;
 - 2) mogą współdziałać z funkcjonariuszami Straży Granicznej, stosując środki przymusu bezpośredniego odpowiadające potrzebie wynikającej z istniejącej sytuacji i niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom, zgodnie z warunkami użycia środków przymusu bezpośredniego przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, określonymi w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, gdy wystąpi bezpośrednie i poważne zagrożenie podjęcia przez cudzoziemca ucieczki, okaleczenia siebie lub osób trzecich lub zniszczenia mienia.
2. Funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, należący do eskorty, podczas wykonywania tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska posiadają upoważnienie do wykonywania tranzytu drogą powietrzną, noszą ubranie cywilne i nie mogą być uzbrojeni.

Art. 100j.

Do spraw uregulowanych w niniejszym rozdziale nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

<Rozdział 8b

Wykonanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego

Art. 100k.

Ostateczna decyzja organu innego państwa członkowskiego, zwanego dalej „wydającym państwem członkowskim”, o wydaleniu cudzoziemca w związku z:

- 1) poważnym i aktualnym zagrożeniem dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego w przypadkach:**

- a) skazania cudzoziemca przez to państwo za przestępstwo zagrożone karą co najmniej 1 roku pozbawienia wolności lub
 - b) uzasadnionego podejrzenia popełnienia lub zamiaru popełnienia przez cudzoziemca poważnego przestępstwa karnego na terytorium państwa członkowskiego,
- 2) naruszeniem przepisów tego państwa dotyczących wjazdu lub pobytu cudzoziemców
- może być wykonana przez organy obowiązane do przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 100l.

1. Jeżeli decyzja o wydaleniu cudzoziemca wydana przez organ wydającego państwa członkowskiego dotyczy cudzoziemca posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, Komendant Główny Straży Granicznej występuje do wojewody właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca z wnioskiem o ustalenie, czy zachodzą przesłanki do ich cofnięcia.
2. Do decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydanych w związku z rozpatrzeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 58 ust. 4, art. 68 ust. 2 i art. 69 ust. 3.

Art. 100m.

Komendant Główny Straży Granicznej przeprowadza konsultacje z właściwym organem:

- 1) wydającego państwa członkowskiego w celu potwierdzenia, że decyzja o wydaleniu jest w dalszym ciągu wykonalna,
- 2) państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie pobytowe cudzoziemcowi podlegającemu wydaleniu, w celu ustalenia, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia tego zezwolenia

– za pomocą wszelkich dostępnych środków współpracy i wymiany informacji, w tym za pośrednictwem Biura SIRENE, o którym mowa w art. 35 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 167, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr ..., poz. ...).

Art. 100n.

1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego nie wykonuje się, gdy:
 - 1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany;
 - 2) cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
 - 3) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie o nadanie statusu uchodźcy;
 - 4) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 lub art. 53a ust. 2;

- 5) cudzoziemiec posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zgodę na pobyt tolerowany;
 - 6) cudzoziemiec jest pozbawiony wolności na skutek wykonania orzeczeń wydanych na podstawie ustaw lub stosuje się wobec niego środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju;
 - 7) właściwy organ wydającego państwa członkowskiego:
 - a) nie przekazał dokumentów niezbędnych do potwierdzenia, że decyzja o wydaleniu jest w dalszym ciągu wykonalna,
 - b) nie potwierdził gotowości zwrotu kosztów wykonania tej decyzji.
2. Decyzja o wydaleniu cudzoziemca lub członków jego rodziny, posiadających dostęp do rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r., wydana przez organ innego państwa członkowskiego, może być wykonana tylko wtedy, gdy jednocześnie zachodzą przesłanki do wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określone w przepisach rozdziału 5 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.
3. Wykonanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy lub zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz cofnięcie zezwolenia na pracę.

Art. 100o.

1. Cudzoziemca, którego dotyczy decyzja organu wydającego państwa członkowskiego podlegająca wykonaniu przez polskie organy, doprowadza się do granicy albo granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.
2. Jeżeli właściwy organ innego państwa członkowskiego nie cofnął zezwolenia pobytowego wydanego cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemiec może być doprowadzony do granicy tego państwa lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.
3. O opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komendant Główny Straży Granicznej informuje właściwy organ wydającego państwa członkowskiego.

Art. 100p.

1. Koszty wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego ponosi cudzoziemiec.
2. Jeżeli cudzoziemiec nie uiścił należności z tytułu kosztów wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego, Komendant Główny Straży Granicznej występuje z pisemnym wnioskiem o zwrot tych kosztów do właściwego organu wydającego państwa członkowskiego.

3. Do czasu uiszczenia przez cudzoziemca należności z tytułu kosztów wykonania decyzji organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu lub ich zwrotu przez wydające państwo członkowskie koszty te są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 100r.

Koszty wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez właściwe organy polskie, poniesione przez organy innego państwa członkowskiego, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 100s.

Do wniosku o zwrot kosztów wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego oraz do zwrotu kosztów wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez właściwe organy polskie, poniesionych przez organy innego państwa członkowskiego, stosuje się decyzję Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającą kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 5, str. 25).

Art. 100t.

Do wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 94 i art. 95, oraz rozdziałów 8a-10.

Art. 100u.

Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 ust. 4 decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich, a w szczególności uzgadnia wysokość i sposób zwrotu kosztów wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez właściwe organy polskie, poniesionych przez organy innego państwa członkowskiego, a ponadto:

- 1) przekazuje dokumenty właściwym organom państwa członkowskiego, które wykonują decyzję o wydaleniu cudzoziemca wydaną przez właściwe organy polskie, w celu potwierdzenia, że decyzja o wydaleniu jest w dalszym ciągu wykonalna;
- 2) przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, które wykonują decyzję o wydaleniu wydaną przez inne państwo członkowskie, informacje, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia cudzoziemcowi, którego decyzja dotyczy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy.

Art. 100w.

Zawarte w art. 100k-100u określenie „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie stosujące dyrektywę Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich.>

Art. 109.

1. Strzeżone ośrodki są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.
- [2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych tworzy i likwiduje, w drodze rozporządzenia, strzeżone ośrodki, określając organ Straży Granicznej albo Policji, któremu ośrodek ma podlegać, mając na względzie istniejące potrzeby w tym zakresie.]*
- <2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych tworzy i likwiduje, w drodze rozporządzenia, strzeżone ośrodki, określając organ Straży Granicznej, któremu ośrodek ma podlegać, oraz okres niezbędny na zorganizowanie jego funkcjonowania, mając na względzie istniejące potrzeby w tym zakresie.>**
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wyznacza, w drodze zarządzenia, pomieszczenia, w których jest wykonywany areszt w celu wydalenia, uwzględniając w szczególności potrzebę racjonalnego wykorzystania tych pomieszczeń.

Art. 124.

<1.> W sprawach z zakresu wjazdu, pobytu i wyjazdu cudzoziemców z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się w systemie informatycznym:

1) rejestry spraw dotyczących:

- a) wiz,
- b) zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony,
- c) zezwoleń na osiedlenie się,
- d) wydania polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca,
- e) wydania tymczasowych polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca,
- f) zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- g) wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej,
- [h) osób, którym udzielono zezwolenia na wjazd i pobyt na podstawie art. 144 ust. 1,]*
- <h) osób, którym udzielono zezwolenia na wjazd na podstawie art. 21a ust. 1,>**
- i) osób zatrzymanych w strefie nadgranicznej i doprowadzonych do granicy,
- j) zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
- k) cudzoziemców, od których pobiera się odciski linii papilarnych na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3,
- l) wydania polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca,
- m) odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej[; /<,>
- <n) wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ innego państwa członkowskiego stosującego dyrektywę Rady Nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich;>**

- 2) rejestr odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemców na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3;
- 3) ewidencję zaproszeń;
- 4) wykaz cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, zwany dalej "wykazem".

<2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. n, może być prowadzony w systemie kartotecznym.>

<Art. 124a

1. W sprawach z zakresu małego ruchu granicznego prowadzi się w systemie informatycznym:

- 1) rejestr wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wydanych, unieważnionych lub cofniętych zezwoleń, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1931/2006;
- 2) rejestr przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:

- 1) w pkt 1, prowadzi konsul, komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant placówki Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;
- 2) w pkt 2, prowadzi komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant placówki Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej i wojewoda, każdy w zakresie swojej właściwości.

3. W rejestrze wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz o wydanych, unieważnionych lub cofniętych zezwoleniach, gromadzi się informacje o:

- 1) wnioskach i wydanych decyzjach administracyjnych w sprawach wydania lub cofnięcia zezwolenia;
- 2) dacie wydania, numerze, serii oraz terminie upływu ważności zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego;
- 3) imieniu (imionach), nazwisku (nazwiskach), dacie urodzenia, obywatelstwie i miejscu zamieszkania cudzoziemca;
- 4) utraconych, uszkodzonych lub zniszczonych zezwoleniach na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

4. W rejestrze przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad gromadzi się informacje o:

- 1) imieniu (imionach), nazwisku (nazwiskach), dacie urodzenia, obywatelstwie i miejscu zamieszkania cudzoziemca, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem mógł przebywać, lub po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia;
- 2) grzywnach nałożonych na cudzoziemca za przebywanie:

- a) poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mógł przebywać, lub
 - b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego;
- 3) decyzjach o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub o wydaleniu, wydanych w związku z naruszeniem przez cudzoziemca zasad małego ruchu granicznego;
- 4) decyzjach o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.>

Art. 125.

1. Rejestry, o których mowa w art. 124:

- 1) w pkt 1 w lit. a, prowadzą komendant placówki Straży Granicznej, wojewoda, konsul i Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, każdy w zakresie swojej właściwości;
- 2) w pkt 1 w lit. b-d, g, j, l, prowadzi wojewoda;
- [3) w pkt 1 w lit. e, prowadzą wojewoda, konsul i komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;*
- 4) w pkt 1 w lit. f i k, prowadzą komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;
- 5) w pkt 1 w lit. h, prowadzi Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców;]
- <3) w pkt 1 w lit. e, prowadzą wojewoda, konsul i komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;
- 4) w pkt 1 w lit. f i k, prowadzą komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;
- 5) w pkt 1 w lit. h, prowadzi Komendant Główny Straży Granicznej;>
- 6) w pkt 1 w lit. i, prowadzi komendant oddziału Straży Granicznej;
- [6a) w pkt 1 lit. m, prowadzi komendant placówki Straży Granicznej;]*
- <6a) w pkt 1 w lit. m, prowadzi komendant placówki Straży Granicznej i Komendant Główny Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;>
- <6b) w pkt 1 w lit. n, prowadzi Komendant Główny Straży Granicznej;>
- 7) w pkt 2, prowadzi Komendant Główny Policji.

2. Ewidencję, o której mowa w art. 124 pkt 3, prowadzi wojewoda.

3. Wykaz prowadzi Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Art. 126.

1. W rejestrach, o których mowa w art. 124 pkt 1:

- 1) w lit. a-c, j, m, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych postanowieniach, decyzjach administracyjnych i wyrokach sądu, a ponadto dane, o których mowa w art. 12:
 - a) w lit. a, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawie wydania i przedłużenia wizy oraz unieważnienia wizy,
 - b) w lit. b, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,
 - c) w lit. c, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,
 - d) w lit. j, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,
 - e) w lit. m, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawie wydania decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w lit. d, e, l, przechowuje się imię (imiona) i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo cudzoziemca, datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, tymczasowego polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, a także informacje o wnioskach o wydanie i wymianę oraz decyzjach o odmowie wydania tych dokumentów;
- [3] w lit. f, przechowuje się dane cudzoziemców zobowiązanych do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz informacje o decyzjach w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;]*
- <3) w lit. f, przechowuje się dane cudzoziemców zobowiązanych do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacje o decyzjach w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;>**
- 4) w lit. g, przechowuje się dane cudzoziemców wydalonych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz informacje o decyzjach w sprawie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- [5] w lit. h, przechowuje się dane osób, którym udzielono zezwolenia na wjazd i pobyt na podstawie art. 144 ust. 1;]*
- <5) w lit. h, przechowuje się dane osób, którym udzielono zezwolenia na wjazd na podstawie art. 21a ust. 1;>**
- 6) w lit. i, przechowuje się dane osób zatrzymanych w strefie nadgranicznej i doprowadzonych do granicy;
- 7) w lit. k, przechowuje się imię (imiona) i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo cudzoziemca, od którego pobrano odciski linii papilarnych, podstawę prawną pobrania odcisków linii papilarnych, stopień oraz imię i nazwisko osoby pobierającej odciski linii papilarnych[.]<>
- <8) w lit. n, przechowuje się dane cudzoziemców, w stosunku do których wykonano decyzję o wydaleniu wydaną przez organ wydającego państwa członkowskiego,**

oraz informacje o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.>

2. W rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, umieszcza się podstawę prawną pobrania odcisków linii papilarnych, datę pobrania odcisków i informacje o kartach daktyloskopijnych lub o pobraniu odcisków za pomocą urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków oraz następujące dane cudzoziemca:
 - 1) imię (imiona) i nazwisko;
 - 2) datę i miejsce urodzenia;
 - 3) obywatelstwo.
3. W ewidencji zaproszeń przechowuje się dane zapraszającego i cudzoziemca, o których mowa w art. 16 ust. 2.

Art. 128.

1. W wykazie przechowuje się dane cudzoziemca, wobec którego zachodzi którakolwiek z następujących okoliczności:

[1) została wydana ostateczna decyzja o wydaleniu, decyzja o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się z przyczyny, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1-3, decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyny, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, lub decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierająca nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;]

<1) została wydana ostateczna decyzja o wydaleniu, decyzja o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się z przyczyny, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1-3, decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyny, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, lub decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierająca orzeczenie o wydaleniu, o której mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;>

2) została wydana ostateczna decyzja o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zawierająca termin opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej decyzja o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub o odmowie wydania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;

3) cudzoziemiec został skazany prawomocnym wyrokiem:

[a) w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe na karę grzywny lub karę pozbawienia wolności poniżej jednego roku,]

<a) w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe na karę grzywny lub karę pozbawienia wolności do jednego roku,>

b) w innym państwie niż państwo obszaru Schengen za przestępstwo stanowiące zbrodnię wspólną również w rozumieniu prawa polskiego,

c) w państwie obszaru Schengen za przestępstwo na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku;

4) cudzoziemiec nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa;

- 5) wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
 - 6) wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej.
- 1a. W wykazie nie zamieszcza się danych cudzoziemca:
- 1) małżonka obywatela polskiego oraz przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej małżonka cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, chyba że jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 2) posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.
- 1b. Jeżeli decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nadano rygor natychmiastowej wykonalności, dane cudzoziemca można umieścić w wykazie na jej podstawie, nawet jeśli decyzja nie jest ostateczna.
2. W wykazie umieszcza się podstawę prawną i faktyczną wpisu oraz następujące dane cudzoziemca:
- 1) imię (imiona) i nazwisko (także inne nazwiska w przypadku używania);
 - 2) nazwisko rodowe;
 - 3) imiona rodziców;
 - 4) datę i miejsce urodzenia;
 - 5) płeć;
 - 6) obywatelstwo;
 - 7) miejsce zamieszkania.
3. Dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie na okres:
- 1) roku od dnia dobrowolnego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawierającej nakaz wyjazdu w określonym terminie, decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia;
 - 2) 3 lat od dnia dobrowolnego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, zawierających nakaz wyjazdu w określonym terminie, jeżeli przyczyną wydania nakazu wyjazdu było zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 3) 3 lat od dnia wykonania decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy;
 - 4) 5 lat od dnia wykonania decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w przypadku pokrycia kosztów wydalenia w całości lub części przez Skarb Państwa;
-

- 5) 5 lat od dnia zakończenia wykonania kary pozbawienia wolności odbywanej na podstawie wyroków, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli cudzoziemiec został skazany na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności;
 - 5a) 3 lat od dnia zakończenia wykonania kary pozbawienia wolności odbywanej na podstawie wyroków, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli cudzoziemiec został skazany na karę pozbawienia wolności poniżej 3 lat;
 - 5b) 3 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli orzeczono wobec cudzoziemca karę grzywny; jeżeli kara grzywny jest jedyną karą, jaką orzeczono wobec cudzoziemca i zostanie zapłacona, dane cudzoziemca wykreśla się z wykazu;
 - 5c) warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności od dnia uprawomocnienia się wyroku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wobec cudzoziemca orzeczono karę pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;
 - 6) roku od dnia uregulowania zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa lub od daty, w której zobowiązania te uległy przedawnieniu;
 - 7) wynikający z umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, o których mowa w ust. 1 pkt 5;
 - 8) do 3 lat w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy nieprzekraczające 3 lat.
- 3a. W przypadku braku informacji o wykonaniu decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1-4, początkiem okresu, na który zamieszcza się w wykazie dane cudzoziemca, jest ostatni dzień terminu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a jeżeli w decyzji nie określono tego terminu - data wydania decyzji.
4. Dane cudzoziemca wykreśla się z wykazu po upływie okresów, o których mowa w ust. 3.

Art. 130.

1. Organy administracji rządowej, które posiadają informacje o okolicznościach uzasadniających wpisanie danych cudzoziemca, o których mowa w art. 128 ust. 1, do wykazu, są obowiązane do przekazania ich Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców.
 2. Organ, który wydał decyzję o wydaleniu, o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także inną decyzję, w której określił termin opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu tej decyzji, gdy stanie się ostateczna.
 - [3. Sąd, który skazał cudzoziemca za przestępstwo, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 3 lit. a, jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu prawomocnego wyroku.*
 - 4. Sąd, który skazał cudzoziemca za przestępstwo, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 3 lit. a, z zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu orzeczenia, na mocy którego zarządzono wykonanie kary, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona.]*
- <3. Sąd, który skazał cudzoziemca za przestępstwo, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 3 lit. a lub c, jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu prawomocnego wyroku.**

4. Sąd, który skazał cudzoziemca za przestępstwo, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 3 lit. a lub c, z zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary, jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu orzeczenia, na mocy którego zarządzono wykonanie kary, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona.>

Art. 131.

1. Cudzoziemiec może złożyć wniosek o:
 - 1) udzielenie informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub do Systemu Informacyjnego Schengen;
 - 2) sprostowanie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub w Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli stwierdzi, że nie są prawdziwe;
 - 3) wykreślenie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub w Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli zostały tam umieszczone w wyniku błędu.
- 1a. Wniosek w sprawie danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen może dotyczyć tylko danych wpisanych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do celów odmowy wjazdu.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest obowiązany do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, i udzielenia odpowiedzi w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.
- [3. W postępowaniu wszczętym wskutek złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub do Systemu Informacyjnego Schengen.]*
- <3. W postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, terminie obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, także o podstawie faktycznej wpisu.>**
4. Do postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o zaświadczeniach.

Art. 132.

1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców tworzy oraz prowadzi w systemie teleinformatycznym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców o nazwie "System Pobyt".
2. System Pobyt składa się z:
 - 1) rejestrów, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, l, m, z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula;
 - 2) ewidencji, o której mowa w art. 124 pkt 3;
 - 3) wykazu, o którym mowa w art. 124 pkt 4;
- <3a) rejestrów, o których mowa w art. 124a;>**
- 4) rejestru spraw o nadanie statusu uchodźcy i udzielenie ochrony uzupełniającej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy;

- 5) rejestru spraw o wydalenie osób posiadających status uchodźcy;
- 6) rejestru spraw o udzielenie azylu;
- 7) rejestru spraw o udzielenie zgody na pobyt tolerowany;
- 8) rejestru spraw o udzielenie ochrony czasowej;
- 8a) rejestru spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109);
- 9) rejestru pobytu obywatela Unii Europejskiej;
- 10) rejestru kart pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 11) rejestru dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu;
- 12) rejestru kart stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 13) rejestrów wniosków, wydanych postanowień i decyzji w sprawach:
 - a) o wydanie wizy wjazdowej w celu repatriacji,
 - b) o udzielenie pomocy repatriantom ze środków budżetu państwa,
 - c) o uznanie za repatrianta;
- 14) ewidencji osób ubiegających się o wydanie wizy wjazdowej w celu repatriacji i członków ich rodzin, nieposiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zapewnionego lokalu mieszkalnego lub źródła utrzymania;
- 15) centralnego rejestru danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego.

Art. 133.

1. *[Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 pkt 1 lit. k, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, udostępnia się:]* **<Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, udostępnia się:>**

[1) Komendantowi Głównemu Policji,]

<1) organom Policji,>

[2) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej,]

<2) organom Straży Granicznej,>

- 3) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 4) Szefowi Agencji Wywiadu,
- 4a) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 5) Ministrowi Obrony Narodowej,
- 6) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych,
- 7) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,
- 7a) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
- 8) Radzie do Spraw Uchodźców,

- 9) sądowi,
 - 10) sądowi administracyjnemu,
 - 11) prokuratorowi,
 - 12) wojewodzie,
 - 13) konsulowi,
 - 14) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego,
 - 15) Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej
- w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

[2. *Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 pkt 1 lit. k, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, są udostępniane na pisemny wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, z tym że wniosek o udostępnienie danych przetwarzanych w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może złożyć także Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców.*]

<2. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, są udostępniane na pisemny wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, z tym że wniosek o udostępnienie danych przetwarzanych w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może złożyć także Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców.>

3. [*Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 pkt 1 lit. k, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, można udostępniać, bez konieczności składania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 2, za pomocą urządzeń do teletransmisji danych, podmiotom, o których mowa w ust. 1, które spełniają łącznie następujące warunki:*] **<Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, można udostępniać, bez konieczności składania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 2, za pomocą urządzeń do teletransmisji danych, podmiotom, o których mowa w ust. 1, które spełniają łącznie następujące warunki:>**

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w Systemie Pobyt kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań.

[4. *Organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j-l i pkt 2 i 3 oraz w art. 132 ust. 2 pkt 4-15, posiada dostęp do danych przetwarzanych w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 pkt 1 lit. k, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi.*]

- <4. Organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. a-h, j-l, n i pkt 2 i 3, art. 124a oraz w art. 132 ust. 2 pkt 4-15, posiada dostęp do danych przetwarzanych w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi.>**
5. Organowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 12 i 13, nie udostępnia się danych o podstawie prawnej i faktycznej wpisu do wykazu.
- [6. *Dane przetwarzane w Systemie Pobyt udostępnia Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, dane przetwarzane w rejestrze, o którym mowa w art. 124 pkt 1 lit. k - komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości, a dane przetwarzane w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3 - Komendant Główny Policji.*]
- <6. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt udostępnia Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, dane przetwarzane w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k – komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości, dane przetwarzane w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. n – Komendant Główny Straży Granicznej, a dane przetwarzane w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3 – Komendant Główny Policji.>**

[Art. 134a.

Dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie na podstawie:

- 1) art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,*
- 2) art. 128 ust. 1 pkt 3 i 6,*
- 3) art. 77 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818)*

- są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen na okres przechowywania ich w wykazie.]

<Art. 134a.

Dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie na podstawie:

- 1) art. 128 ust. 1 pkt 1 lub 2 z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 128 ust. 1 pkt 3 lub 6,
- 3) art. 77 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin

– są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie.>

Art. 135.

[1. Przewoźnik, który drogą powietrzną lub morską przywiózł cudzoziemca do granicy, jest obowiązany do podjęcia działania dla upewnienia się, że cudzoziemiec zamierzający wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiada ważny dokument podróży i wizę wymagane do przekroczenia granicy, o których mowa w art. 13 ust. 1.]

<1. Przewoźnik, który drogą powietrzną lub morską przywiózł cudzoziemca do granicy, jest obowiązany do podjęcia działania dla upewnienia się, że cudzoziemiec zamierzający wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiada ważny dokument podróży uprawniający do przekroczenia granicy, wymaganą wizę lub inny ważny dokument uprawniający do wjazdu i pobytu na tym terytorium, zezwolenie na wjazd do innego państwa lub zezwolenie na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane.>

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także przewoźników wykonujących regularne przewozy osób w międzynarodowym transporcie drogowym, z wyjątkiem ruchu przygranicznego.

[Art. 137.

1. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 136 ust. 1, można, w drodze decyzji:

- 1) nakazać przebywanie w określonym miejscu do czasu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na koszt przewoźnika;*
- 2) zakazać opuszczania statku powietrznego lub morskogo;*
- 3) nakazać opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pokładzie innego statku powietrznego lub morskogo niż ten, na którym przybył.*

2. Przewoźnik, o którym mowa w art. 135 ust. 1, pokrywa koszty pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do czasu opuszczenia przez niego tego terytorium tylko wówczas, gdy cudzoziemiec nie posiada dokumentu podróży i wizy lub nie posiada zezwolenia na wjazd do innego państwa lub na powrót do kraju pochodzenia, jeżeli zezwolenie takie jest wymagane. W pozostałych przypadkach koszty te ponosi Skarb Państwa.]

<Art.137.

Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 136 ust. 1, można, w drodze decyzji:

- 1) nakazać przebywanie w określonym miejscu do czasu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;**
- 2) zakazać opuszczania statku powietrznego lub morskogo;**

3) nakazać opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pokładzie innego statku powietrznego lub morskiego niż ten, na którym przybył.>

<Art. 137a.

Jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 136 ust. 1, koszty pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do czasu opuszczenia tego terytorium ponosi przewoźnik.>

Art. 138.

[1. Na przewoźnika, który drogą powietrzną lub morską przywiózł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca nieposiadającego dokumentu podróży wymaganego do przekroczenia granicy, o którym mowa w art. 13 ust. 1, lub nieposiadającego zezwolenia na wjazd do innego państwa lub na powrót do kraju pochodzenia, jeżeli zezwolenie takie jest wymagane, nakłada się karę administracyjną w wysokości stanowiącej równowartość od 3.000 do 5.000 euro za każdą przywiezioną osobę, z tym że suma kar za jednorazowy przywóz grupy osób nie może przekroczyć równowartości 500.000 euro.]

<1. Na przewoźnika, który drogą powietrzną lub morską przywiózł do granicy cudzoziemca nieposiadającego ważnego dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, wymaganej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenia na wjazd do innego państwa lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane, nakłada się karę administracyjną w wysokości stanowiącej równowartość od 3 000 do 5 000 euro za każdą przywiezioną osobę, z tym że suma kar za jednorazowy przywóz grupy osób nie może przekroczyć równowartości 500 000 euro.>

2. Przepis ust. 1 dotyczy także przewoźników wykonujących regularne przewozy osób w międzynarodowym transporcie drogowym, z wyjątkiem ruchu przygranicznego.

3. Przeliczenia równowartości euro, o której mowa w ust. 1, na złote dokonuje się według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski dla tej waluty w dniu wydania decyzji o nałożeniu kary administracyjnej.

Art. 142.

1. Szef Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Szefa Urzędu.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Szefa Urzędu, powołuje zastępców Szefa Urzędu spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odwołuje, na wniosek Szefa Urzędu, jego zastępców.

3. Szef Urzędu wykonuje swoje zadania przy pomocy Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwanego dalej "Urzędem", będącego urzędem administracji rządowej.

4. Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze zarządzenia, nadaje Urzędowi statut określający jego organizację, kierując się

zakresem zadań Szefa Urzędu oraz potrzebą zapewnienia sprawnego funkcjonowania Urzędu.

5. Szef Urzędu może wykonywać swoje zadania przy pomocy delegatur Urzędu.

[6. W Urzędzie mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Policji, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.]

<6. W Urzędzie mogą być zatrudniani funkcjonariusze Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.>

Art. 143.

1. Do zadań Szefa Urzędu należy:

1) wydawanie decyzji i postanowień w I instancji oraz rozpatrywanie odwołań od decyzji i zażeń na postanowienia wydane w I instancji przez inne organy w sprawach uregulowanych:

a) w niniejszej ustawie,

b) w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

c) w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;

2) wydawanie decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji;

3) zapewnienie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) organizowanie i prowadzenie szkoleń w zakresie spraw należących do kompetencji Szefa Urzędu;

[4a) przekazywanie właściwym organom innych państw obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, informacji dotyczących podstawy prawnej i faktycznej wpisu do celów określonych w art. 25 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;]

<4a) przekazywanie właściwym organom innych państw obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, informacji dotyczących podstawy prawnej i faktycznej wpisu do celów określonych w art. 25 Konwencji Wykonawczej Schengen;>

5) kontrola wykonywania przez wojewodów zadań określonych w ustawach wymienionych w pkt 1;

5a) wykonywanie funkcji polskiego centralnego organu wizowego;

6) przekazywanie organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, o których mowa w art. 62 ust. 9 pkt 1 i art. 71b ust. 8;

- 7) przekazywanie właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na ich wniosek, informacji o pobycie cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16, jeżeli zamierza on na terytorium tych państw kontynuować lub uzupełnić studia, podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- <7a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1931/2006, oraz przekazywanie właściwym organom państw stosujących to rozporządzenie oraz Komisji Europejskiej informacji przechowywanych w rejestrze przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006;>**
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.
2. Szef Urzędu jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w sprawach uregulowanych w ustawach wymienionych w ust. 1 pkt 1.

[Art. 144.

1. Szef Urzędu w porozumieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej może zezwolić, na wniosek konsula, komendanta placówki Straży Granicznej lub z urzędu, na wjazd lub pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków dotyczących wjazdu lub pobytu, określonych w ustawie, jeżeli wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej. Do wydawania zezwolenia i samego zezwolenia nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.
2. Szef Urzędu przedstawia corocznie do dnia 31 marca ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o stosowaniu przepisu ust. 1 w roku poprzednim.]

Art. 148.

1. Kto:

- 1) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie posiadając do tego tytułu prawnego,
- 2) na żądanie uprawnionych organów nie okazuje dokumentów i zezwoleń uprawniających go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na tym terytorium,
- 3) uchyla się od obowiązku wymiany karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca,
- 4) nie wykonuje obowiązku opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonego w decyzji o wydaleniu wydanej na podstawie art. 88 ust. 1,
- 5) nie wykonuje obowiązku zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji o wydaleniu,
- 6) opuszcza miejsce zamieszkania wyznaczone mu w decyzji o wydaleniu,
- 7) nie opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji:
 - a) o odmowie udzielenia lub cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony,
 - b) o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się,

- c) o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
 - d) o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 8) nie zawiadamia o utracie karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, w terminie, o którym mowa w art. 79 ust. 1,
- 9) nie zwraca znalezionej karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca w przypadku, gdy wydano mu nową kartę pobytu lub nowy dokument, w terminie, o którym mowa w art. 79 ust. 2 <,>
- <10) wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego i:**
- a) przebywa poza strefą przygraniczną, w ramach której posiadacz zezwolenia jest uprawniony do przemieszczania się, albo**
 - b) nie opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w tym zezwoleniu >**
- podlega karze grzywny.
2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.
3. Wyrok nakazowy wydany w postępowaniu nakazowym jest natychmiast wykonalny.

USTAWA z dnia 24 marca 1920 r. O NABYWANIU NIERUCHOMOŚCI PRZEZ CUDZOZIEMCÓW (Dz. U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 183, poz. 1538)

Art. 1a.

1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 1 ust. 1, jest wydawane na wniosek cudzoziemca, jeżeli:
- 1) nabycie nieruchomości przez cudzoziemca nie spowoduje zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, a także nie sprzeciwiają się temu względy polityki społecznej i zdrowia społeczeństwa;
 - 2) wykaże on, że zachodzą okoliczności potwierdzające jego więzi z Rzeczpospolitą Polską.
2. Okolicznościami potwierdzającymi więzi cudzoziemca z Rzeczpospolitą Polską mogą być w szczególności:
- 1) posiadanie polskiej narodowości lub polskiego pochodzenia;
 - 2) zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej;
 - [3) posiadanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;]*

- <3) posiadanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 65, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...), zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;>**
- 4) członkostwo w organie zarządzającym przedsiębiorców wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 4,
 - 5) wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej lub rolniczej, zgodnie z przepisami prawa polskiego.
3. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:
- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego statusu prawnego;
 - 2) oznaczenie nabywanej nieruchomości;
 - 3) oznaczenie zbywcy;
 - 4) określenie formy prawnej nabycia nieruchomości;
 - 5) informację o celu i możliwości nabycia nieruchomości.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia jest obowiązany dołączyć dokumenty potwierdzające okoliczności wskazane we wniosku oraz okoliczności, o których mowa w ust. 2, a także inne dokumenty umożliwiające ustalenie prawidłowości nabycia nieruchomości.
5. Powierzchnia nieruchomości nabytych przez cudzoziemca w celu zaspokojenia jego potrzeb życiowych nie może przekroczyć 0,5 ha, zaś w przypadku określonym w ust. 2 pkt 5 powinna być uzasadniona rzeczywistymi potrzebami wynikającymi z charakteru wykonywanej działalności gospodarczej.
6. Nabycie nieruchomości rolnych przez cudzoziemców następuje dodatkowo, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. Nr 64, poz. 592).

USTAWA z dnia 31 stycznia 1959 r. O CMENTARZACH I CHOWANIU ZMARŁYCH
(Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, z późn. zm.)

Art. 10.

1. Prawo pochowania zwłok ludzkich ma najbliższa pozostała rodzina osoby zmarłej, a mianowicie: 1) pozostały małżonek(ka), 2) krewni zstępni, 3) krewni wstępni, 4) krewni boczni do 4 stopnia pokrewieństwa, 5) powinowaci w linii prostej do 1 stopnia. Prawo pochowania zwłok osób wojskowych zmarłych w czynnej służbie wojskowej przysługuje właściwym organom wojskowym w myśl przepisów wojskowych. Prawo pochowania zwłok osób zasłużonych wobec Państwa i społeczeństwa przysługuje organom państwowym, instytucjom i organizacjom społecznym. Prawo pochowania zwłok przysługuje również osobom, które do tego dobrowolnie się zobowiązują.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2. Zwłoki niepochowane przez podmioty wymienione w ust. 1 mogą być przekazane do celów naukowych publicznej uczelni medycznej lub publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych. Decyzję w sprawie przekazania zwłok do celów naukowych wydaje, na wniosek uczelni, właściwy starosta.
- 2a. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przekazywania zwłok do celów naukowych, w tym:
 - 1) warunki uzasadniające przekazanie zwłok do celów naukowych w przypadkach, o których mowa w ust. 2,
 - 2) tryb przekazywania zwłok,
 - 3) sposób ponoszenia kosztów transportu zwłok- kierując się koniecznością zachowania godności należyj zmarłemu oraz bezpieczeństwem sanitarnym.
3. Zwłoki niepochowane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, albo nieprzekazane publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych są chowane przez gminę właściwą ze względu na miejsce zgonu.
4. Obowiązek pochowania zwłok, określony w ust. 3, nie wyklucza żądania zwrotu kosztów na podstawie innych ustaw.
5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania ze zwłokami osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach karnych i aresztach śledczych, uwzględniając w szczególności powiadamianie osób, o których mowa w ust. 1, o zgonie, sposób tego powiadamiania, wskazanie podmiotów wydających zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny, kierując się koniecznością zachowania godności należyj zmarłemu i bezpieczeństwem sanitarnym.
- <5a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, postępowanie ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie w celu wydalenia, w szczególności sposób powiadamiania osób, o których mowa w ust. 1, o zgonie, podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez strzeżony ośrodek lub areszt w celu wydalenia, kierując się koniecznością zachowania godności należyj zmarłemu i bezpieczeństwem sanitarnym.>**
6. Zwłoki do celów naukowych mogą być również przekazane uczelni, o której mowa w ust. 2, na podstawie pisemnego oświadczenia osoby, która pragnie przekazać swoje zwłoki tej uczelni.
7. Koszty transportu zwłok w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 6, ponosi uczelnia.

USTAWA z dnia 13 lutego 1984 r. O FUNKCJACH KONSULÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1287)

Art. 23.

1. Konsul:

- 1) wydaje obywatelom polskim paszporty lub inne dokumenty uprawniające do przekraczania granicy, wznawia ich ważność, dokonuje w nich zmian oraz je unieważnia;
 - 2) udziela wiz;
 - 3) wydaje zastępcze dokumenty podróży obywatelom innych państw oraz udziela wiz uprawniających do wjazdu do innych państw[.]<;>
 - <4> wydaje zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.>**
2. Tryb i zakres wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

USTAWA z dnia 12 października 1990 r. O OCHRONIE GRANICY PAŃSTWOWEJ (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 140, poz. 982)

Art. 17.

1. Wojewoda jest zobowiązany do stałego utrzymywania drogowych, kolejowych, lotniczych, morskich i rzecznych przejść granicznych, przejść granicznych przeznaczonych wyłącznie dla małego ruchu granicznego, przejść granicznych na szlakach turystycznych przecinających granicę państwową, miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych oraz punktów nocnego postoju na rzekach granicznych znajdujących się na obszarze województwa w stanie umożliwiającym przeprowadzenie sprawnej i skutecznej kontroli bezpieczeństwa, granicznej, celnej, sanitarnej, weterynaryjnej, fitosanitarnej, chemicznej i radiometrycznej oraz jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
2. W przypadku przejść granicznych znajdujących się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których kontrolę wykonują funkcjonariusze właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązki, o których mowa w ust. 1, wykonuje wojewoda, którego właściwość miejscowa obejmuje województwo najbliższe przejścia granicznego.
- <2a. Wojewoda może zlecić właścicielowi lub posiadaczowi gruntów lub obiektów kolejowych, morskich, rzecznych lub lotniczych przejść granicznych realizację swoich zadań na podstawie zawartej umowy, przyznając jednocześnie dotację celową na realizację tych zadań. Umowa powinna określać:**

- 1) **szczegółowy opis zadania, w tym cel na jaki dotacja celowa została przyznana, i termin jego wykonania;**
 - 2) **wysokość dotacji celowej udzielanej na wykonanie zadania i tryb płatności;**
 - 3) **termin wykorzystania dotacji celowej, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;**
 - 4) **tryb kontroli wykonywania zadania;**
 - 5) **termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji celowej;**
 - 6) **termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji celowej, nie dłuższy niż 15 dni, licząc od określonego w umowie dnia wykonania zadania, a w przypadku zadania realizowanego za granicą – 30 dni, licząc od określonego w umowie dnia jego wykonania.>**
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres obowiązków wojewody w sprawach finansowania i utrzymywania w należyłym stanie przejść granicznych, o których mowa w ust. 1 i 2, przejść turystycznych, miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych i punktów nocnego postoju na rzekach granicznych oraz wyposażenia w sprzęt, w szczególności stosowany w kontroli granicznej, a także organy właściwe do osadzania i utrzymywania znaków granicznych na morskich wodach wewnętrznych.
4. Rozporządzenie powinno określić w szczególności zakres świadczeń i obowiązków rzeczowych w celu utrzymania obiektów i wyposażenia technicznego znajdujących się w przejściu granicznym, nieodpłatnego udostępniania pomieszczeń w tych obiektach oraz urządzeń niezbędnych do przeprowadzania kontroli, a także możliwość finansowania przedsięwzięć związanych z usprawnianiem ruchu granicznego ze środków pochodzących z pomocy finansowej jednostki samorządu terytorialnego w zakresie określonym przez organ stanowiący tej jednostki lub z pomocy zagranicznej, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnej kontroli granicznej.

[Art. 17b.

Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje obiektów i wyposażenie, których utrzymanie jest niezbędne do sprawnego przywrócenia kontroli granicznej osób, o której mowa w art. 17a, oraz organy zobowiązane do ich utrzymania, uwzględniając wykorzystanie obiektów i wyposażenia przejść granicznych zniesionych w związku z decyzją Rady dotyczącą pełnego stosowania dorobku Schengen w Rzeczypospolitej Polskiej.]

USTAWA z dnia 12 października 1990 r. O STRAŻY GRANICZNEJ (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.)

Art. 1.

1. Do ochrony granicy państwowej na lądzie i na morzu oraz kontroli ruchu granicznego tworzy się jednolitą umundurowaną i uzbrojoną formację - Straż Graniczną.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1a. Nazwa "Straż Graniczna", jej skrót "SG" oraz znak graficzny Straży Granicznej przysługują wyłącznie formacji, o której mowa w ust. 1.
- 1b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego Straży Granicznej, uwzględniając w nim wizerunek orła białego ustalony dla godła państwowego oraz ustalając kolorystykę tego znaku.
2. Do zadań Straży Granicznej należy:
- 1) ochrona granicy państwowej;
 - 2) organizowanie i dokonywanie kontroli ruchu granicznego;
 - 3) wydawanie zezwoleń na przekraczanie granicy państwowej, w tym wiz;
 - 4) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców, w zakresie właściwości Straży Granicznej, a w szczególności:
 - a) przestępstw i wykroczeń dotyczących zgodności przekraczania granicy państwowej z przepisami, związanych z jej oznakowaniem oraz dotyczących wiarygodności dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej,
 - b) przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych wymienionych w art. 134 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego,
 - c) przestępstw i wykroczeń pozostających w związku z przekraczaniem granicy państwowej lub przemieszczaniem przez granicę państwową towarów oraz wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, jak również przedmiotów określonych w przepisach o broni i amunicji, o materiałach wybuchowych, o ochronie dóbr kultury, o narodowym zasobie archiwalnym, o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o ewidencji ludności i dowodach osobistych,
 - d) przestępstw i wykroczeń określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176, z późn. zm.),
 - e) przestępstw przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu oraz przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, pozostających w związku z wykonywaniem komunikacji lotniczej,
 - f) przestępstw określonych w art. 228, 229 i 231 Kodeksu karnego, popełnionych przez pracowników Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych,
 - g) przestępstw określonych w art. 229 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej,
 - h) przestępstw określonych w art. 190, 222, 223 i 226 Kodeksu karnego skierowanych przeciwko funkcjonariuszom Straży Granicznej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych;
 - 5) zapewnienie bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej i porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego, a w zakresie właściwości Straży Granicznej - także w strefie nadgranicznej;

- 5a) przeprowadzanie kontroli bezpieczeństwa w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w środkach transportu w komunikacji międzynarodowej;
 - 5b) zapewnienie bezpieczeństwa na pokładzie statków powietrznych wykonujących przewóz lotniczy pasażerów;
 - 5c) ochrona szlaków komunikacyjnych o szczególnym znaczeniu międzynarodowym przed przestępczością, której zwalczanie należy do właściwości Straży Granicznej;
 - 5d) prowadzenie czynności w celu rozpoznawania i przeciwdziałania zagrożeniom terroryzmem;
 - 6) osadzanie i utrzymywanie znaków granicznych na lądzie oraz sporządzanie, aktualizacja i przechowywanie granicznej dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej;
 - 7) ochrona nienaruszalności znaków i urządzeń służących do ochrony granicy państwowej;
 - 8) (uchylony);
 - 9) gromadzenie i przetwarzanie informacji z zakresu ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego oraz udostępnianie ich właściwym organom państwowym;
 - 10) nadzór nad eksploatacją polskich obszarów morskich oraz przestrzeganiem przez statki przepisów obowiązujących na tych obszarach;
 - 11) ochrona granicy państwowej w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przez prowadzenie obserwacji statków powietrznych i obiektów latających, przelatujących przez granicę państwową na małych wysokościach, oraz informowanie o tych przelotach właściwych jednostek Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 12) zapobieganie transportowaniu, bez zezwolenia wymaganego w myśl odrębnych przepisów, przez granicę państwową odpadów, szkodliwych substancji chemicznych oraz materiałów jądrowych i promieniotwórczych, a także zanieczyszczaniu wód granicznych;
 - 13) zapobieganie przemieszczaniu, bez zezwolenia wymaganego w myśl odrębnych przepisów przez granicę państwową środków odurzających i substancji psychotropowych oraz broni, amunicji i materiałów wybuchowych;
 - <13a) przeprowadzanie kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców, powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcom;>**
 - 14) wykonywanie zadań określonych w innych ustawach.
- 2a. Straż Graniczna prowadzi postępowania w sprawach rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw określonych w art. 228, 229 i 231 Kodeksu karnego, popełnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych.
 - 2b. Straż Graniczna realizuje zadania wynikające z umów i porozumień międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych.
 3. Straż Graniczna w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego współdziała z organami ochrony granic innych państw.
 4. Straż Graniczna współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

Art. 10c.

1. Jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 9e ust. 1 lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, Straż Graniczna może korzystać z informacji dotyczących umów ubezpieczenia, a w szczególności z przetwarzanych przez zakłady ubezpieczeń danych podmiotów, w tym osób, które zawarły umowę ubezpieczenia, a także przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:
 - 1) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;
 - 2) podmiotów wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019 i Nr 183, poz. 1537 i 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119);
 - 3) podmiotów wykonujących działalność ubezpieczeniową;
 - 4) funduszy inwestycyjnych;
 - 5) podmiotów wykonujących działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119).
3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom prowadzącym czynności w danej sprawie i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad prowadzonymi przez nich w tej sprawie czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. Akta zawierające te informacje i dane udostępnia się ponadto wyłącznie sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.
4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej albo komendanta oddziału Straży Granicznej przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej składającego wniosek.
5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien zawierać:
 - 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
 - 2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
 - 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
 - 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
 - 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
 - 6) rodzaj i zakres informacji i danych.
6. Po rozpatrzeniu wniosku sąd, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych wskazanego podmiotu, określając ich rodzaj, zakres oraz podmiot obowiązany do ich udostępnienia, albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 9e ust. 12 stosuje się odpowiednio.

7. Na postanowienie sądu, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie organowi Straży Granicznej wnioskującemu o wydanie postanowienia. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.
8. W przypadku wyrażenia przez sąd zgody na udostępnienie informacji, uprawniony przez sąd organ Straży Granicznej pisemnie informuje podmiot obowiązany do udostępnienia informacji i danych o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza upoważnionego do ich odbioru. Do pisemnej informacji dołącza się postanowienie sądu.
9. W terminie do 120 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Straż Graniczna, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11, informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.
10. Sąd, który wydał postanowienie o udostępnieniu informacji i danych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 9e ust. 12 stosuje się odpowiednio.
11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 9 lub 10, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot wskazany w ust. 5 pkt 4 jest powiadamiany o postanowieniu sądu o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez Straż Graniczną przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.
12. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, organ wnioskujący o wydanie postanowienia pisemnie zawiadamia o tym podmiot, który informacje i dane przekazał.
13. Materiały zgromadzone w trybie, o którym mowa w ust. 1-10, niezawierające informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza organ Straży Granicznej, który wnioskował o udostępnienie informacji i danych.
14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisów ust. 3 na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

<Art. 10d.

- 1. Straż Graniczna prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a, w celu ustalenia stanu faktycznego w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców oraz powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom.**
- 2. Kontrolę przeprowadzają funkcjonariusze Straży Granicznej pełniący służbę w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, zwanego dalej „upoważnieniem”, wystawionego przez właściwego komendanta. Upoważnienie okazuje się przed rozpoczęciem kontroli.**
- 3. Upoważnienie zawiera wskazanie podstawy prawnej, oznaczenie organu kontroli, datę i miejsce wystawienia, imię i nazwisko funkcjonariusza Straży Granicznej**

- uprawnionego do wykonywania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej, nazwę i adres kontrolowanego, określenie zakresu przedmiotowego kontroli, wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli, podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji oraz pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
4. W przypadku podejrzenia, że przepisy w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie są przestrzegane, i okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrole przeprowadza się na podstawie legitymacji służbowych. Kontrolowanemu doręcza się upoważnienie nie później niż w terminie 7 dni od podjęcia kontroli. W przypadku kontroli, na podstawie legitymacji służbowych, kontrolowany ma obowiązek wskazać adres do doręczeń. W przypadku braku takiego adresu lub gdy wskazany adres okazał się nieprawdziwy, upoważnienie złożone do akt kontroli uznaje się za doręczone.
 5. Kontrolą mogą być objęci pracodawcy, przedsiębiorcy niezatrudniający pracownika i inne instytucje, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, osoby fizyczne.
 6. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach wykonywania pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej, a także w miejscu przechowywania wszelkich dokumentów związanych z zatrudnieniem, powierzeniem pracy lub prowadzeniem działalności gospodarczej.
 7. Podczas wykonywania kontroli funkcjonariusze mogą korzystać z pomieszczeń do pracy kontrolowanego. Jeżeli przeprowadzenie czynności kontrolnych tego wymaga, mogą one być przeprowadzone także w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.
 8. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownik kontrolowanego oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie kontroli oraz uczestniczyć w przeprowadzaniu oględzin miejsc wykonywania pracy.
 9. Kontrolowany ma obowiązek w wyznaczonym terminie udzielać wszelkich wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, dostarczać dokumenty, w tym dokumenty żądane przez kontrolujących funkcjonariuszy, umożliwić sporządzanie ich kopii oraz zapewnić funkcjonariuszom warunki do pracy, w tym w miarę możliwości udostępnić samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.
 10. Osoby upoważnione do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownicy kontrolowanego, osoby współdziałające z kontrolowanym oraz inne osoby przebywające w miejscu przeprowadzania kontroli są obowiązani udzielać wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w zakresie wynikającym z wykonywanych czynności lub zadań.
 11. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona są obowiązani do poświadczenia zgodności odpisów i wyciągów oraz kserokopii z dokumentów dostarczonych kontrolującym.
 12. Kontrolowany lub osoby, o których mowa w ust. 10, mogą złożyć funkcjonariuszom kontrolującym ustne lub pisemne oświadczenia dotyczące przedmiotu kontroli, które załącza się do protokołu kontroli.
 13. W przypadku wystąpienia w toku kontroli okoliczności wymagających wiadomości specjalistycznych, w szczególności dotyczących dokumentów potwierdzających legalność wykonywania pracy przez cudzoziemców, można powołać biegłego.
-

- 14. Po przeprowadzeniu kontroli funkcjonariusz sporządza:**
- 1) w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w toku kontroli – protokół kontroli;
 - 2) w przypadku niestwierdzenia nieprawidłowości – notatkę służbową.
- 15. Protokół kontroli powinien zawierać w szczególności:**
- 1) stopień, imię i nazwisko funkcjonariusza oraz numer jego legitymacji służbowej;
 - 2) datę i miejsce sporządzenia protokołu kontroli;
 - 3) datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
 - 4) miejsce przeprowadzenia kontroli;
 - 5) dane kontrolowanego obejmujące nazwę (firmę) lub imię i nazwisko, adres (siedzibę) oraz numer REGON, KRS lub NIP;
 - 6) opis okoliczności uzasadniających przeprowadzenie kontroli;
 - 7) opis skontrolowanych dokumentów i zezwoleń z podaniem ich numeru, okresu ważności oraz organu, który dokument lub zezwolenie wydał;
 - 8) wynik kontroli;
 - 9) podpis funkcjonariusza sporządzającego protokół kontroli;
 - 10) podpis kontrolowanego lub adnotację o przyczynach jego braku.
- 16. Notatka służbowa powinna zawierać w szczególności:**
- 1) datę i miejsce sporządzenia notatki;
 - 2) dane kontrolowanego obejmujące nazwę (firmę) lub imię i nazwisko, adres (siedzibę) oraz numer REGON, KRS lub NIP;
 - 3) wynik kontroli;
 - 4) podpis funkcjonariusza sporządzającego notatkę.
- 17. Kontrolowanemu przysługuje prawo zgłoszenia przed podpisaniem protokołu kontroli zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole. Zastrzeżenia należy zgłosić na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu.**
- 18. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez kontrolowanego nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego oraz pozostawienia kontrolowanemu kopii protokołu.**
- 19. W przypadku gdy w przeprowadzaniu kontroli bierze udział tłumacz, protokół kontroli lub notatka służbowa powinny zawierać imię i nazwisko oraz podpis tłumacza.**
- 20. W wyniku ustaleń dokonanych w toku kontroli organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce dokonanej kontroli podejmuje dalsze czynności określone w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.**
- 21. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli naruszenia przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...) organ Straży Granicznej dokonujący kontroli występuje z wnioskiem do właściwego sądu rejonowego o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.**
- 22. Straż Graniczna w zakresie wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, współdziała z organami administracji publicznej, a w szczególności z Policją,**

Państwową Inspekcją Pracy, Służbą Celną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, urzędami kontroli skarbowej oraz związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców.

23. Organ Straży Granicznej dokonujący kontroli zawiadamia o podejrzeniu naruszenia przepisów prawa właściwe organy, w szczególności:
- 1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku naruszenia przepisów w zakresie ubezpieczeń społecznych oraz składek na Fundusz Pracy;
 - 2) Państwową Inspekcję Pracy – w przypadku naruszenia przepisów prawa pracy;
 - 3) urząd kontroli skarbowej – w przypadku naruszenia przepisów prawa podatkowego;
 - 4) Służbę Celną – w przypadku naruszenia przepisów prawa celnego;
 - 5) Policję lub Prokuraturę – w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego.
24. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
25. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, oraz wzory stosowanych dokumentów, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawności przeprowadzanej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania przeprowadzonych czynności kontrolnych.>

Art. 11.

1. Funkcjonariusze, wykonując zadania, o których mowa w art. 1 ust. 2, mają prawo:
- 1) dokonywania kontroli granicznej;
 - 2) dokonywania kontroli osobistej, a także przeglądania zawartości bagaży, sprawdzania ładunków w portach i na dworcach oraz w środkach komunikacji lotniczej, drogowej, kolejowej i wodnej - w celu wykluczenia możliwości popełnienia przestępstw lub wykroczeń, zwłaszcza skierowanych przeciwko nienaruszalności granicy państwowej lub bezpieczeństwu w międzynarodowej komunikacji;
 - 2a) dokonywania kontroli bezpieczeństwa w przejściach granicznych oraz w środkach komunikacji lotniczej, drogowej, kolejowej i wodnej - w celu wykluczenia możliwości popełnienia przestępstw lub wykroczeń, zwłaszcza skierowanych przeciwko nienaruszalności granicy państwowej lub bezpieczeństwu w międzynarodowej komunikacji;
 - 2b) pełnienia wart ochronnych na pokładzie statku powietrznego oraz stosowania niezbędnych środków, łącznie z użyciem środków przymusu bezpośredniego i broni służbowej, w celu unieszkodliwienia osoby, która stanowi bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa lotu, zdrowia lub życia pasażerów lub członków załogi;
 - 3) wydawania wiz i innych zezwoleń na przekroczenie granicy państwowej na podstawie odrębnych przepisów;
 - 4) legitymowania lub ustalania w inny sposób tożsamości osoby;

[5) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw oraz doprowadzania ich do właściwego organu Straży Granicznej, sądu lub prokuratury;]

<5) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw;>

5a) zatrzymywania osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla mienia;

<5b) doprowadzania osób, o których mowa w pkt 5, do właściwego organu Straży Granicznej, sądu lub prokuratury, a w przypadku cudzoziemców, wobec których prowadzone są postępowania określone w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach oraz w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także do właściwej jednostki organizacyjnej Policji, wojewody, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych lub zakładów opieki zdrowotnej;>

6) przeszukiwania osób, rzeczy, pomieszczeń i środków transportu w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw;

6a) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia;

7) obserwowania i rejestrowania, przy użyciu środków technicznych służących do rejestracji obrazu i dźwięku, zdarzeń na drogach oraz w innych miejscach publicznych;

8) zatrzymywania pojazdów i wykonywania innych czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego w trybie i przypadkach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.);

9) zatrzymywania i cofania z granicy państwowej do nadawcy szkodliwych materiałów jądrowych i promieniotwórczych, środków chemicznych i biologicznych, jak również odpadów;

10) przebywania i poruszania się na gruntach bez uzyskiwania zgody ich właścicieli lub użytkowników oraz przechodzenia przez pola uprawne w czasie bezpośredniego pościgu, również z użyciem psa służbowego, jeżeli nie ma możliwości korzystania z dróg;

11) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz jednostek gospodarczych prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i jednostki obowiązane są, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy, w zakresie obowiązujących przepisów prawa;

12) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.

1a. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne.

1b. Czynności wymienione w ust. 1 powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której zostały podjęte.

1c. Osobie zatrzymanej na podstawie ust. 1 pkt 5a przysługują uprawnienia przewidziane dla osoby zatrzymanej w Kodeksie postępowania karnego.

<1d. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a, funkcjonariusze Straży Granicznej mają prawo:

- 1) swobodnego poruszania się po terenie jednostki kontrolowanego bez obowiązku uzyskiwania przepustki oraz są zwolnieni z obowiązku poddania się rewizji osobistej;**
- 2) kontrolowania dokumentów związanych z zatrudnieniem, powierzeniem pracy lub prowadzeniem działalności gospodarczej oraz sporządzania ich kopii;**
- 3) ustalania tożsamości osób przebywających w miejscu przeprowadzania kontroli;**
- 4) przesłuchiwania osób podejrzewanych o naruszenie przepisów, o których mowa w art. 10d;**
- 5) żądania udzielania wyjaśnień od osób przebywających w miejscu przeprowadzania kontroli;**
- 6) dokumentowania czynności kontrolnych z wykorzystaniem środków audiowizualnych;**
- 7) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów;**
- 8) dokonywania oględzin miejsc wykonywania pracy, w szczególności w celu ustalenia liczby miejsc pracy.>**

[2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4-5a, a także wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach, uwzględniając skuteczność działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz poszanowanie praw osób, wobec których działania te są podejmowane.]

<2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4-5b, oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach, a także podmioty uprawnione do zarządzania doprowadzenia i szczegółowe warunki dokonywania doprowadzeń przy użyciu środków transportu, uwzględniając niezbędne środki ostrożności przy wykonywaniu uprawnień, a także skuteczność działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz poszanowanie praw osób, wobec których działania te są podejmowane.>

2a. Na sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1:

- a) pkt 2, 5 i 5a, w terminie 7 dni od dnia dokonania czynności,
- b) pkt 7, w terminie 7 dni od dnia gdy podmiot dowiedział się o dokonanych wobec niego czynnościach

- przysługuje zażalenie do prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności. Do zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

2b. Zgromadzone podczas przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego przechowuje się przez okres 2 miesięcy od zakończenia czynności, a następnie dokonuje się ich niezwłocznego protokolarnego, komisyjnego zniszczenia. Zniszczenie materiałów zarządza organ Straży Granicznej, który sprawował nadzór nad przeprowadzeniem czynności.

3. Osobę zatrzymaną należy niezwłocznie poddać - w razie uzasadnionej potrzeby - badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 3. Rozporządzenie powinno określić osoby przeprowadzające badania, organizację i miejsce przeprowadzenia badań oraz zakres prowadzonej w tych sprawach dokumentacji, a także przypadki uzasadniające potrzebę udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej przeznaczone dla osób zatrzymanych oraz regulamin pobytu w tych pomieszczeniach. Rozporządzenie powinno określić wyposażenie pomieszczeń dla osób zatrzymanych, podmioty kontrolujące te pomieszczenia, zakres prowadzonej dokumentacji, a także szczegółowe uprawnienia i obowiązki osób zatrzymanych.
- 5a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, sposób i formy przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, oraz tryb ich dokumentowania i podmioty właściwe w tych sprawach, uwzględniając dostosowanie sposobu i form przeprowadzania czynności do rodzaju działań podejmowanych przez funkcjonariuszy.
6. (uchylony).
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb dokonywania kontroli oraz wykonywania innych czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uwzględniając formy kontroli granicznej, sposoby jej przeprowadzania i poświadczania w dokumentach uprawniających do przekraczania granicy państwowej, a także symbole i dane występujące w stemplach kontrolerskich dostosowane do obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej oraz warunki użycia środków technicznych i psów służbowych podczas tej kontroli, przypadki, w których może być dokonana kontrola osobista, i sposób jej przeprowadzania, a także sposób i warunki przeglądania zawartości bagaży oraz sprawdzania ładunków, w tym przy użyciu środków technicznych i psów służbowych.
- 7a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, formy kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanej w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w środkach komunikacji międzynarodowej, uwzględniając wymogi koordynacji działań Straży Granicznej z innymi organami i instytucjami działającymi w przejściu granicznym oraz wymogi obowiązujące w zakresie kontroli bezpieczeństwa w lotniczych przejściach granicznych oraz w środkach komunikacji lotniczej.
- 7b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać funkcjonariusze wchodzący w skład wart ochronnych na pokładzie statku powietrznego, sposób pełnienia służby na pokładzie statku powietrznego oraz wyposażenie funkcjonariuszy wchodzących w skład wart ochronnych, uwzględniając konieczność zapobieżenia aktom nielegalnej ingerencji w czasie trwania lotu oraz zapewnienia bezpieczeństwa osób znajdujących się na pokładzie statku powietrznego.
8. Za szkody wyrządzone czynnościami, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przysługuje odszkodowanie według zasad prawa cywilnego.
- [9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób doprowadzania osób, o których mowa w ust. 1 pkt 5, uwzględniając podmioty*

uprawnione do zarządzenia doprowadzenia, wzory wymaganych dokumentów, sposób dokonania doprowadzenia oraz niezbędne środki ostrożności, a także szczegółowe warunki dokonywania doprowadzeń przy użyciu środków transportu.]

USTAWA z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532, z późn. zm.)

UWAGA: użyte w art. 1 ust. 2, art. 4, art. 8 zdanie wstępne, art. 9, art. 10, art. 11 ust. 1 i 3, art. 12 ust. 1, art. 12a, art. 12b ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 3, art. 17 ust. 9, art. 18 ust. 1, art. 29 ust. 2, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 32 pkt 1 i art. 33 ust. 1 pkt 1 w różnych przypadkach wyrazy „wiza wjazdowa w celu repatriacji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „**wiza krajowa w celu repatriacji**”.

USTAWA z dnia 30 sierpnia 2002 r. – PRAWO O POSTĘPOWANIU PRZED SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.)

Art. 5.

Sądy administracyjne nie są właściwe w sprawach:

- 1) wynikających z nadrzędności i podległości organizacyjnej w stosunkach między organami administracji publicznej;
- 2) wynikających z podległości służbowej między przełożonymi i podwładnymi;
- 3) odmowy mianowania na stanowiska lub powołania do pełnienia funkcji w organach administracji publicznej, chyba że obowiązek mianowania lub powołania wynika z przepisów prawa,
- 4) wiz wydawanych przez konsulów, z wyjątkiem wiz wydanych cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043)/.<=>

<5) zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydawanych przez konsulów.>

USTAWA z dnia 13 czerwca 2003 r. O UDZIELANIU CUDZOZIEMCOM OCHRONY NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1695, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416)

Art. 41.

1. Jeżeli w toku postępowania zachodzą okoliczności uzasadniające przekazanie wnioskodawcy lub osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje, innemu państwu członkowskiemu, odpowiedzialnemu za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003, organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o ich przekazaniu i o umorzeniu postępowania.
2. Wnioskodawca i osoba, w imieniu której wnioskodawca występuje, podlegający przekazaniu mogą być doprowadzeni do granicy lub do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa.

[3. *Obowiązek doprowadzenia, na wniosek Szefa Urzędu, wykonują:*

- 1) *komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy - do granicy;*
- 2) *Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy przez wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, od granicy do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa.]*

<3. Obowiązek doprowadzenia, na wniosek Szefa Urzędu, wykonują:

- 1) **komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy – do granicy;**
- 2) **Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy przez wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje – od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje przekazanie.>**

4. Komendant placówki Straży Granicznej informuje niezwłocznie Szefa Urzędu o przekroczeniu granicy przez cudzoziemca przekazywanego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 i o opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez wnioskodawcę i osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje, oraz odnotowuje w rejestrze spraw prowadzonych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 miejsce i datę przekroczenia granicy.

[5. *Koszty doprowadzenia do granicy lub do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Policji w zakresie wykonania obowiązku doprowadzenia do granicy oraz w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej w pozostałym zakresie.]*

<5. Koszty doprowadzenia do granicy lub do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje przekazanie, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której

dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.>

Art. 70.

1. Wnioskodawcy oraz osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, zapewnia się pomoc socjalną i opiekę medyczną oraz można zapewnić pomoc w dobrowolnym powrocie do kraju, do którego mają prawo wjazdu, zwaną dalej "pomocą w dobrowolnym powrocie".
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który:
 - 1) korzysta z ochrony uzupełniającej,
 - 2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt tolerowany
 - po upływie okresów, o których mowa w art. 74 ust. 1;
 - 3) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;
 - 4) przebywa w placówce opiekuńczo-wychowawczej;
 - 5) przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;
 - 6) jest tymczasowo aresztowany lub odbywa karę pozbawienia wolności.
3. Wniosek cudzoziemca, o którym mowa w ust. 2, o udzielenie pomocy socjalnej, medycznej lub w dobrowolnym powrocie pozostawia się bez rozpoznania.
- [4. Cudzoziemcowi, który przed upływem 2 lat od dnia udzielenia mu pomocy w dobrowolnym powrocie złożył kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy, przysługuje wyłącznie pomoc medyczna oraz pomoc socjalna w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości jednej trzeciej świadczenia pieniężnego udzielanego w przypadkach, o których mowa w art. 72.]*
- <4. Cudzoziemcowi, który przed upływem 2 lat od dnia udzielenia mu pomocy w dobrowolnym powrocie złożył kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy lub wniosek, o którym mowa w art. 42 ust. 2, przysługuje wyłącznie pomoc medyczna oraz pomoc socjalna w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości jednej trzeciej świadczenia pieniężnego udzielanego w przypadkach, o których mowa w art. 72.>**
5. Jeżeli w toku postępowania prowadzonego w związku z kolejnym wnioskiem o nadanie statusu uchodźcy okaże się, że zaistniały nowe okoliczności dotyczące prześladowania lub nowe okoliczności związane z ryzykiem wystąpienia poważnej krzywdy w stosunku do wskazywanych przez cudzoziemca w poprzednim postępowaniu, Szef Urzędu, w drodze decyzji, przyznaje cudzoziemcowi pomoc na zasadach ogólnych.

Art. 97.

1. Cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie:
 - 1) mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i

podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 i 285, z 1995 r. Nr 36, poz. 175, 176 i 177, z 1998 r. Nr 147, poz. 962 oraz z 2002 r. Nr 127, poz. 1084);

- 1a) naruszałoby prawo do życia rodzinnego w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., lub naruszałoby prawa dziecka określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11), w stopniu istotnie zagrażającym jego rozwojowi psychofizycznemu;

[2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca.]

<2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca;>

- 1a. Przepisu ust. 1 pkt 1a nie stosuje się w przypadku, gdy dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.
2. Cudzoziemcowi można udzielić zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania, uwzględniając przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca, oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 101.

Cudzoziemcowi, który posiada zgodę na pobyt tolerowany, nie można wydać decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ani decyzji o wydaleniu.

<Art. 101a.

W decyzji o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany wydanej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 cudzoziemca zobowiązuje się do zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji oraz do zawiadamiania tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu.>

Art. 102.

1. Zgodę na pobyt tolerowany cofa się, jeżeli:
- 1) ustanie przyczyna, dla której została ona udzielona;
 - 2) cudzoziemiec dobrowolnie zwrócił się o ochronę do władz kraju pochodzenia;
 - 3) cudzoziemiec opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) dalsze jej obowiązywanie mogłoby spowodować poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego[.]<5) cudzoziemiec, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, uchyla się od nałożonego w tej decyzji obowiązku zgłaszania się w określonych odstępach czasu do wskazanego w niej organu lub zawiadomienia tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu.>

2. W decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany orzeka się o wydaleniu i określa termin opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie dłuższy niż 14 dni, chyba że przed wydaniem decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany cudzoziemcowi wydano decyzję o wydaleniu, która nie została wykonana.
3. Do postępowania w sprawie cofnięcia zgody na pobyt tolerowany, w części dotyczącej orzeczenia o wydaleniu, stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach dotyczące postępowania w sprawie wydalenia.
4. Decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany, udzielonej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 104.

1. Zgody na pobyt tolerowany udziela:

[1) wojewoda:

- a) z urzędu, w decyzji o odmowie wydalenia, gdy w postępowaniu w sprawie o wydalenie cudzoziemca stwierdzi, że istnieje którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu,*
- b) na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o wydaleniu, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca;]*

<1) wojewoda:

- a) z urzędu, w decyzji o odmowie wydalenia, gdy w postępowaniu w sprawie o wydalenie cudzoziemca stwierdzi, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu,**
- b) z urzędu, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca,**
- c) na wniosek organu właściwego do wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego stosującego dyrektywę Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107), gdy zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1;>**

2) Szef Urzędu:

- a) z urzędu, w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy i odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej lub w decyzji o pozbawieniu azylu, jeżeli istnieje którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, lub w odrębnej decyzji, gdy okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, powstały po wydaniu tych decyzji,
- b) na wniosek cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie którego sąd wydał orzeczenie o niedopuszczalności wydania lub Minister Sprawiedliwości rozstrzygnął o odmowie jego wydania,

[c) na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy i udzielenia ochrony uzupełniającej, która zawiera orzeczenie o wydaleniu, lub w decyzji o pozbawieniu azylu, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję lub od cudzoziemca;]

<c) z urzędu, gdy wydalenie cudzoziemca na podstawie decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej, która zawiera orzeczenie o wydaleniu, lub na podstawie decyzji o pozbawieniu azylu, jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję i od cudzoziemca;>

3) Rada, gdy w wyniku rozpatrzenia odwołania od decyzji w sprawie o nadanie statusu uchodźcy stwierdzi, że istnieje którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a.",

[1a. Decyzję w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany w przypadkach, gdy okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu lub gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca, wydaje wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu.]

<1a. Decyzję w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany w przypadkach, gdy okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu lub wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca, wydaje wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu.>

2. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest Szef Urzędu.
3. Decyzję w sprawie cofnięcia zgody na pobyt tolerowany wydaje organ, który jej udzielił, z tym że gdy decyzję o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany wydała Rada, decyzję w sprawie jej cofnięcia wydaje Szef Urzędu.
4. Decyzję w sprawie cofnięcia zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 wydaje się z urzędu lub na wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji.
5. Kartę pobytu cudzoziemcowi, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany, wydaje i wymienia organ, który udzielił zgody na ten pobyt, z tym że jeżeli zgody udzieliła Rada, czynności tych dokonuje Szef Urzędu.

Art. 105.

1. Cudzoziemiec, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany w wyniku:

- 1) postępowania o wydalenie,
- 2) uwzględnienia przez Szefa Urzędu wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 1 pkt 2 lit. b<,>

<3) uwzględnienia przez wojewodę wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. c >

- jest obowiązany poddać się pobraniu odcisków linii papilarnych.
- 2. Pobranie odcisków linii papilarnych zapewnia w przypadku, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) w pkt 1 - komendant wojewódzki Policji;
 - 2) w pkt 2 - Komendant Główny Policji.
- 3. Odciski linii papilarnych pobiera się za pomocą kart daktyloskopijnych lub urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków.

Art. 126.

1. Kto:

- 1) opuszcza bez zezwolenia miejsce pobytu lub miejscowość wyznaczoną mu do przebywania na podstawie art. 89c,
 - 2) nie zawiadamia o utracie zaświadczenia tożsamości w terminie, o którym mowa w art. 58 ust. 4, lub o utracie dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej w terminie, o którym mowa w art. 89k ust. 1,
 - 3) nie zwraca znalezionego zaświadczenia tożsamości lub dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej w przypadku, gdy wydano mu nowe zaświadczenie tożsamości lub nowy dokument podróży przewidziany w Konwencji Genewskiej,
 - 4) uchyla się od obowiązku wymiany zaświadczenia tożsamości lub dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji Genewskiej,
 - 5) nie wykonuje obowiązku poddania się pobraniu odcisków linii papilarnych, o którym mowa w art. 105 ust. 1<,>
 - <6) uchyla się od nałożonego w decyzji, wydawanej na podstawie art. 101a, obowiązku zgłaszania się w określonych odstępach czasu do wskazanego w tej decyzji organu lub zawiadomienia tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu**
>
- podlega karze grzywny.
- 2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.
 - 3. Wyrok nakazowy wydany w postępowaniu nakazowym jest natychmiast wykonalny.

USTAWA z dnia 12 marca 2004 r. O POMOCY SPOŁECZNEJ (Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728)

[Art. 5a.

Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 5 oraz art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.]

<Art. 5a.

Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom, o których mowa w art. 53a ust. 2 pkt 4 oraz art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.>

Art. 47.

1. Interwencja kryzysowa stanowi zespół interdyscyplinarnych działań podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu. Celem interwencji kryzysowej jest przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej.
 2. Interwencją kryzysową obejmuje się osoby i rodziny bez względu na posiadany dochód.
 3. W ramach interwencji kryzysowej udziela się natychmiastowej specjalistycznej pomocy psychologicznej, a w zależności od potrzeb - poradnictwa socjalnego lub prawnego, w sytuacjach uzasadnionych - schronienia do 3 miesięcy.
- [3a. *Cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres wizy pobytowej, o której mowa w art. 33 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.]*

<3a. Cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 i art. 53a ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.>

4. Matki z małoletnimi dziećmi oraz kobiety w ciąży dotknięte przemocą lub znajdujące się w innej sytuacji kryzysowej mogą w ramach interwencji kryzysowej znaleźć schronienie i wsparcie w domach dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży. Do tych domów mogą być również przyjmowani ojcowie z małoletnimi dziećmi albo inne osoby sprawujące opiekę prawną nad dziećmi.
5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, standard obowiązujących podstawowych usług świadczonych przez domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz tryb kierowania i przyjmowania do takich domów, uwzględniając możliwości odizolowania ubiegających się o pomoc osób od sprawcy przemocy i przezwyciężenia sytuacji kryzysowej.

USTAWA z dnia 20 kwietnia 2004 r. O PROMOCJI ZATRUDNIENIA I INSTYTUCJACH RYNKU PRACY (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 i Nr 70, poz. 416)

Art. 87.

1. Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy. Z obowiązku tego są zwolnieni cudzoziemcy:

- 1) posiadający status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 1a) którym udzielono ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiadający zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2a) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 10, 11, 13 i 16-18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
- 2b) posiadający zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2c) posiadający ważną Kartę Polaka;
- <2d) przebywający w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli przed wydaniem tej wizy byli zwolnieni z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na podstawie pkt 2a i 5a-6;>**
- 3) posiadający zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) korzystający z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) członkowie rodziny obywatela polskiego będący obywatelami państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c;
- 5a) małżonek obywatela polskiego niebędący obywatelem państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, jeżeli posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone w związku z zawarciem związku małżeńskiego;
- 5b) zstępni, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b, obywatela polskiego lub cudzoziemca - małżonka obywatela polskiego, o którym mowa w pkt 1-4 i 5a, niebędący obywatelami państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, jeżeli posiadają zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) członkowie rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 1-4:
 - a) będący małżonkiem tego cudzoziemca posiadającym zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone w związku z zawarciem związku małżeńskiego,
 - b) posiadający zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7 lub pkt 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416) lub będący zstępnymi cudzoziemca posiadającego zgodę na pobyt tolerowany lub cudzoziemca, któremu udzielono ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli uzyskali zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub będący zstępnymi cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli uzyskali zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6a) ubiegający się o nadanie statusu uchodźcy i ich małżonkowie, w imieniu których występowali z wnioskiem o nadanie statusu uchodźcy, pod warunkiem posiadania zaświadczenia wydanego na podstawie art. 36 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 7) zwolnieni z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na podstawie odrębnych przepisów;
- 8) cudzoziemcy:
- a) będący obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - b) będący obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,
 - c) będący obywatelami państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,
 - d) członkowie rodzin cudzoziemców, o których mowa w lit. a-c, a także zstępni małżonka tych cudzoziemców, w wieku do 21 lat lub pozostający na utrzymaniu tych cudzoziemców lub ich małżonka oraz wstępni tych cudzoziemców lub ich małżonka, pozostający na utrzymaniu tych cudzoziemców lub ich małżonka.
2. W stosunku do cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 pkt 8, jest możliwe zastosowanie ograniczeń w dostępie do rynku pracy, jeżeli możliwość taka wynika z umów międzynarodowych.
3. Ograniczeń w dostępie do rynku pracy nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, posiada prawo stałego pobytu.
- <4. Do wykonywania pracy na warunkach określonych ustawą nie są uprawnieni cudzoziemcy, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie:**
- 1) wizy jednolitej tranzytowej, wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, 9 i 10 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;**
 - 2) zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.>**

USTAWA z dnia 2 lipca 2004 r. O SWOBODZIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732 i Nr 141, poz. 888)

Art. 13.

1. Osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak obywatele polscy.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2. Cudzoziemcy, obywatele innych państw niż wymienione w ust. 1, którzy:

1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:

a) zezwolenie na osiedlenie się,

b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,

c) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13, 14 lub 16 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818),

d) zgodę na pobyt tolerowany,

e) status uchodźcy,

f) ochronę uzupełniającą,

<g) wizę, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli przed wydaniem tej wizy byli uprawnieni do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na podstawie lit. c,>

2) korzystają w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej,

2a) posiadają ważną Kartę Polaka,

3) są członkami rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818), dołączającymi do obywateli państw, o których mowa w ust. 1, lub przebywającymi z nimi

- mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy.

3. Osoby zagraniczne inne niż wymienione w ust. 1 i 2 mają prawo do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej wyłącznie w formie spółki: komandytowej, komandytowo-akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjnej, a także do przystępowania do takich spółek oraz obejmowania bądź nabywania ich udziałów lub akcji, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

USTAWA z dnia 27 sierpnia 2004 r. O ŚWIADCZENIACH OPIEKI ZDROWOTNEJ FINANSOWANYCH ZE ŚRODKÓW PUBLICZNYCH (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.)

Art. 3.

1. Ubezpieczonymi są:

1) osoby posiadające obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),

zamieszkujące na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),

[2) *osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej w celu wykonywania pracy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany, lub osoby, które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą albo korzystają z ochrony czasowej na jej terytorium,]*

<2) osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy w celu wykonywania pracy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 164, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...), zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany lub osoby, które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą albo korzystające z ochrony czasowej na jej terytorium,>

3) osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), legalnie zamieszkujące na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)

- jeżeli podlegają zgodnie z art. 66 obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego albo ubezpieczają się dobrowolnie na zasadach określonych w art. 68;

4) osoby posiadające obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), niezamieszkujące na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), jeżeli podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są objęte:

a) ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.),

b) ubezpieczeniem społecznym rolników na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.).

2. Ubezpieczonymi są także:

1) studenci i uczestnicy studiów doktoranckich, którzy studiują w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz absolwenci, którzy odbywają w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązkowy staż, nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego Unii

Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) i niebędący osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3,

- 2) członkowie zakonów oraz alumni wyższych seminariów duchownych i teologicznych, postulanci, nowicjusze i junioryści zakonów i ich odpowiednicy nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i niebędący osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3, a przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany, lub osoby, które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą albo korzystają z ochrony czasowej na jej terytorium,
- 3) odbywający staż adaptacyjny,
- 4) odbywający kursy języka polskiego oraz kursy przygotowawcze do podjęcia nauki w języku polskim, o których mowa w przepisach o szkolnictwie wyższym, nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) i niebędący osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3
- jeżeli ubezpieczają się dobrowolnie na zasadach określonych w art. 68;
- 5) członkowie rodzin osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), jeżeli nie są osobami podlegającymi obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 66 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 66 ust. 2 i 3, ani nie są osobami uprawnionymi do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji;
- 6) członkowie rodzin osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie są osobami podlegającymi obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 66 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 66 ust. 2 i 3.

USTAWA z dnia 14 lipca 2006 r. O WJEŹDZIE NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, POBYCIE ORAZ WYJEŹDZIE Z TEGO TERYTORIUM OBYWATELI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ I CZŁONKÓW ICH RODZIN (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818)

Art. 7.

1. Wnioski w sprawach uregulowanych w ustawie sporządza się w języku polskim i składa na formularzach.

2. Dokumenty sporządzone w języku obcym, dołączane do wniosków w sprawach uregulowanych w ustawie, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, sporządzonym przez tłumacza przysięgłego.

<Art. 7a.

W postępowaniach w sprawach uregulowanych w ustawie obywatel UE lub członek rodziny obywatela UE w razie braku możliwości okazania dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, mogą przedstawić inny dowód niż dokument urzędowy, który pozwoli potwierdzić ich tożsamość i obywatelstwo w niebudzący wątpliwości sposób.>

Art. 10.

1. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydaje się wizę pobytową w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego lub przebywania z nim.
 - [2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania wizy, w przypadku gdy jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, prowadzonym na podstawie art. 124 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zwanym dalej "wykazem".]*
- <2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania wizy, gdy:**

- 1) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, prowadzonym na podstawie art. 124 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zwanym dalej „wykazem”, lub**
 - 2) jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego.>**
3. Wizę wydaje lub odmawia jej wydania konsul lub komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie po złożeniu wniosku, zapewniając członkowi rodziny wszelkie dopuszczalne przez przepisy prawa ułatwienia w uzyskaniu wizy.
 4. Odmowa wydania wizy przez konsula następuje w formie decyzji, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 7, 9-11 Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.
 5. Od decyzji o odmowie wydania wizy wydanej przez konsula przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zagranicznych, a od decyzji o odmowie wydania wizy, wydanej przez komendanta placówki Straży Granicznej - do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 11.

- [1. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE można odmówić wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:*
 - 1) jego dane znajdują się w wykazie lub*
 - 2) nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, chyba że udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.]*

<1. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE można odmówić wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy:

- 1) jego dane znajdują się w wykazie lub**
 - 2) jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego, lub**
 - 3) nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, chyba że udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.>**
2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawie o wydalenie z tego terytorium i gdy przebywanie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na tym terytorium nie spowoduje poważnych zakłóceń porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

<3. Decyzji o odmowie wjazdu nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. W przypadku wydania członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE decyzji o odmowie wjazdu na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2, wydaje się także decyzję o unieważnieniu wizy.>

<Art. 11a.

- 1. Decyzja o odmowie wydania wizy członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydana na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 2 lub decyzja o odmowie wjazdu wydana członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE lub obywatelowi UE na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 2, powinny uwzględniać zasadę proporcjonalności i być wydawane wyłącznie w przypadku, gdy zachowanie danej osoby stanowi rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla interesu społecznego.**
- 2. Wcześniejsza karalność nie może stanowić samoistnej podstawy do podjęcia decyzji na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 2 lub art. 11 ust. 1 pkt 2. Na zagrożenia, o których mowa w ust. 1, nie można się powoływać dla celów gospodarczych.>**

Art. 13.

[1. Decyzje o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant placówki Straży Granicznej.]

<1. Decyzje o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz decyzje o unieważnieniu wizy wydaje komendant placówki Straży Granicznej.>

2. Od decyzji komendanta placówki Straży Granicznej przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 14.

1. Obywatel UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży lub innego ważnego dokumentu potwierdzającego jego tożsamość i obywatelstwo.
2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży.

<3. W przypadku nieposiadania dokumentu, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.>

USTAWA z dnia 16 listopada 2006 r. O OPŁACIE SKARBOWEJ (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.)

Art. 2.

1. Nie podlega opłacie skarbowej:

1) dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia i zezwolenia (pozwolenia, koncesji) albo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach:

- a) alimentacyjnych, opieki, kurateli i przysposobienia,
- b) ubezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego, rent strukturalnych, ulg określonych w przepisach szczególnych dla żołnierzy niezawodowych i poborowych odbywających służbę zastępczą oraz ich rodzin, a także uprawnień dla osób niepełnosprawnych i osób objętych przepisami o szczególnych uprawnieniach dla kombatanów,
- c) świadczeń socjalnych oraz w sprawach załatwianych na podstawie przepisów o pomocy społecznej i przepisów o zatrudnieniu socjalnym,
- d) wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborów do Sejmu, Senatu, Parlamentu Europejskiego i organów samorządu terytorialnego oraz referendum,
- e) powszechnego obowiązku obrony, z wyjątkiem decyzji w sprawach udzielania zgody obywatelom polskim na służbę w obcym wojsku lub w obcej organizacji wojskowej,
- f) zatrudnienia, wynagrodzeń za pracę,
- g) nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej oraz ochrony zdrowia,
- h) załatwianych na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.),
- i) nabycia obywatelstwa polskiego w drodze repatriacji oraz stwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego nabytego w ten sposób,

[j) pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członków ich rodzin,]

<j) pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego

Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają,>

- k) o nadanie statusu uchodźcy, udzielenie azylu, zgody na pobyt tolerowany oraz w sprawach ochrony czasowej,
 - l) rekompensat w rozumieniu ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 169, poz. 1418 oraz z 2006 r. Nr 195, poz. 1437);
 - 2) dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia w sprawach budownictwa mieszkaniowego;
 - 3) dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia i zezwolenia przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa albo Agencję Rynku Rolnego w sprawach z zakresu wykonywania przez te agencje zadań w ramach realizacji Wspólnej Polityki Rolnej, w tym w sprawach płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego określonych przepisami Unii Europejskiej, pomocy de minimis w sektorze rolnictwa lub rybołówstwa oraz innych zadań dotyczących organizacji rynków rolnych, z wyłączeniem zadań w zakresie administrowania obrotem z zagranicą towarami rolno-spożywczymi;
 - 4) złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach określonych w pkt 3;
 - 5) wydanie zaświadczenia niezbędnego do uzasadnienia wniosków w sprawach wymienionych w pkt 1-4;
 - 6) dokonanie czynności urzędowej i wydanie zaświadczenia w sprawach o zmianę nazwiska i imienia (imion) oraz w sprawach o ustalenie pisowni imienia i nazwiska osób, którym bezprawnie je zmieniono, a także zstępnych i małżonków tych osób;
 - 7) wydanie zezwolenia przez ministra właściwego do spraw środowiska lub wojewodę na działania związane z czynną ochroną przyrody.
2. Jeżeli zaświadczenie, którego wydanie nie podlega opłacie skarbowej zostanie użyte w innej sprawie niż wymieniona w ust. 1, wydanie tego zaświadczenia podlega opłacie skarbowej.

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PRZEDMIOTÓW OPŁATY SKARBOWEJ, STAWKI TEJ OPŁATY ORAZ ZWOLNIENIA

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
1	2	3	4
	UWAGA: część I i II pominięto		
III.	Wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji)		
	1. Zezwolenie na zawarcie małżeństwa, o którym mowa w art. 4 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego	39 zł	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<i>[2. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony</i>	340 zł	<i>zezwolenie udzielane cudzoziemcowi korzystającemu z ochrony czasowej]</i>
	<2. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...)	340 zł	1) zezwolenie udzielane cudzoziemcowi na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach 2) zezwolenie udzielane cudzoziemcowi korzystającemu z ochrony czasowej>
	<2a. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, wydane na podstawie: 1) pkt 1 i 3 2) pkt 2	85 zł 340 zł>	
	3. Zezwolenie na osiedlenie się	640 zł	zezwolenie udzielane: 1) członkowi najbliższej rodziny repatrianta 2) cudzoziemcowi, któremu udzielono azylu
	4. Zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich	640 zł	
	<i>[5. Przepustka w małym ruchu granicznym:</i>		
	<i>1) jednorazowa</i>	12 zł	
	<i>2) stała</i>	24 zł	
	<i>[6. Wiza:</i>		<i>1) wiza dla członka rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze</i>

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<p>1) wydawana przez komendanta placówki Straży Granicznej</p> <p>2) pobytowa wydawana przez wojewodę w przypadku, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842, z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1043, Nr 158, poz. 1122 i Nr 170, poz. 1217):</p> <p>a) w pkt 1 i 4</p> <p>b) w pkt 2 i 3</p> <p>3) pobytowa wydawana przez wojewodę małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>a) krótkoterminowa</p> <p>b) długoterminowa</p>	<p>305 zł</p> <p>55 zł</p> <p>205 zł</p> <p>105 zł</p> <p>205 zł</p>	<p>Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi</p> <p>2) wiza dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej</p>
	<p>7. Przedłużenie wizy pobytowej:</p> <p>1) krótkoterminowej</p> <p>2) długoterminowej</p>	<p>205 zł</p> <p>406 zł]</p>	
	<6. Wiza wydawana przez		1) wiza dla członka rodziny

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<p>komendanta placówki Straży Granicznej: 1) dla jednej osoby 2) dla grupy osób</p>	<p>równowartość 60 euro *) iloczyn liczby osób w grupie i równowartości 1 euro*) powiększony o równowartość 60 euro*)</p> <p>*) przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski dla tej waluty w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku o wydanie wizy</p>	<p>obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który do niego dołącza lub z nim przebywa 2) wiza dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej 3) wiza dla cudzoziemca w wieku poniżej 6 lat 4) wiza dla uczniów szkół, studentów, studentów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy podróżują w celu nauki, studiowania lub szkolenia 5) wiza dla naukowców przybywających w celu prowadzenia badań naukowych</p>
	<p>7. Przedłużenie wizy: 1) jednolitej 2) krajowej</p>	<p>równowartość 60 euro *) 406 zł</p> <p>*) przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski dla tej waluty w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku o przedłużenie wizy></p>	
	<p>8. Zezwolenie wydane na nabycie</p>	<p>1.570 zł</p>	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<p>przez cudzoziemca nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego, albo na nabycie lub objęcie przez cudzoziemca udziałów lub akcji w spółce handlowej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także na każdą inną czynność prawną dotyczącą udziałów lub akcji, jeżeli w ich wyniku spółka handlowa, będąca właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanie się spółką kontrolowaną przez cudzoziemca lub cudzoziemców oraz na nabycie lub objęcie przez cudzoziemca udziałów lub akcji w spółce handlowej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spółka ta jest spółką kontrolowaną, a udziały lub akcje nabywa lub obejmuje cudzoziemiec niebędący udziałowcem lub akcjonariuszem spółki</p>		
	<p>9. Pozwolenie wydawane na podstawie przepisów prawa budowlanego: 1) na budowę obiektu budowlanego oraz urządzeń budowlanych związanych z obiektem budowlanym:</p> <p>a) budynku przeznaczonego na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż rolnicza i leśna:</p> <p>- za każdy m² powierzchni użytkowej</p> <p>- nie więcej niż</p> <p>b) budynku służącego celom gospodarczym w gospodarstwie rolnym</p> <p>c) innego budynku</p> <p>d) studni oraz urządzeń do usuwania nieczystości stałych i ścieków</p> <p>e) budowli związanych z produkcją rolną</p> <p>f) sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, gazowych, ciepłych oraz dróg, z wyjątkiem dróg dojazdowych, dojsć do budynków i zjazdów z drogi, z zastrzeżeniem lit. g</p> <p>g) sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, gazowych, ciepłych oraz dróg o długości do 1 kilometra</p> <p>h) innych budowli</p>	<p>1 zł</p> <p>539 zł</p> <p>14 zł</p> <p>48 zł</p> <p>20 zł</p> <p>112 zł</p> <p>2.143 zł</p> <p>105 zł</p> <p>155 zł</p>	<p>1) pozwolenie na budowę lub remont obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działalności spowodowanej ruchem zakładu górniczego lub klęsk żywiołowych</p> <p>2) pozwolenie na budowę budynków przeznaczonych na cele naukowe, socjalne i kulturalne</p> <p>3) pozwolenie na remont obiektów budowlanych wpisanych do rejestru zabytków</p>

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<p>i) urządzeń budowlanych związanych z obiektem budowlanym</p> <p>W przypadku wydawania pozwolenia na budowę budynku o funkcji mieszanej, przy obliczaniu opłaty skarbowej nie uwzględnia się powierzchni mieszkalnej tego budynku.</p> <p>W przypadku wydawania pozwolenia na budowę obejmującego więcej niż jeden obiekt budowlany wymieniony w niniejszym ustępie, opłatę skarbową pobiera się od każdego obiektu odrębnie.</p> <p>2) na przebudowę lub remont obiektu budowlanego oraz na wznowienie robót budowlanych</p>	<p>91 zł</p> <p>50 % stawek określonych w pkt 1</p>	
	<p>10. Pozwolenie na użytkowanie obiektu budowlanego</p>	<p>25 % stawek określonych w ust. 9 pkt 1</p>	<p>pozwolenie na użytkowanie:</p> <p>1) wydawane wskutek podań wnoszonych w sprawie budowy lub przebudowy obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działalności spowodowanej ruchem zakładu górniczego lub klęsk żywiołowych</p> <p>2) budynków przeznaczonych na cele naukowe, socjalne i kulturalne</p>
	<p>11. Pozwolenie na rozbiórkę obiektu budowlanego</p>	<p>36 zł</p>	
	<p>12. Pozwolenie na broń (świadectwo broni) udzielane:</p> <p>1) osobie fizycznej</p> <p>2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej</p>	<p>242 zł</p> <p>1.193 zł</p>	<p>pozwolenie na broń:</p> <p>1) otrzymywaną przez żołnierzy w formie wyróżnienia przewidzianego w przepisach o dyscyplinie wojskowej</p> <p>2) wydawane szkole</p>
	<p>13. Zezwolenia oraz upoważnienia wydawane na podstawie przepisów o ruchu drogowym:</p> <p>1) na wykonywanie działalności gospodarczej</p> <p>2) pozostałe</p>	<p>433 zł</p> <p>48 zł</p>	
	<p>14. Zezwolenie na utworzenie banku spółdzielczego</p>	<p>0,1 % funduszu udziałowego</p>	
	<p>15. Zezwolenie na utworzenie banku w formie spółki akcyjnej</p>	<p>0,1 % kapitału zakładowego</p>	
	<p>16. Zezwolenie na utworzenie za granicą banku z kapitałem polskim lub udziałem kapitału polskiego</p>	<p>12.750 zł</p>	
	<p>17. Zezwolenie na otwarcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału zagranicznego banku, przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanego zezwolenia</p>	<p>12.750 zł</p>	
	<p>18. Zezwolenie na otwarcie na</p>	<p>6.713 zł</p>	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwa banku zagranicznego, przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanego zezwolenia		
	19. Zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej i zmiana wydanego zezwolenia	12.750 zł	
	20. Zezwolenie na utworzenie przez fundację zagraniczną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwa	855 zł	
	21. Licencja połowowa wydawana: 1) na statek rybacki o długości całkowitej mniejszej lub równej 10 m 2) na statek rybacki o długości całkowitej większej niż 10 m	596 zł 1.186 zł	
	22. Sportowe zezwolenie połowowe wydawane: 1) na okres jednego miesiąca 2) na okres jednego roku: a) emerytom, rencistom oraz młodzieży szkolnej w wieku do 24 lat b) innym podmiotom 3) na okres zawodów sportowych	16 zł 31 zł 49 zł 15 zł	
	23. Pozwolenie albo zezwolenie na: 1) połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych albo szkoleniowych 2) prowadzenie chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich 3) prowadzenie zarybiania	15 zł 419 zł 15 zł	
	24. Pozwolenie wodnoprawne	217 zł	
	25. Pozwolenie wydawane na podstawie przepisów o zapobieganiu zanieczyszczenia morza przez statki: 1) na usuwanie do morza urobku z pogłębiania dna morza 2) na zatapianie w morzu odpadów lub innych substancji	117 zł 229 zł	
	26. Zezwolenia wydawane na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego, dopuszczające wyroby do stosowania w zakładach górniczych: 1) dotyczące dopuszczenia elementów górniczych wyciągów szybowych: a) maszyn wyciągowych, wyciągarek wolnobieżnych, urządzeń sygnalizacji i łączności szybowej b) naczyń wyciągowych, kół linowych, zawieszek lin wyciągowych	654 zł 221 zł	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<p>wyrównawczych, przewodniczych i odbojowych, zawieszonych nośnych naczyń wyciągowych lub wyodrębnionych zespołów elementów wymienionych w niniejszym punkcie</p> <p>2) dotyczące dopuszczenia głowic eksploatacyjnych (wydobywczych) wraz z systemami sterowania, z wyłączeniem głowic podmorskich, stosowanych w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi</p> <p>3) dotyczące dopuszczenia wyrobów stosowanych w wyrobiskach podziemnych zakładów górniczych:</p> <p>a) wozów do przewozu osób i wozów specjalnych oraz pojazdów z napędem spalinowym do przewozu osób lub maszyn i urządzeń elektrycznych oraz aparatury łączeniowej na napięcie powyżej 1 kV prądu przemiennego lub powyżej 1,5 kV prądu stałego, albo systemów łączności, bezpieczeństwa i alarmowania oraz zintegrowanych systemów sterowania kompleksów wydobywczych i przodkowych oraz od dopuszczenia urządzeń do mechanicznego wytwarzania i ładowania materiałów wybuchowych oraz wozów i pojazdów do przewożenia lub przechowywania środków strzałowych</p> <p>b) urządzeń transportu linowego, kolejek podwieszonych, kolejek spagowych oraz ich podzespołów</p> <p>c) taśm przenośnikowych</p>	<p>438 zł</p> <p>654 zł</p> <p>438 zł</p> <p>221 zł</p>	
<p>27. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania, wydawane na podstawie przepisów o ochronie roślin:</p> <p>1) jednorazowe</p> <p>2) na okres do 3 lat</p> <p>3) na okres 10 lat</p>	<p>412 zł</p> <p>616 zł</p> <p>1.023 zł</p>	
<p>28. Pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu lub innego środka wspomagającego uprawę roślin</p>	<p>705 zł</p>	
<p>29. Zezwolenie wydawane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii:</p> <p>1) na uprawę maku lub konopi włóknistych</p> <p>2) na skup maku na podstawie umowy kontraktacji lub skup konopi włóknistych na podstawie umowy kontraktacji albo umowy sprzedaży</p>	<p>30 zł</p> <p>125 zł</p>	
<p>30. Pozwolenie na wywóz za granicę zabytku:</p> <p>1) na wywóz czasowy</p>	<p>44 zł</p>	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	25 % wartości zabytku ustalonej przez biegłych	
2) na wywóz stały		
31. Indywidualne zezwolenie dewizowe	113 zł	
32. Pozwolenie radiowe wydawane w związku z wykonywaniem działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących	1.939 zł	
33. Zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo reasekuracji	1.087 zł	
34. Koncesja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu z zagranicą paliwami i energią	4.244 zł	
<p>35. Zezwolenie na działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące, wydawane na podstawie przepisów Prawa atomowego:</p> <p>1) na przechowywanie materiałów jądrowych, źródeł i odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego, łącznie z ich transportem na własny użytek lub na stosowanie w jednostce organizacyjnej źródeł promieniotwórczych, materiałów jądrowych, urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze lub wytwarzających promieniowanie jonizujące oraz na zamierzone podawanie substancji promieniotwórczych ludziom i zwierzętom w celu medycznej lub weterynaryjnej diagnostyki, leczenia lub badań naukowych, albo na uruchamianie pracowni, w których mają być stosowane źródła promieniowania jonizującego, w tym pracowni rentgenowskich</p> <p>2) na stosowanie poza jednostką (w terenie) źródeł promieniotwórczych i materiałów jądrowych oraz urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze lub wytwarzających promieniowanie jonizujące, albo na obrót materiałami jądrowymi, źródłami promieniotwórczymi lub urządzeniami zawierającymi źródła promieniotwórcze oraz na transport materiałów jądrowych, źródeł i odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego (poza transportem na własny użytek, o którym mowa w pkt 1) oraz na instalowanie i obsługę urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze oraz uruchamianie urządzeń wytwarzających promieniowanie jonizujące</p> <p>3) na wytwarzanie, przetwarzanie materiałów jądrowych, źródeł i</p>	<p>209 zł</p> <p>514 zł</p> <p>1.023 zł</p>	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<p>odpadów promieniotwórczych, wypalonego paliwa jądrowego, wzbogacanie izotopowe oraz na produkowanie urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze, jak również na zamierzone dodawanie substancji promieniotwórczych w procesie produkcyjnym wyrobów powszechnego użytku i wyrobów medycznych, na obrót tymi wyrobami oraz na przewóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywóz z tego terytorium wyrobów powszechnego użytku, wyrobów medycznych, do których dodano substancje promieniotwórcze oraz na budowę, rozruch, eksploatację (próbna lub stała) oraz na zamknięcie lub likwidację obiektów jądrowych, składowisk odpadów promieniotwórczych, przechowalników i składowisk wypalonego paliwa jądrowego</p>		
<p>36. Zgody i zezwolenia wydawane na podstawie przepisów o organizmach genetycznie zmodyfikowanych:</p> <p>1) zgoda na uwolnienie GMO do środowiska albo na zamknięte użycie GMO</p> <p>2) zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów GMO oraz na wywóz lub tranzyt produktów GMO</p>	<p>3.466 zł</p> <p>3.466 zł</p>	
<p>37. Zezwolenie wydawane na podstawie przepisów o ochronie przyrody w zakresie przewożenia przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej roślin lub zwierząt, ich części i produktów pochodnych podlegających ograniczeniom wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej</p>	<p>107 zł</p>	<p>zezwolenie na przewożenie przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej roślin i zwierząt, wydawane ogrodom botanicznym lub zoologicznym</p>
<p>38. Zezwolenie na utworzenie ogrodu botanicznego, ogrodu zoologicznego lub ośrodka rehabilitacji zwierząt</p>	<p>76 zł</p>	
<p>39. Zezwolenie wydawane na podstawie przepisów ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów:</p> <p>1) na obrót odpadami z zagranicą, obejmujący wielokrotne przemieszczanie odpadów</p> <p>2) na obrót odpadami z zagranicą obejmujący jednokrotne przemieszczenie odpadów</p> <p>3) od zezwoleń wstępnych</p>	<p>1.411 zł</p> <p>708 zł</p> <p>2.000 zł</p>	
<p>40. Pozwolenie na wprowadzanie substancji i energii do środowiska wydawane na podstawie przepisów o ochronie środowiska i przepisów o odpadach:</p> <p>1) w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, z zastrzeżeniem pkt 2</p> <p>2) w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez</p>	<p>2.011 zł</p> <p>506 zł</p>	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<p>podmioty prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie, mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców</p> <p>3) pozostałe</p> <p>Opłata skarbową od wydania pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, wydanego w wyniku przeprowadzenia postępowania kompensacyjnego</p>	<p>506 zł</p> <p>150 % stawki określonej odpowiednio w pkt 1, 2 albo 3</p>	
<p>41. Zezwolenie na wykonywanie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości</p>	<p>107 zł</p>	
<p>42. Zezwolenie na wykonywanie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych</p>	<p>107 zł</p>	
<p>43. Pozwolenie na nabywanie i przechowywanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w związku z działalnością prowadzoną w zakresie: poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania złóż kopalin, a także bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych</p>	<p>505 zł</p>	
<p>43a. Zezwolenie wydawane na podstawie przepisów o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za każdy m² powierzchni sprzedaży, - nie więcej niż 	<p>25 zł</p> <p>0,5 % deklarowanej wartości inwestycji, podanej we wniosku, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 maja 2007 r. o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych (Dz. U. Nr 127, poz. 880)</p>	
<p>43b. Zmiana zezwolenia, o którym mowa w pkt 43a</p>	<p>50 % stawki, którą pobrano z tytułu wydania zezwolenia</p>	
<p>44. Inne niż wymienione w niniejszym załączniku zezwolenie (pozwolenie, koncesja):</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) na wykonywanie działalności gospodarczej 2) pozostałe 	<p>616 zł</p> <p>82 zł</p>	<p>1) zezwolenie wydawane na podstawie przepisów o hodowli zwierząt gospodarskich</p> <p>2) zezwolenie na ekshumację, przewóz i sprowadzenie zwłok ludzkich lub ich szczątków</p> <p>3) zezwolenie dotyczące scalania i zamiany gruntów, wspólnot gruntowych, mienia komunalnego i gminnego, służebności gruntowej, rozgraniczenia nieruchomości, sprzedaży i dzierżawy nieruchomości rolnych Skarbu</p>

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

		<p>Państwa, uporządkowania własności gospodarstw rolnych, ochrony gruntów rolnych i leśnych, melioracji użytków rolnych oraz związane z realizacją przepisów o reformie rolnej i osadnictwie</p> <p>4) zezwolenie w sprawie dotyczącej inwestycji jednostek budżetowych wydawane na wnioski składane przez inwestorów zastępczych</p> <p>5) zezwolenie w sprawach należących do właściwości organów celnych - wydawane na wniosek składany przez osobę przekraczającą granicę państwową i załatwianych w toku kontroli celnej, dokonywanej u tej osoby podczas przekraczania granicy</p> <p>6) zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów</p> <p>7) zezwolenie na działania związane z ochroną przyrody, wydawane organizacjom ekologicznym i jednostkom naukowym działającym na rzecz ochrony przyrody</p> <p>8) zezwolenie na zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg</p> <p>9) pozwolenie na lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego</p> <p>10) zezwolenie na przejazd pojazdu nienormatywnego</p> <p>11) pozwolenie na prowadzenie prac naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych, z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych przez te organizmy lub niespełniających wymagań specjalnych, lub których wprowadzenie i przemieszczanie jest zabronione</p> <p>12) zezwolenie na działania związane z ochroną przyrody, wydawane osobom fizycznym działającym na rzecz ochrony przyrody w zakresie czynnej ochrony gatunkowej</p> <p>13) zezwolenie wydawane osobom fizycznym na działania związane z płoszeniem i miejscowym ograniczaniem populacji gatunków zwierząt wyrządzających szkody w gospodarstwie rolnym, leśnym lub rybackim nieobjętych</p>
--	--	--

			odszkodowaniem Skarbu Państwa <14) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielane cudzoziemcowi, który jest prawdopodobnie ofiarą handlu ludźmi >
	45. W przypadku wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) na kilka rodzajów działalności w jednej decyzji - za każdy rodzaj działalności	100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	
	46. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji), jeżeli: 1) dotyczy przedłużenia terminu ważności lub rozszerzenia zakresu działalności 2) treścią zmiany jest kolejny rodzaj działalności z zastrzeżeniem ust. 17-19	50 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji) 100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	

USTAWA z dnia 24 sierpnia 2007 r. O UDZIALE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W SYSTEMIE INFORMACYJNYM SCHENGEN ORAZ SYSTEMIE INFORMACJI WIZOWEJ (Dz. U. Nr 165, poz. 1170)

Art. 4.

1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych SIS dotyczących:
 - 1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek państw obcych przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii

Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

- 3) świadków lub osób wezwanych do stawienia się przed sądami w związku z postępowaniem karnym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są ścigane, lub osób, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej, lub osób wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

[4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Agencji Wywiadu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, wojewodzie, konsulowi lub ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;]

<4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Agencji Wywiadu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, wojewodzie, konsulowi lub ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;>

- 5) osób zaginionych lub osób, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny zostać oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
- 6) osób zaginionych, których miejsce przebywania należy ustalić, przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Żandarmerii Wojskowej;
- 7) osób lub pojazdów, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
- 8) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 Konwencji Wykonawczej, przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, sądowi lub prokuraturze;

- 9) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. d i e Konwencji Wykonawczej, przysługuje wojewodzie, konsulowi lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 10) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. a, b i f Konwencji Wykonawczej, przysługuje Biuru Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, organom jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, organom kontroli skarbowej, Służbie Celnej lub wojewodzie mazowieckiemu.
2. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. a, b i f Konwencji Wykonawczej, przysługuje organom samorządowym właściwym w sprawach rejestracji pojazdów.
 3. Uprawnienie do wglądu do danych SIS przysługuje organom określonym w ust. 1 pkt 10 i ust. 2 wyłącznie w związku z wykonywaniem obowiązku rejestracji pojazdów określonego w art. 73 i 74 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) w celu sprawdzenia, czy zgłoszone do rejestracji pojazdy nie zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone w inny sposób.
 4. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku odnalezienia na skutek wglądu do danych SIS osoby lub przedmiotu, których dotyczy wpis, są obowiązane do podjęcia wnioskowanych we wpisie działań, o ile realizowane przez dany organ zadania umożliwiają im takie działania, albo do bezzwłocznego przekazania osoby lub przedmiotu Policji.
 5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania Policji osób lub przedmiotów odnalezionych na skutek wglądu do danych SIS, a także związane z tym obowiązki Policji, uwzględniając sprawną i skuteczną realizację wnioskowanych we wpisie działań wobec odnalezionych osób lub przedmiotów.